

Verzoening in de Romeinenbrief



Gustave Boulanger, "Salvenmarkt" 1882

De drie personen links waren waarschijnlijk een familie die vanwege schulden verkocht werden. Het jongetje draagt een *pilleus*, zoiets als: "speciale prijs, ruilen niet mogelijk." De witgekalkte voeten van de zwarte vrouw betekende dat ze van buiten het rijk geïmporteerd was en dat er dus invoerrechten op haar geheven werd.

EGW Notities

**bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool**

jul-aug-sept 2010

Inhoud

Literatuurlijst – Afkortingen	3
Inleiding	4
1. Paulus en Rome	6
2. Jood en heiden	10
3. Allen hebben gezondigd	14
4. Gerechtvaardigd door het geloof	19
5. Gerechtigheid en de wet	23
6. De uitleg van het geloof	28
7. Overwinning over de zonde	32
8. De mens in de Romeinenbrief	37
9. Vrijheid in Christus	42
10. Verzoening voor Jood en Heiden	46
11. De uitverkiezing door genade	51
12. Liefde en de wet	55
13. Al het andere is slechts interpretatie	60

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.

Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.

Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

For our English speaking brethren I want to order the English edition starting next quarter. An A booklet, costs approx. 30 Euro per year (4 issues), including postage from USA and postage here. Price varies according to exchange rate of US dollar. Exact price after I've got all the orders. Deadline August 31; November 30; February 28; May 31.

© Promise Ministry, juni 2010

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,

iwijngaarde@hotmail.com

Literatuurlijst – Afkortingen

~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MCP	Mind Character and Personality
~MR	Manuscript Releases
PH~	Pamphlets (as PH123)
8Red	Redemption, or the Teachings of Paul and his Mission to the Gentiles
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AUG	Atlantic Union Gleaner
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CEd	Christian Educator
ChS	Christian Service
COL	Christ's Object Lessons
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
Ev	Evangelism
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
FW	Faith and Works
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GW	Gospel Workers 1915 ed.
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
LDE	Last Day Events
LHU	Lift Him Up
LP	Sketches from the Life of Paul
LUH	Lake Union Herald
Mar	Maranatha
Msngr	The Messenger
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
MYP	Messages to Young People
NPU	North Pacific Union Gleaner
OHC	Our High Calling
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PUR	Pacific Union Recorder
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
SpM	Spalding and Magan Collection
SSW	Sabbath School Worker
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
UL	Upward Look
YI	Youth's Instructor
•	Alinea/paragraaf
•	Aanbevolen

Inleiding

Hij die de Schrift opent en zich voedt met de hemelse manna, wordt een deel van de goddelijke natuur. Hij heeft geen leven of ervaring buiten Christus om. Hij hoort de stem van God spreken uit de hemel: "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb" (Mat 3:17). Die stem is een verzekering aan hem dat hij aanvaard is in de Geliefde. En hij weet dat hij in karakter als Hem moet zijn, in wie God een welbehagen heeft. God heeft Christus volkomen aanvaard als onze plaatsvervanger, onze borg. Laat daarom iedereen die de naam van Christus noemt, zich afkeren van elke ongerechtigheid en een zijn met Christus in karakter, opdat Christus zich niet zal schamen om ons Zijn broeders te noemen. Hij in wie wij vertrouwen, heeft bewezen dat Hij een hulp is in elke nood en als we met Hem samengaan, zullen we groeien naar datzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid (wat betekent van karakter tot karakter), door de Geest van de Heer. "Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus" (2 Kor 4:6).

God wil dat wij de jonge mensen in ons midden aanmoedigen om ernstig te zoeken naar een diepere ervaring in het christelijk leven. Door toepasselijke woorden uit de Schrift moeten we hen helpen om Hem te leren kennen in Wie hun vrede ligt, hun vreugde, hun sterkte, hun schild, hun Gids en Raadgever, hun bron van troost, hun alles in al. Hebt u zich afgekeerd van uw afgoden? Zij die komen tot Jezus met een waarachtig doel in hun hart, zichzelf overgeven aan Zijn dienst, zullen de zegen kennen die komt van volledig vertrouwen. Als zij in waarheid hebben aangemonsterd in Zijn dienst, zullen zij in Hem alles vinden wat nodig is voor de vervolmaking van het christelijk karakter. Door Zijn volheid zal hun zielenhonger gestild worden. Het is het voorrecht van allen om te vol te houden om de Here te leren kennen, opdat zij mogen weten dat Zijn opgang is zo zeker als de dageraad (Hosea 6;3).
-RH Jan 31, 1899, 8

De beloften van God zijn als mooie bloemen die in een tuin verspreid groeien. De Heer wil dat wij bij ze stilstaan en goed naar ze kijken, hun lieflijkheid in ons opnemen en de gunst die God ons zo uitbundig geeft door zulke rijke voorzieningen voor ons te treffen, aanvaarden. Was het niet door van de beloften van God te overdenken, dan zouden we de genadevolle liefde en medelijden van God voor ons niet begrijpen. We zouden niet beseffen hoe rijk de schatten zijn die voor hen die van Hem houden, zijn weggelegd. Hij wil dat de ziel aangemoedigd wordt om in geloof zich op Hem te verlaten, daar Hij het enige genoeg is voor de mens. We moeten onze smeekbeden door de donkerste wolken, die satan over ons heen werpt, opzenden en ons geloof doordringen tot de troon van God, die omcirkeld is met de regenboog der belofte. De verzekering die God ons geeft is waarachtig, dat er in Hem geen verandering of zweem van ommekeer. Het kan lijken dat het antwoord vertraagd is, maar dat is niet zo. Het verzoek is aanvaard en het antwoord wordt gegeven wanneer het voor het bestwil van de verzoeker is, en wanneer de vervulling van het verzoek het best werkt voor zijn eeuwig belang. God strooit zijn zegeningen over heel ons pad uit om ons pad op weg naar de hemel bij te lichten. We moeten met eerbied voor Zijn genadetroon komen, en ons de beloften herinneren, die God ons heeft gegeven, nadenken over de goedheid van God en dankzegging en lofprijzing offeren voor Zijn onveranderlijke liefde. We moeten geen vertrouwen stellen in gebeden, maar in het woord van onze Hemelse Vader, in Zijn verzekering van Zijn liefde voor ons. Terwijl we geloven in de belofte van Zijn onveranderlijke liefde, brengen we onze verzoeken bij de troon der genade. Ons geloof mag beproefd worden doordat antwoorden niet meteen komen, maar de profeet heeft ons de instructie gegeven wat we dan moeten doen. Hij zegt: "Wie onder u vreest de HERE, wie hoort naar de stem van zijn knecht? Wanneer hij in diepe duisternis wandelt, van licht beroofd, vertrouwde hij op de naam des HEREN en steunde op zijn God" (Jesaja 50:10). Wacht op de Heer. Hij heeft u een belofte gedaan en Hijzelf is uw verzekering... In de gelijkenis, geeft de onbeleefde, ongewillige man uiteindelijk toe aan het aanhoudend verzoek van zijn vriend (Luk 11:5-8), maar God is niet als deze norske, zelfzuchtige persoon. Hij heeft er behagen in om Zijn kinderen te zegenen. In tegenstelling tot de man in de gelijkenis, vraagt Jezus: "Hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden?" (Luk 11:13). Hij die hongert en dorst naar gerechtigheid, zal verzadigd

worden. Wacht op de Heer, troost uw hart met verwachting, verblijd u in de hoop die niet beschaamd maakt. Wacht op Hem in vernedering als een nederige verzoeker. Wacht op de Heer, en Hij zal het volbrengen. Doe een beroep op de belofte van de Heer, wanneer twijfel hun duistere klauwen in uw ziel slaat: "Bidt en u zal gegeven worden" (Luk 11:9). Geloof dat u de dingen ontvangt waar u om gevraagd hebt en u zult ze ontvangen. Wat is geloof? De apostel zegt: "Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet" (Hebr 11:1).

Bid vaak tot uw Hemelse Vader. Hoe meer u in gebed bent, hoe dichter zal uw ziel getrokken worden in de heilige nabijheid van God. De Heilige Geest zal bemiddeling doen voor de oprechte verzoeker met onuitsprekelijke verzuchtingen en het hart zal week gemaakt worden en onderworpen raken aan de liefde van God. De wolken en schaduwen die satan over uw ziel werpt, zullen weggedreven worden door de felle lichtstralen van de Zon van Gerechtigheid, en de binnenkamers van gedachten en hart zullen verlicht worden door het licht des Hemels. Maar wees niet ontmoedigd als uw gebeden niet meteen beantwoord worden. De Heer ziet dat gebed vaak vermengd wordt met aardse belangen ...

In de hof van Getsemané, bad Christus tot Zijn Vader: "Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan" (Mat 26:39). De beker waarover Hij bad dat die aan Hem voorbij zou gaan, was de beker van scheiding van God als gevolg van de zonde van de wereld. Hij, die volmaakt onschuldig was, werd als schuldige voor God, opdat de schuldige verontschuldigd kon worden en als onschuldig kon staan voor God. Toen Hem was verzekerd dat de wereld op geen enkele andere manier kon worden gered dan door het offeren van Zichzelf, zei Hij: "Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt." De geest van onderwerping die Christus toonde toen Hij dit gebed aan God opzond, is de geest die aanvaardbaar is voor God. Laat de ziel zijn nood voelen, zijn hulpeloosheid, zijn nietigheid. Laat het al zijn energie bundelen in een oprecht verlangen naar hulp, en hulp zal komen. Laat de taal van de verzoeker zijn: "Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God" (Ps 42:2). We kunnen onze belangen niet voor tijd en eeuwigheid aan God wijden als we Hem niet accepteren als de Ene, die het waard is onze hoogste vertrouwen te ontvangen. Laat geloof door de duisternis heen boren. Wandel met God in het duister zowel als in het licht, en herhaal voortdurend de woorden: "die beloofd heeft, is getrouw" (Hebr 10:23). Door de beproeving van het geloof zullen we beoefend raken om vertrouwen in God te hebben. De Heer wil ons bedouwen met de Heilige Geest, opdat we onze nood mogen voelen en Zijn hulp mogen zoeken. Zij die Hem zoeken met geheel hun hart, zullen Hem vinden.

-RH Nov 19, 1895, 4, 7-10

Hoe snel zou de boodschap van een gekruisigde, opgestane en spoedig komende Verlosser gebracht kunnen worden aan de hele wereld, met zo'n leger van goed opgeleide werkers als onze jeugd! -GCB July 1, 1902, ¶ 23

Sabbat 26/6 (Verheerlijkt in hun verlossing; Romeinen 1:8)

Hij die de vreselijke diepten begrijpt van 's werelds misère en radeloosheid, begrijpt op welke manier er hulp gebracht kan worden. Hij ziet aan elke kant zielen in onwetendheid en duisternis gebukt gaan onder zonde en leed en pijn. Maar Hij ziet ook de mogelijkheden van de mens, de hoogten die hij kan bereiken. Ook al hebben mensen hun genade misbruikt, hun talenten vergooid en de waardigheid van het Godgelijkende menszijn verloren, de Schepper dient verheerlijkt te worden in hun verlossing.

De last voor het werken onder deze behoeftige mensen in de ruige plaatsen van de aarde legt Christus op hen die gevoel kunnen opbrengen voor de onwetenden en voor hen die aan de kant staan. Hij zal aanwezig zijn om hen te helpen die gevoelig zijn voor medelijden, hoewel hun handen misschien ruw en niet vaardig zijn. Hij zal werken door hen die genade zien in misère en winst in verlies. Wanneer het Licht van de wereld voorbij komt, zal voorrecht onderscheiden worden van ontbering, orde van verwarring, succes van schijnbare mislukking. In ongelukken zullen verborgen zegeningen herkend worden; in leed, genade. Werkers uit het gewone volk, delen hun leed met de medemens, zoals hun Meester het leed van de totale mensheid deelde, en zullen door het geloof Hem zien samenwerken met hen.

“Nabij is de grote dag des HEREN, nabij en hij nadert haastig” (Sefanja 1:14). En de wereld is gewaarschuwd. Met zo'n voorbereiding die zij kunnen verkrijgen, kunnen duizenden jongeren en ouderen zichzelf geven voor dit werk. Nu al hebben vele harten gereageerd op de roep van de Meester Werker; en hun aantal neemt alleen maar toe. Elke christelijke opvoeder moet met zulke werkers meeleven en samenwerken. Laat hij de jeugd onder zijn leiding bemoedigen en ondersteunen bij het bereiken van een voorbereiding om zich bij de geroepenen aan te sluiten.

Hoe snel zou de boodschap van een gekruisigde, opgestane en spoedig komende Verlosser gebracht kunnen worden aan de hele wereld, met zo'n leger van goed opgeleide werkers als onze jeugd! Hoe snel kan het einde komen – het einde van lijden en pijn en zonden. Hoe snel mogen onze kinderen, in plaats van bezittingen hier, met zijn vloek van zonde en pijn, hun erfenis ontvangen waar “de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan” (Openb. 21:4).

-GCB July 1, 1902, ¶18-21, 23

¶ ST 7-19-05, 9-4-01

Zondag 27/6 (Datum en plaats; Romeinen 16:1,2)

In zijn brief aan de Romeinen, smeekt Paulus zijn broeders, door de genade van God, dat zij hun lichamen mogen stellen als een levend offer, heilig, acceptabel voor God, en hij verzekert hen dat dit een redelijke eredienst is. “En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. (Romeinen 12:2). Jakobus zegt “Weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is”? En hij verklaart: “Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God” (Jakobus 4:4).

Velen lopen het gevaar schipbreuk van het geloof te lijden. Zij zijn van mening dat het een vernedering is om impopulaire waarheid te ontvangen; en, terwijl zij de waarheid accepteren, zoeken zij in grote mate, om de geest van de wereld te behouden. Dit kan niet; want vriendschap met de wereld is vijandschap met God. Paulus zegt: “Of zoek ik mensen te behagen? Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn” (Galaten 1:10). Onze Verlosser zal niets accepteren dan het hele hart, de totale genegenheid. Degenen die zo willen leven om smaad te mijden, zijn op zoek naar een positie boven die van de lijdende Heer, die Hij bekleedde toen Hij op aarde was; en terwijl zij hiermee bezig zijn, verwijderen zij zich van hun Vader in de hemel, verruilen zij Zijn liefde voor dat wat het niet waard is te verkrijgen.

Sommigen menen dat zij vele offers gebracht hebben om de waarheid te gehoorzamen, terwijl zij de waarheid in al zijn eenvoud niet hebben aanvaard en uitgeleefd; zij hebben hun trots nog niet opgegeven en hun liefde voor de goedkeuring van een ongelovige wereld. Zij realiseren zich niet het belang van het gehoorzamen van het gebod “Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine en Ik zal u aannemen” (2 Kor.6:17,18). Ik ben bang voor zulke mensen; Ik ben bang dat ze uitglijden, dat zij zullen weigeren te wandelen op een nederige, rechte en smalle weg, die leidt naar het eeuwige leven in het glorie koninkrijk. Zij zien de charmes van dit leven. Maar Jezus wil hen winnen uit de wereld door hen de aantrekkelijkheden van de hemel voor te houden. Hij zegt: ‘U kunt niet mij en de wereld hebben. Wie kiest u? Wilt u Degene opofferen die voor U stierf voor de trots van het leven, voor de schatten van deze wereld? Kies tussen Mij en de wereld; want de wereld heeft geen deel aan mij’ ...

We moeten niet verwachten te ontsnappen aan beproeving en angst als we Jezus volgen; want Hij heeft ons duidelijk verteld dat wij zullen lijden aan de vervolging. Maar aardse belangen moeten ondergeschikt zijn aan het eeuwige; want zij kunnen het niet opnemen tegen de “onnaspeurlijke rijkdom van Christus” (Efez 3:8). “Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel? Of wat zal een mens geven in ruil voor zijn leven?” (Mat.16:26).

-RH May 26, 1885, ¶4-6, 10

¶ RH 12-7-11, 8-17-86; AA 373-379; LP 186-193

Maandag 28 juni (Persoonlijke aanraking; Romeinen 15:20-27)

In de steengroeve van de Joodse en heidense wereld werkten de apostelen, en brachten ze stenen om de fundering te leggen. In zijn brief aan de gelovigen te Efeze zegt Paulus: “Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest” (Efeziërs 2:19-22).

Paulus en de andere apostelen en al de rechtvaardigen die sinds die tijd leefden, hebben hun deel gedaan in het bouwen van de tempel. Maar de structuur is nog niet compleet. Wij, die in deze tijd leven, hebben een werk te doen, ons deel bij te dragen. Wij moeten het materiaal voor de fundering brengen die stand zal houden tijdens de vuurtest – goud, zilver en edelstenen “gebeeldhouwd als voor een paleis” (Psalmen 144:12). Voor hen die zo bouwen voor God, zegt Paulus met de volgende bemoediging en waarschuwing: “Indien het werk, dat hij erop gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen, maar indien iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden, doch hij zelf zal gered worden, maar als door vuur heen” (1 Kor. 3:14,15). De christen die getrouw het woord des levens presenteert, mannen en vrouwen leidt naar een weg van heiligheid en vrede, brengt aan het fundament materiaal dat lang houdbaar is, en in het koninkrijk van God zal hij geëerd worden als een wijze bouwer...

Christus heeft de kerk een heilige opdracht gegeven. Elk lid zou een kanaal moeten zijn waardoor God de schatten van Zijn genade kan communiceren naar de wereld, de ondoorgrondelijke rijkdommen van Christus. Er is niets dat de Heiland zo verlangt dan genoeg vertegenwoordigers die de wereld Zijn geest en Zijn karakter willen laten zien. Er is niets dat de wereld meer nodig heeft dan de manifestatie van de liefde van de Verlosser door de mensheid. De hemel wacht op mannen en vrouwen waardoor God de kracht van het christendom kan openbaren....

Als de kerk de mantel van Christus' gerechtigheid aandoet, zich terugtrekt uit de samenwerking met de wereld, zal er voor haar een heldere en glorieuze dag aanbreken. Gods belofte aan haar zal eeuwig stand houden. Hij zal haar tot een eeuwige voortreffelijkheid maken, een vreugde voor vele generaties. De waarheid, die voorbij gaat aan hen die het verachten en verwerpen, zal triomferen. Hoewel het soms lijkt af te nemen, is de vooruitgang nooit gestuit. Wanneer de boodschap van God tegenstand ondervindt, geeft Hij het nog meer kracht, zodat het een grotere invloed kan uitoefenen. Bedauwd met goddelijke energie, zal het zijn weg vinden door de sterkste barrières en triomferen over elke obstakel.

-AA 596, 599-601

¶ 8Red 76-79; LP 153-157; SpM 195-196; AA 595-602

Dinsdag 29/6 (Paul bereikt Rome; Handelingen 28:16)

In zijn brief aan de Filippenzen beschrijft Paulus dat zijn gevangenneming succesvol is geweest in het bekeren van Nero's huishouding tot het geloof. Hij drukt zich voorzichtig uit opdat de Filippenzen niet zouden denken dat zijn beproevingen de voortgang van het evangelie verhinderden. Hij verzekert hen

dat het tegendeel ontstaan is: “Ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen mij wedervaren is veeleer tot bevordering van de evangeliëprediking heeft gestrekt” (Fil.1:12).

Het kwam niet door de preken van Paulus, maar door zijn contacten, die de aandacht van het hof trok naar het christendom. Het was als een gevangene dat hij zijn overmeesters overwon. Het was met zijn keten waarmee hij de banden verbrak die vele zielen in de slavernij van zonde hielden. En dit was nog niet alles. Hij verklaart: “En het merendeel der broeders in de Here heeft door mijn gevangenschap vertrouwen gekregen om met des te meer moed onbevreesd het woord Gods te spreken”(Fil.1:14).

Het geduld en de nederigheid die hij liet zien tijdens een lange en onrechtvaardige gevangenschap, trok de aandacht van het publiek, en daardoor steeg de overtuiging in de gedachten van velen, dat waar er zo'n bereidheid tot lijden getoond werd, er een onwankelbaar vertrouwen moest zijn in de verdedigde doctrines. Zijn opgewektheid tijdens zijn beproeving en gevangenschap was zo anders dan de geest van de onfortuinlijken en zieligen van de wereld, dat zij niet anders konden dan zien dat een kracht, hoger dan welke aardse invloed dan ook, constant bij hem was. Zijn moed en geloof waren een continue preek. En door zijn voorbeeld, werden andere christenen tot grotere energie aangespoord. Zij hadden het gevoel geen verliezers te zijn door de waarheid te verdedigen en gingen voort met het werk waar Paulus tijdelijk van teruggetrokken was. Op die manier werd het hebben van een band met de apostel invloedrijk, zodat toen het alle schijn had dat hij minder kon doen, toen zijn kracht en nut leken te zijn afgesneden, op dat moment hij bezig was schoven te verzamelen voor Christus, in velden waarvan hij leek uitgesloten....

Wanneer de dienstknechten van Christus zich actief begeven door het land om strijd te voeren tegen heersende fouten en bijgeloof, doen zij het werk dat de Heer hen gegeven heeft: te staan ter verdediging van het evangelie. Maar als door satans boosheid zij vervolgd worden, hun actieve werk ondermijnd wordt en zij in de gevangenis worden gegooid, net als Paulus, en ten slotte gesleept worden naar het schavot of de brandstapel, op dat moment zal de waarheid een grote overwinning vieren. Zij die voorheen twijfelden, zijn nu overtuigd van hun oprechtheid, als ook zij die hun geloof bezegelden met hun bloed. Vanuit het as van de martelaar ontspruit een grote opbrengst voor de oogst van God.

-LP 292-294

☐ YI 11-22-00; RH 12-21-11; LP 292-304; AA 461-467; MB 31-35; SD 261

Woensdag 30/6 (Geroepen om “Heiligen” te zijn; Romeinen 1:7)

Door alle eeuwen heeft de Heer een volk die, terwijl zij zich houdt aan de gemeenschap met God, door woord en karakter de aandacht vraagt van hun medemensen voor de grote thema's die van eeuwig belang zijn voor de mensheid. Heiligen en martelaren uit vroegere tijden, en de discipelen die het voorrecht hadden de lessen te horen van Jezus' lippen, waren heilig en zelfverloochenend. Zij waren geliefd en geëerd door God boven velen die in onze tijd beweren discipelen van Christus te zijn en leraren van de mensen, - niet omdat bij God aanzien des persoons is, niet omdat er een helderder en feller licht op hen scheen, maar omdat zij standvastig geloofden in de waarheid, en het uitoefenden in hun dagelijks leven. Deze mannen verbeterden hun talenten getrouw en God heeft hen gekenmerkt als Zijn winstgevende dienaars. Zij werden erkend en geëerd door God, omdat zij trouw waren aan het Licht dat op hen scheen. Op degenen om hen heen reflecteerden zij dat ontvangen licht van het Licht van de wereld. Door hun nauwe band met de hemel, hun pure en heilige gesprekken, werden zij kanalen van licht en een zegen voor de wereld. Zij wandelden nederig met hun God, vol blijdschap, niet in gunst en lofprijzing van mensen, maar in het licht van de waarheid. Zij zochten niet naar methoden, noch mode smoesjes om zich te onttrekken aan de gehoorzaamheid aan de geboden van Jehova. De uitverkorenen van God geloofden Zijn woord, rekenden op Zijn beloften en hun standvastige overtuiging en sterk geloof gaf hen de bereidwilligheid en de mogelijkheid alles te verliezen voor Zijn kostbare zaak...

Elke ziel is verantwoordelijk voor de talenten die hem toevertrouwd zijn; en om aan zijn persoonlijke verantwoordelijkheden tegemoet te komen, moet hij stap voor stap voortgaan op de weg die Christus wijst. Hij moet staan op de hoge en heilige grond die de continue voortgang van de geopenbaarde waarheid eeuwenlang voor hem heeft voorbereid. Het gebundelde licht dat van Christus afstraalt, schijnt nu te midden van de morele duisternis van bijgeloof en dwaalleer die de wereld overspoelt, en de volgelingen van Christus moeten niet achterblijven in goede werken, maar moeten dat licht voor deze tijd waarin wij leven, bezitten en het openbaren aan de wereld, in karakter en goede werken.

Het pad van heiligheid ligt niet op gelijk niveau met de wereld. Het is “omhoog geheven” en wie opkijkt vanuit de smerige, onbevredigende dingen van zijn leven, en oprecht zoekt naar de Weg, de

Waarheid en het Leven, en besloten heeft om Jezus te volgen en zijn kruis te dragen, zal de vreugde ervaren van het wandelen op deze weg, vol van de blijdschap en de vreugde van de rechtvaardigen. Aan hen die deze weg volgen, die wandelen naar Gods geboden, zal het zijn als “het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag” (Spreuken 4:18).

-BEcho Jan 4, 1897, 23, 6, 7

2 YI 10-7-97

Donderdag 1/7 (Reputatie in de wereld; Romeinen 1:8)

“En dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht. Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde” (Kol.1:12,13).

Het hoofddoel waarom Christus naar deze wereld kwam, was om de valsheid van satans aanspraak op de heerschappij van deze wereld te tonen en om het oorspronkelijk en bijzonder eigenaarschap van God te herstellen. Als de Hersteller en Leveragever, plaatste Christus zichzelf op de weg van de vijand, betwistte zijn recht op de zielen en lichamen van mannen en vrouwen. Hij plantte Zijn kruis in het midden tussen hemel en aarde, zodat Hij kon worstelen met en de machten van de duisternis kon overwinnen. Hij gaf Zijn leven voor het leven van zondaars, en satan, de prins van de wereld, werd uitgeworpen....

De waarheid dient geloofd en gepraktiseerd te worden, omdat het het Woord van de levende God is. De sterkste lichtstralen vanuit de schatkamers van de hemel worden om de weg gericht die God eist dat Zijn volk daarop wandelt. Wanneer zondaars Christus accepteren als hun persoonlijke Redder, realiseren zij zich de grootheid van Gods geschenk aan hen, en lofprijzing en dankzegging vloeit naar de goddelijke Gever. Het herstel van de zielen van zonde is een gave van goedheid aan mensen en van glorie aan God...

“Het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest,...” (Kol.1:26 e.v.). Door zijn menselijke hulpmiddelen wenst God de kracht van Zijn genade te tonen. Door Zijn heiligen wil Hij aan de heidenen Zijn Verlossingsplan bekend maken.

In alle wijsheid dienen mensen gewaarschuwd en onderwezen te worden. Zie die erop uit zijn om zielen te winnen voor Christus, moeten bij elke actie op hun hoede zijn, dat zij geen verkeerde indruk wekken bij hen voor wie zij aan het werk zijn. De Here zal succes geven aan degenen die in geestelijke en aardse dingen getrouw omgaan met de menselijke geest. Laten zij die voor Christus werken, Christus aandoen. Dan zal er een voortdurende vooruitgang zijn in kennis en begrip, een voordeel dat indruk zal maken op de wereld. Zij die dagelijks leren van Christus zullen nederig en zachtmoedig worden, zodat Christus hen kan leiden. Hij zal voor hen uitgaan als hun gerechtigheid. Als zij volgen in zijn voetsporen en Zijn eisen vervullen, zullen velen hen herkennen als behorende bij Christus. Hun leven is conform de waarheid en als zij het karakter van de Redder openbaren in hun levens, doen zij het werk dat Hij deed. Als zij naar Christus opzien, worden zij veranderd van heerlijkheid naar heerlijkheid, van karakter naar karakter. Zulke gelovigen zetten de wereld in beweging.

-ST Sept 4, 1901, 25, 13, 15, 16

2 RH 11-10-04, 12-18-13 3-6-00

Vrijdag 2/7 (Wie zal standhouden? Maleachi 3:2)

Zij die wandelen in het licht, zullen vooruitgaan. Zij groeien op tot de volle betekenis van mannen en vrouwen in Christus Jezus. Dit is het resultaat van heiligmaking door de waarheid en dat is wat God van ons allen verlangt. De waarheid is progressief; en zij die zich voorbereiden op de laatste grote dag zullen voorwaarts gaan in overeenstemming met het opgestapelde licht dat schijnt op hen vanuit de profetieën en de lessen van Christus en de apostelen. Niemand zal veroordeeld worden op de oordeelsdag, omdat hij een gebrek aan kennis heeft, omdat hij nooit gelegenheid had die te verkrijgen. Het licht dat nooit op hem heeft geschinen zal nooit zijn duisternis worden. De waarheid zoals die gepresenteerd werd door Gods boodschappers door pen en stem, de schatten van het woord van God die zij openden voor de mensen, het licht dat doordrong in de donkerste kamers van de gedachten, zal, indien afgewezen, tegen hen getuigen op de laatste grote dag. Het getuigenis dat met veroordelende kracht zal komen op de zondaar en zijn mond zal sluiten voor God en getuigt van zijn schuld, is het feit dat hij het licht zag, maar om verschillende redenen in harmonie met het vleeselijke hart, het niet wilde ontvangen....

De profeet Maleachi stelt de vragen: “Doch wie kan de dag van zijn komst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt?” (Maleachi 3:2). Jazeker, de pijlen van Gods toorn zullen doordringen daar waar de pijlen van overtuiging het niet konden. Waar zal de zondaar naar toe vluchten als God het oordeel aan hem verkondigd? Waar zijn de mensen waar hij op vertrouwde? Waar zijn de valse herders die hem lieten dwalen? Zij kunnen geen losgeld betalen voor zijn ziel, want zij zelf gaan gebukt onder een zwaardere schuld. De holen en rotsen van de aarde kunnen geen schuilplaats bieden aan misleide en misleider. Er moeten zielen gered worden; maar het verlossingsplan moet Gods plan zijn. Hij zal Zijn wet niet verlagen naar de standaarden van de mens, evenmin als de mens zichzelf kan verheffen naar Gods standaarden. Maar door de verdiensten van het bloed van een gekruisigde en opgestane Heiland, zullen allen overwinnaars zijn. Het is een hoogverheven voorrecht om zonen en dochters van God te worden. Christus zegt: “Gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb” (Joh.15:10)” Christus stelde zijn Vader tevreden in alle dingen; het was Zijn spijs en drank om de wil van de Vader in de hemelen te doen. Wij dienen Christus te imiteren in zijn onverdeelde gehoorzaamheid aan Zijn Vaders geboden, en onze gebeden bij nacht en bij dag naar de hemel moeten opstijgen, opdat wij zo mochten wandelen dat ons licht geen duisternis wordt, maar dat wij het licht des levens mogen hebben en uiteindelijk toegelaten worden om het overwinningslied te zingen in het koninkrijk der heerlijkheid.

-RH Jan 5, 1886, ¶6, 9

¶ SD 342; AG 30

Citaten uit de les: AA 373, 454, 464; 6BC 1067; ML 24; MYP 390

Verdere studie: 5T 706; AA 372-374

==== Les 2 -- 3-9 juli Jood en heiden

Elke willekeurige lichtstraal die wij ontvangen, geeft ons een beter begrip van het verlossingsplan, welke is de uitwerking van de goddelijke wil in de redding van mensen. -PP 367

Sabbat 3/7 (De volheid van Christus; Joh. 1:17)

“Immers uit zijn volheid hebben wij allen ontvangen zelfs genade op genade; want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen. Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen”(Joh. 1:16-18).

“Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer” (Joh.14:19). De wereld zal tevreden zijn als hun gevoelens niet meer verstoord worden door de oprechte waarschuwingen en krachtige waarheid die Hij hen aangaf in symbolen en gelijkenissen; want wanneer zij keken naar de dingen in de natuur, de objecten waarmee Hij zijn instructies illustreerde, kwamen de lessen die Hij hen leerde, weer in gedachten. Christus hield de sleutel tot alle schatten van wijsheid en Hij kon kennis onderscheiden zoals een geen ander. Hij was inderdaad meer dan een leraar van God gekomen; Hij was de eniggeboren Zoon van de Vader, de ene die de wereld ingezonden was om diegenen te redden die in Hem wilden geloven.

Wat een vreselijk ding is het om de Heiland af te wijzen! Hoe verderfelijk om de grote verlossing te negeren! Christus zou de wereld willen vullen met zijn verlossende kracht, Hij zou overvloedig willen strooien met de onvergankelijke zaden van de waarheid in alle harten, als de wereld alleen maar voorbereid was het te ontvangen. Koningen en edelen verwonderden zich over de genadevolle woorden die over Zijn lippen kwamen. Velen van de priesters en schriftgeleerden waren er van overtuigd dat Hij de beloofde Messias was, maar zij durfden hem niet te erkennen uit angst om de synagoge uitgezet te worden. Zij konden niet instemmen met de vereniging met Jezus en zijn discipelen en een minderheid te vormen.

Christus zag dat hetgeen de waarheid blokkeerde om de harten te bereiken vaak de misvatting was over de aard en regels van de wet. Zij verwaarloosden het ontwikkelen van hun geestelijk leven. Zij kenden de Heer niet van wie zij beleden Hem te dienen en te gehoorzamen. Zij onderkenden de relatie van Jezus met de Vader niet, en ook kenden zij niet uit ervaring het vaderlijke karakter van God en begrepen zij niet dat Zijn wet van ons eist dat wij God als eerst moesten liefhebben en onze naaste als ons zelf. Als zij zich zouden willen ontledigen van zelfzucht, trots, en eigenliefde en hun hart verootmoedigen om onderwezen te worden door de grootste Leraar die de wereld ooit gekend heeft,

dan zouden zij de genade van God in het geschenk van Jezus aan onze wereld herkennen, die kwam om hen te redden, die op het punt stonden verloren te gaan.

-ST Nov 23, 1891, ¶2-5

¶ RH 1-7-90, 7-4-12

Zondag 4/7 (Betere beloften; Hebreëen 8:6; Matteüs 19:17; Openbaring 12:17; Jakobus 2:10,11)

“Want gij zijt niet genaderd tot een tastbaar en brandend vuur, tot donkerheid, duisternis en stormwind, tot het geklank van een bazuin en tot het geluid van een stem, bij het horen waarvan zij verzochten, dat niet verder tot hen gesproken werd; want zij konden dit bevel niet dragen: Zelfs als een dier de berg aanraakt, zal het worden gestenigd. En zó ontzaglijk was het verschijnsel, dat Mozes zeide: Ik ben enkel vreeze en beving. Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben, en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan Abel” (Hebr.12:18-24).

Zullen we acht slaan op de waarschuwingen die God ons gegeven heeft? De Here zal Zijn liefdevolle voorkeur tonen aan hen, die Zijn geboden willen bewaren. Het Woord, het levende Woord, ontvangen en gehoorzaamd, zal een verrijking zijn voor het leven ten leven. Het ontvangen van de waarheid zal doorwerken en de zondige ziel reinigen.

Het werk van persoonlijke reiniging van het karakter kan niet veilig uitgesteld worden. Laten onze broeders en zusters aandacht schenken aan dit werk en samenwerken met Hem die “Zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet”(Efez. 5:25-27).

Leg alle misleiding opzij. Laat niemand zijn eigen mening verafgoden. Wees vastbesloten om volledig toegewijd te zijn aan de waarheid en gerechtigheid. Christus is gereed om allen die tot Hem willen komen, te ontvangen. Beoefen een vast geloof in de beloften van God. Met belijdenis en gebed, neem uw standpunt in om volledig de Heer voortaan en altijd toe te behoren

Als op deze waarschuwingen geen acht wordt geslagen, als er niet ijverig wordt gewerkt aan het wegwerken van karakterfouten, zal God snel zijn oordeelswerk afronden en velen zullen behoeftig achterblijven.

Zullen we nu, meteen, onszelf reinigen van alle vuiligheid van het vlees en de geest, en onze heiligheid vervolmaken in de vreeze Gods? We kunnen het ons niet veroorloven om het werk van belijdenis en nederigheid van de ziel uit te stellen, opdat onze offers aanvaard mogen worden door God. Volkomen vreugde kan alleen gevonden worden in een totale overgave aan God.

-RH Nov 8, 1906, ¶9-13, 16

¶ RH 7-29-90; PP 370-373; AG 136

Maandag 5/7 (Joodse wetten en voorschriften; Leviticus 12,16 en 23)

Er zijn er die het verlossingsplan niet begrijpen, maar die de dood van Christus als argument gebruiken om te bewijzen dat de wet van God is afgeschaft. Mensen die beweren leraren van mensen te zijn, verblinden de ogen van de onwetenden door de ceremoniële wetten te vermengen met de morele wet, en gebruiken de teksten die spreken van de ceremoniële wet als bewijs dat de morele wet is afgeschaft. Dit is een verdraaiing van de Schrift. Er zijn twee verschillende wetten die bekeken dienen te worden. Een is de wet van typen en schaduwen, die liep tot aan de tijd van Christus en stopte toen type en antitype elkaar ontmoetten in Zijn dood. De andere is de wet van Jehova, en die is net zo blijvend en onveranderlijk als Zijn eeuwige troon. Na de kruisiging, was het een verloochening van Christus toen de Joden doorgingen met de brandoffers en offerandes die een schaduw waren van Zijn dood. Door te zeggen dat zij uitkeken naar een Verlosser die komen zou, toonden zij dat zij geen geloof hadden in Hem die Zijn leven heeft gegeven voor de wereld. Vandaar dat de ceremoniële wet ophield na de dood van Christus....

Er bestaat geen tweedracht tussen het Oude Testament en het Nieuwe. In het Oude Testament vinden we het evangelie van een komende Verlosser; in het Nieuwe Testament hebben we het evangelie van een geopenbaarde Verlosser, die voorzegt was in de profetieën. Terwijl het Oude Testament constant wijst naar het ware offer, laat het Nieuwe Testament de gekomen Verlosser zien, die uitgebeeld werd door de typische offers. De afnemende heerlijkheid van de Joodse periode werd

opgevolgd door de heldere, nog glansrijkere heerlijkheid van de christelijke periode. Maar niet eenmaal heeft Christus beweerd dat met zijn komst de eis van Gods wet vernietigd is. In tegenstelling, in de laatste boodschap aan de gemeente, nog wel op Patmos, kondigt hij een zegen aan voor hen die zijn Vaders wetten bewaren: "Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad"(Openb. 22:14, SV)

De wereld is vol van bewijzen van Gods grootheid, majesteit en welwillendheid; maar het sterkste bewijs van Zijn liefde voor de gevallen mens zit in het geschenk van Zijn Zoon, die de menselijke natuur aannam, afdaalde tot de taak van een knecht, de bittere kant van het leven geproefd heeft, en zelfs een afschuwelijke en smadelijke dood stierf, zodat wij door Hem hersteld zouden worden tot gehoorzaamheid en de gunst van God, en het eeuwig leven zouden verkrijgen. Christus, als ons voorbeeld, hield zijn Vaders geboden. Zoals Hij overwon, zo kunnen wij dat ook. En Hij heeft beloofd: "Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon"(Openb. 3:21).

-ST July 29, 1886, ¶4, 9, 10

¶ RH 5-6-75, 4-22-02; ST 7-29-86; 1SM 236-240; PP 363-367; 6BC 1094-1097; DA 305-310

Dinsdag 6/7 (Wat moet ik doen om gered te worden?; Handelingen 15:1-12)

Er is maar een uitweg voor de zondaar. Er is maar een manier waardoor hij gereinigd kan worden van zonde. Hij moet de verzoening accepteren dat aangeboden is door het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt. Het gevloeide bloed van Christus reinigt ons van alle zonde. "Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem"(2 Kor. 5:21). "Hem heeft God door zijn rechterhand verhoogd, tot een Leidsman en Heiland om Israëls bekering en vergeving van zonden te schenken"(Hand. 5:31). Een compleet offer is er gegeven; "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft" (Joh.3:16) - niet een zoon die geschapen is, zoals de engelen, of een zoon door aanneming, zoals een vergeven zondaar, maar een Zoon die verkregen is door de afdruk van des Vaders persoonlijkheid en in alle glans van Zijn majesteit en glorie, één die gelijk is aan God in autoriteit, waardigheid en goddelijke volmaaktheid. In Hem is de volheid van de Godheid belichaamd. Johannes zei: "En wij hebben aanschouwd en getuigen, dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Heiland der wereld"(1 Joh. 4:14). De Zoon van God nam de menselijke natuur aan: "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond"(Joh.1:14). "Die Zich geopenbaard heeft in het vlees"(1 Tim. 3:16). De vereniging van goddelijkheid met menselijkheid geeft aan het gevallen ras een waarde, die wij nauwelijks kunnen bevatten. De mens en de godheid werden verenigd in Christus, zodat Hij hen, die in Hem zouden geloven, kon vertegenwoordigen. Hij nam onze natuur aan, ging door onze ervaringen en als onze vertegenwoordiger nam Hij onze verantwoordelijkheden. De zonden van de mens werden op Christus overgedragen, en, onschuldig als Hij was, besloot Hij te lijden voor de schuldigen, opdat door het geloof in Hem de wereld gered mocht worden. Wij worden "met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons"(Rom. 5:10). Christus verzoende de wereld door zichzelf, door niet hun overtredingen op hen te leggen. O, wat een medeleven en liefde worden hier geopenbaard! De mensheid is door de verdiensten van Christus verhoogd! Zijn offer was ruimschoots en compleet. De Heilige stierf in de plaats van de onheilige. Hij bekleedde zichzelf in onze vuile gewaden, zodat wij de smetvrije gewaden van Zijn gerechtigheid aan kunnen doen, die geweven zijn op het weefgetouw van de hemel. Hij betaalde de volledige schuld voor allen die in Hem geloven als hun persoonlijke Verlosser. Zijn bloed reinigt van alle zonde en reinigt van alle ongerechtigheid. In Hem, door Hem alleen, hebben we vergeving van zonde. Door te vertrouwen in Zijn bloed worden wij gerechtvaardigd in de ogen van God.

...Door de genade van Christus te accepteren kunnen wij leven naar de eer en heerlijkheid van God, zijn geboden bewaren als offer aan onszelf. "Want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden"(Hand. 4:12).

-ST May 30, 1895, ¶3-5

¶ ST 5-30-95, 2-10-88; BTS 3-1-06; RH 2-10-91, 1-13-91, 6-17-90; AA 192-200; TMK 101

Woensdag 7/7 (Geen grotere last; Hand. 15:5-29)

De Heilige Geest zag dat het goed was om niet de ceremoniële wet aan de bekeerde heidenen op te dringen, en het denken van de apostelen over dit onderwerp was gelijk aan die van de geest van God. Jakobus verscheen voor de raad en zijn laatste besluit was "Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet verder moet lastig vallen"(Hand. 15:19).

In dit geval bleek Jakobus degene te zijn die uitgekozen was om het besluit aan de raad mee te delen. Het was zijn oordeel dat de ceremoniële wet, en in het bijzonder de regel met betrekking tot besnijdenis, niet opgedrongen moest worden aan de heidenen, of zelfs aan hen worden voorgesteld. Jakobus probeerde het denken van zijn broeders te beïnvloeden met het feit dat door zich te bekeren tot God, de heidenen een grote verandering in hun leven hadden ondergaan en dat men er ervoor moest waken hen niet te belasten met onbegrijpelijke en twijfelachtige vragen van minder belang, daar zij teleurgesteld zouden worden in het volgen van Christus.

De bekeerde heidenen, moesten wél hun gewoonten die in contrast waren met de principes van het christendom opgeven. De apostelen en ouderlingen kwamen daarom overeen de heidenen per brief te instrueren om zich te weerhouden van aan afgoden geofferd vlees, overspel, gewurgde dingen en van bloed. Zij werden erop gewezen de geboden te houden en heilige levens te leiden. Zij werden gerustgesteld dat de mannen die beweerden dat besnijdenis bindend zou zijn, niet bevoegd waren om namens de apostelen zo te spreken.

De raad die over deze zaak moest beslissen, bestond uit apostelen en leraren die vooraanstaand waren in de oprichting van Joodse en heidense christelijke gemeenten, met gekozen vertegenwoordigers uit verschillende plaatsen. Ouderlingen uit Jeruzalem en afgevaardigden uit Antiochië waren aanwezig en de meest invloedrijke gemeenten waren vertegenwoordigd. De raad handelde in overeenstemming met een verlicht beoordelingsvermogen en met een waardigheid van een door goddelijke wil opgerichte kerk. Als gevolg van hun overwegingen zagen zij allen dat God zelf het antwoord had gegeven in deze zaak door de heidenen de Heilige Geest te schenken; en zij realiseerden zich dat hun aandeel bestond uit het volgen van de leiding van de Geest....

Ondanks het feit dat Paulus persoonlijk onderwezen werd door God, had hij geen overspannen ideeën over de persoonlijke verantwoordelijkheid. Terwijl hij naar God opkeek voor directe leiding, was hij altijd gereed om de autoriteit van het lichaam der gelovigen verenigd in de kerkelijke gemeenschap, te erkennen. Hij voelde de behoefte aan advies, en als er belangrijke zaken opdeden, was hij blij om ze neer te leggen bij de gemeente en samen te komen met zijn broeders om God te zoeken voor wijsheid om de juiste beslissingen te nemen.

-AA 194-196, 200

☐ AA 193-200

Donderdag 8/7 (De afvalligheid van de Galaten; Galaten 1:1-12)

Zij die vandaag betrokken zijn bij het werk van Gods zaak zullen net zulke beproevingen ondergaan als Paulus tijdens zijn werk. Door dezelfde opschepperige en misleidende werken zal satan proberen zielen van het geloof af te houden. Theorieën zullen aangehaald worden die niet slim zijn om na te leven. Satan is een sluwe werker en hij zal subtiele drogredenen inbrengen om de geest te verduisteren en te verwarren en de wortels van de doctrines van verlossing uit te roeien. Zij die het woord van God niet accepteren zoals het er staat, zullen in zijn val trappen. Vandaag dienen wij de waarheid te spreken met heilige vrijmoedigheid. Het getuigenis van de boodschapper van de Heer aan de eerste gemeente, moet zijn volk in deze tijd horen: "Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, [u] een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!" (Gal. 1:8)....

Zij die de heilige oproep hebben ontvangen om Gods boodschap aan de wereld te brengen, zullen de boodschap verheffen en niet zichzelf. Zij zullen nederig wandelen met God dag aan dag. Als zij willen werken onder de leiding van de Grote Herder, zichzelf bewijzen zorgdragers te zijn, waardig tot zo'n verantwoordelijkheid en God zal hen te zijner tijd verheffen. Wat zijn positie ook is, iemand mag nooit naar zichzelf wijzen als degene waar wijsheid te vinden is. Mensen mogen nooit de plek van God innemen; de mens mag nooit zijn vertrouwen stellen in de mens, noch zijn hulp zoeken bij mensen. De Here is waar wij op vertrouwen. Wij moeten naar Hem opzien voor leiding. En als we raad ontvangen van de Heer, dienen wij die ook op te volgen.

Afval ontstaat nu onder Gods volk en afvalligheid zal blijven opkomen. Te meer dat wij het einde naderen, zal leugen zo vermengd zijn met waarheid dat alleen zij die de leiding van Gods Geest hebben, de waarheid van leugen zullen kunnen onderscheiden. Wij moeten alles in het werk stellen om op de weg van de Heer te blijven. Wij moeten ons niet afkeren van Zijn leiding om ons vertrouwen te plaatsen in mensen. De engelen van de Heer zijn aangesteld om te waken over hen die hun geloof in de Heer stellen, en deze engelen zijn onze speciale hulp in tijd van nood. Elke dag moeten wij tot de Heer komen met de volle zekerheid van het geloof, en naar Hem opzien voor wijsheid. De predikanten die de waarheid voor deze tijd preken, moeten hun hart versterken door het woord van God te bestuderen.

“De Geest is het, die levend maakt” zegt Christus, “het vlees doet geen nut; de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven”(Joh.6:63). Zij die geleid worden door het woord van de Heer zullen in alle zekerheid het valse van de waarheid onderscheiden en zonde van gerechtigheid.

-7MR 357, 359

☒ 7MR 353-360; AA 383-388; LP 187-193

Vrijdag 9/7 (De Ene die u moet kennen; Johannes 17:3)

Christus kwam om de binnenkamers van het verstand te verlichten, de duisternis te verdrijven en de zielentempel te vullen met hoop en blijheid. En de waarheid die Hij bracht, kon de toets van ondervraging en kritisch onderzoek doorstaan. Vaak illustreerde Christus zijn lessen met gelijkenissen, die Hij achteraf uitlegde aan de discipelen, die de blijde boodschap verkondigden.

De verdraaiing en verkeerde uitleggingen van de Schrift door de Farizeeën, en zelfs door hen die beweerden in Zijn woord te geloven, maakten het nodig dat Christus duidelijk sprak. Sommigen denken dat het ongelukkig is als foutieve theorieën zich ontwikkelen, maar de Heer heeft gezegd: “Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben”(Rom. 8:28). De beweringen die onder de Korintiërs post hadden gevat, maakten het voor Paulus noodzakelijk deze wonderbare brieven aan hen te schrijven. Als de heidenen niet van het geloof waren afgegleden, zou Paulus niet hebben geschreven: “Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie”(Gal. 1:6). Het was een verkeerde toepassing van de Schrift, om valsheid en leugen tot waarheid te verklaren. Als de Tessalonicenzen de ontvangen instructies niet verkeerd hadden geïnterpreteerd, zouden zij het geloof niet hebben gevoed dat de Heer zich spoedig zou openbaren in de wolken des hemels. Hierdoor was het noodzakelijk voor Paulus om de waarheid, zoals het in Christus is, aan hen te presenteren, ons een verslag nalatend, van belang voor alle tijden. En zo’n oppositie tegen licht en waarheid vroeg van Christus een duidelijkere definitie van de waarheid. Elke keer als het verkeerde weer vooruitgang boekt, zal het ten goede werken voor hen die God oprecht liefhebben; want als de waarheid overschaduwtd wordt door het verkeerde, zullen zij die door God aangesteld zijn als zijn boodschappers, de waarheid, scherper en duidelijker maken. Zij zullen de Schrift onderzoeken op zoek naar bewijzen voor hun geloof. Het voordeel van het verkeerde is de roep voor Gods knechten om op te staan en de waarheid op vrijmoedige wijze juist voort te stellen.

Er zijn sommigen die liever speculatieve ideeën introduceren en hun aandacht op nieuwe thema’s richten, om zo een verlangen naar iets nieuws en vreemd op te wekken, in plaats van de waardevolle lessen die Christus gaf, te bestuderen. Voor sommigen zijn deze speculatieve ideeën het enige wat telt. En zo verwaarlozen zij het zoeken naar de eigenschappen die zij moeten bezitten als zij het eeuwige loon wil ontvangen. Het enige wat wij moeten weten is dat Christus “de weg, de waarheid en het leven”(Joh. 14:6) is. “Dit nu is het eeuwige leven,” zegt Hij, “dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt”(Joh. 17:3).

-ST Jan 6, 1898, ☒7-9

☒ ST 1-6-98; 7MR 353-360

Citaten uit de les: AA 200, 189, 383; PP 371, 372

Verdere studie: AA 188-192, 194-197, 383-388; PP 310-312, 370-373; DA 27-30

==== Les 3 -- 10-16 juli Allen hebben gezondigd

Terwijl de zondaar voor de gebroken wet van God staat, kan hij zichzelf niet reinigen; maar gelovend in Christus, is hij het object van Zijn oneindige liefde en wordt hij bekleed in Zijn smetteloze gerechtigheid. -FW 108

Sabbat 10/7 (De doeltreffendheid van het kruis; Romeinen 3:23)

De hele menselijke familie heeft de wet van God overtreden, en als overtreder van de wet is de mens hopeloos geruïneerd; want hij is de vijand van God geworden, zonder dat hij de kracht heeft om enig goeds te doen. “Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Rom. 8:7). Kijkend in de morele spiegel—

Gods heilige wet—ziet hij zichzelf als een zondaar, en is hij overtuigd van zijn zondige toestand, zijn hopeloze ondergang onder de gepaste straf van de wet. Maar hij wordt niet in een staat van hopeloosheid achtergelaten waarin de zonde hem gebracht heeft; want het was om de overtreder van de ondergang te redden, dat Hij, die gelijk aan God was, Zijn leven offerde op Golgotha. “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Joh. 3:16).

... Jezus was de enige die de opstandige mens kon redden. In Hem waren goddelijkheid en menselijkheid samengevoegd, en dit was wat doeltreffendheid gaf aan het offer dat op Golgotha gebracht werd. Aan het kruis hebben goedertierenheid en trouw elkaar ontmoet, gerechtigheid en vrede elkaar gekust...

Christus kwam om de liefde van God aan de wereld te tonen, om de harten van de mensen naar Zich toe te trekken. Hij zei: “en als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken” (Joh. 12:32). De eerste stap van verlossing is, antwoorden op het trekken van de liefde van Christus. God stuurt de ene boodschap na de andere aan mensen, en smeekt ze om tot inkeer te komen, opdat Hij ze kan vergeven, en ‘vergeven’ kan schrijven naast hun namen. Zal er dan geen inkeer zijn? Zullen Zijn smekingen onbeantwoord blijven, en Zijn liefde volledig verworpen worden? O, dan zal een ieder zich afsnijden van het medium waardoor hij eeuwig leven had kunnen verkrijgen; want God vergeeft alleen de berouwvolle! Door de openbaring van Zijn liefde, door het smeken van Zijn Geest, leidt Hij mensen tot berouw; want berouw wordt gegeven door God, en een ieder die Hij vergeving schenkt, schenkt hij eerst berouw. De grootste vreugde is voor een ieder door oprecht berouw naar God over het overtreden van Zijn wet, en door het geloof in Christus als de Verlosser en Advocaat van de mensen. Opdat een ieder de vreugde van vergeving mag begrijpen, de vrede van God, en dat Christus hen trekt door de openbaring van Zijn liefde. Als ze beantwoorden aan Zijn aandringen, hun harten overgeven aan Zijn genade, zal Hij ze stap voor stap leiden, tot een vollere kennis van Zichzelf, en dit is het eeuwige leven.

-1SM 321-323

☒ ST 7-4-92, 9-5-92, 2-20-93, 6-20-95, 4-25-92; RH 3-15-06; 1SM 320-325, 397-398; HP 361: FW 106-108

Zondag 11/7 (Niet beschaamd om het evangelie: Romeinen 1:16, 17)

Christus was op geen enkele manier verplicht om dit grote offer te brengen. Hij heeft het Zichzelf opgelegd om de straf te dragen die eigenlijk voor de overtreder van de wet was. Zijn liefde was Zijn enige verplichting, en zonder een aarzeling droeg Hij iedere kwelling en verwelkomde Hij iedere onwaardigheid dat deel uitmaakte van het verlossingsplan. Het leven van Christus was er een van onzelfzuchtige dienst, en Zijn leven is ons lesboek. Het werk dat Hij begon, moeten wij voortzetten. Kunnen zij die Zijn naam belijden ook maar aarzelen om zichzelf iets te ontzeggen, om het kruis te dragen en Hem te volgen, als ze zich Zijn zwoegend leven en offer in het vizier houden? Hij vernederde zichzelf zo erg, opdat wij verhoogd mochten worden tot de maatstaven van reinheid en heiligheid en volkomenheid. Hij werd arm, opdat Hij de volheid van zijn rijkdom aan ons armzalige zielen kon geven. Hij doorstond het kruis der schaamte, opdat Hij ons vrede, rust en vreugde kon geven, en ons deelnemers kon maken van de heerlijkheden van Zijn troon.

Zullen we dan niet het voorrecht waarderen dat we voor Hem mogen werken, en ernaar verlangen om zelfverloochening en zelfopoffering uit te oefenen? Zullen we niet aan God alles teruggeven wat Hij verlost heeft, de genegenheden die Hij heeft gezuiverd en het lichaam dat Hij heeft gekocht, om het aan Hem te geven tot heiligmaking en heiliging.

De apostel Paulus had de betekenis van ware dienst geleerd toen hij de volgende woorden schreef: “Van Grieken en niet-Grieken, van wijzen en onwetenden ben ik een schuldenaar. Vandaar mijn bereidheid om ook u te Rome het evangelie te brengen. Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek” (Rom. 1:14-16).

Het enige verlangen van Paulus was om zielen te winnen voor de Zaligmaker. Joden en Grieken konden zich tegen hem verzetten, maar niets kon hem van zijn doel afhouden. Voortaan was zijn getuigenis: “Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof in Christus, welke uit God is op de grond van het geloof” (Filipp 3:8,9).

Christelijke lezer, laat het grote doel dat Paulus dwong om voorwaarts te gaan, u ertoe leiden om uzelf volledig toe te wijden aan Gods dienst, laat tegenslagen en moeilijkheden u niet tegenhouden.

Hetgeen uw handen vinden om te doen, doet dat met al uw kracht. Laat uw dagelijks gebed toch het volgende zijn: 'Here, help me om mijn best te doen. Leer mij hoe ik het beter kan doen. Help me om in mijn werk de liefdevolle dienst van de Verlosser te brengen.'

-RH Apr 4, 1912, ¶3-5, 8, 9

¶ ST 8-5-89, 2-11-97, 3-8-99; RH 9-17-08; FE 198-200

Maandag 12/7 (De menselijke toestand; Romeinen 3:23, 10-18)

Jezus is in het Heilige der Heiligen om voor ons voor Gods aangezicht te verschijnen. Hij zal er niet mee ophouden om voortdurend Zijn volk te vertegenwoordigen, volmaakt in Hem. Maar omdat we op die manier vertegenwoordigd zijn voor de Vader, mogen we Zijn genade niet aannemen op een manier dat we onverschillig en zelfzuchtig worden. Christus is niet de dienaar van de zonde. We zijn volmaakt in Hem, geaccepteerd in de Geliefde, maar enkel als wij, door het geloof, in Hem blijven.

We kunnen nooit de volmaaktheid door onze eigen werken bereiken. De ziel die in geloof Jezus aanschouwt, verwerpt zijn eigen gerechtigheid. Hij zal zichzelf als onvolmaakt zien, zijn berouw ontoereikend, zijn sterkste geloof maar zwak, zijn meest kostbare offer als middelmatig, en nederig werpt hij zichzelf aan de voet van het kruis. Maar een stem spreekt tot hem over de Goddelijke openbaring van Gods woord. Vol verbazing hoort hij de boodschap: "Gij hebt de volheid verkregen in Hem" (Kol. 2:10). Nu is er enkel vrede in de ziel. Hij hoeft er niet langer naar te streven om enige waarde in zichzelf te vinden, of in een of andere waardige dienst om de gunst van God te verdienen.

Ziende op het Lam, die de zonde van de wereld wegneemt, vindt hij de vrede van Christus; er staat 'vergeven' naast zijn naam, en hij accepteert het Woord van God, dat zegt: "gij hebt de volheid verkregen in Hem" (Kol 2:10). Het is zo moeilijk voor de mensheid om deze geweldige waarheid te bevatten na lange gewenning van vasthouden aan twijfel. Maar wat een vrede krijgt de ziel, wat een levenskracht! Als we op onszelf zien voor gerechtigheid, opdat we aanvaarding verkrijgen bij God, kijken we geheel verkeerd, "Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods" (Rom. 3:23). We moeten opzien naar Jezus, "En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid" (2 Kor. 3:18). We vinden onze volkomenheid door op te zien naar het Lam van God, die de zonde der wereld wegneemt.

De zondaar kan zichzelf niet reinigen terwijl hij voor de wet staat, maar, gelovend in Jezus, is hij het voorwerp van oneindige liefde en wordt hij bekleed in Zijn smetteloze gerechtigheid. Voor een ieder die in Hem gelooft, bad Christus: "Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid... opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn... Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en dezen weten, dat Gij Mij gezonden hebt; en Ik heb hun uw naam bekend gemaakt en Ik zal hem bekend maken, opdat de liefde, waarmee Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen." (Joh 17:17,21,22, 25,26).

-ST July 4, 1892, ¶7-10

¶ ST 1-16-93; RH 3-15-06

Dinsdag 13/7 (Van de 1^e tot de 21^e eeuw; Romeinen 1:22-32)

De meest moeilijke en vernederende les die de mens moet leren is zijn eigen ondoeltreffendheid door te vertrouwen op menselijke wijsheid, en de besliste afgang om in eigen wijsheid de natuur op de juiste manier te begrijpen. Zonde heeft zijn blik vertroebeld, en zelf kan hij de natuur niet interpreteren zonder het boven God te plaats. Hij kan daarin niet God, of Jezus Christus zien, die Hij heeft gezonden. Hij is in dezelfde positie als de Atheners waren, die hun altaren oprichtten om de natuur te aanbidden. Terwijl hij voor de Areopagus stond, toonde Paulus de mensen van Athene de grootsheid van de levende God in contrast met hun afgodische dienst...

Zij die een ware kennis van God hebben, zullen niet zo verblind worden door de wetten van de materie of de werkingen der natuur dat ze de voortdurende werking van God in de natuur over het hoofd zien of weigeren te erkennen. De natuur is niet God, en dat was ook nooit het geval. De stem van de natuur getuigt van God, maar de natuur is niet God. Als het geschapen werk getuigt het simpelweg van Gods kracht. De Godheid is de schepper van de natuur. De natuurlijke wereld heeft in zichzelf geen kracht, enkel hetgeen wat God geeft. Er is een persoonlijke God, de Vader; er is een persoonlijke Christus, de Zoon. "Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot

erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge" ... (Heb 1:1-3).

De vroegere filosofen gingen prat op hun superieure kennis. Laten we lezen wat de geïnspireerde apostel hierover schrijft. "Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden, en zij hebben de majesteit van de onvergankelijke God vervangen door hetgeen gelijk op het beeld van een vergankelijk mens, van vogels, van viervoetige en van kruipende dieren... Zij immers hadden de waarheid Gods vervangen door de leugen en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, die te prijzen is tot in eeuwigheid" (Rom 1:25). De wereld, met zijn menselijke wijsheid, kan God niet kennen. Haar wetenschappers verkrijgen een onvolmaakt begrip van God door Zijn geschapen werk, en in hun dwaasheid verhogen zij de natuur en de wetten van de natuur in plaats van de God van de natuur. Zij die geen weet hebben van God door de afwijzing van de openbaring die Hij van Zichzelf gegeven heeft in Christus, zullen slechts een onvolledig begrip van Hem verkrijgen in de natuur; en dit begrip maakt dat ze afgodendiennaars worden in plaats van dat ze God verheerlijken en met Hem in overeenstemming komen. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden.

-RH Nov 8, 1898, ¶7, 9, 14

¶ CED 4-1-99; RH 1-29-14

Woensdag 14/7 (Joden en Heiden tezamen; Romeinen 2:1-3, 17-24)

"Laat beide samen opgroeien tot de oogst" (mat 13:30). Laat er geen gevoel van triomf in u opkomen als een broeder struikelt, maar volg wat de Bijbel zegt: "Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen. Verdraagt elkanders moeilijkheden; zó zult gij de wet van Christus vervullen"(Gal 6:2)...

Zij die het meest schuldig zijn aan het doen van het verkeerde, zijn diegenen die het verkeerde als eerste opmerken; laat daarom ieder lid van de gemeente eerst naar zijn eigen hart kijken of dat rein voor God staat, dat zijn naam niet alleen in de kerkboeken staat, maar opgetekend staat in het levensboek van het Lam. Dan zal hij geen aanklager zijn van zijn broeders, dan zal hij geen verachter zijn van hen die hij te min vindt. Hij zal zich de woorden van de apostel herinneren: "Daarom zijt gij, o mens, wie gij ook zijt, niet te verontschuldigen, wanneer gij oordeelt. Want waarin gij een ander oordeelt, veroordeelt gij uzelf; want gij, die oordeelt, bedrijft dezelfde dingen.. Rekent gij wellicht hierop, o mens, die oordeelt over hen, die zulke dingen bedrijven, en ze zelf doet, dat gij het oordeel Gods ontgaan zult? Of veracht gij de rijkdom van zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid, en beseft gij niet, dat de goedertierenheid Gods u tot boetvaardigheid leidt?" (Rom 2:1-4).

De geest die in de kerk aanzet tot aantijgingen en afkeuringen en wat resulteert in het wegdoen van hen die aangezien worden als dienaren der ongerechtigheid, heeft zichzelf gemanifesteerd in trachten fouten te corrigeren door het civiele systeem. Dit is de manier van satan om de wereld onder zijn heerschappij te krijgen; maar de Here Jezus Christus heeft ons geen dergelijk voorbeeld gegeven om zo met de dwalenden om te gaan. God is op deze manier verkeerd weergegeven door de kerk om op een dergelijk wijze met ketters om te gaan; hij wordt weergegeven als diegene die de kerk de macht heeft gegeven om deze slechte dingen te doen...

Hoe ziet de hemel neer op zulke dingen? Met welke verbazing luisteren de engelen naar mensen die hun broeders oordelen en veroordelen, en hen afschuwelijk lijden van geest en lichaam veroorzaken, en dan beweren dat ze dit onder de goedkeuring van God doen. Ze zijn niet onder het gezag van Christus, maar volgen het bewind van satan. Paulus deed dit ook op een gegeven moment, en was er vast van overtuigd dat hij Gods werk deed; maar Jezus sprak tot hem, en vertelde hem dat hij, door de heiligen te vervolgen, Jezus Zelf vervolgde. Alle vervolging, alle machten die aangewend worden om het geweten te forceren, is naar het gezag van satan; en zij die dit uitvoeren zijn zijn agentschappen om het helse plan uit te voeren. Door de wrede voorstellen van satan te volgen, door zijn handlangers te worden, worden mensen de vijanden van God en van Zijn kerk, en zullen op die grote dag geoordeeld worden door de Man die God daartoe gewijd heeft; want Hij heeft alle rechtsuitspraken in handen van Zijn Zoon gegeven.

-RH Jan 10, 1893, ¶5, 7, 8, 10

¶ RH 10-29-01; ST 8-12-89, 3-21-92; 8T 82-85; MB 123-128

Donderdag 15/7 (Berouw; Romeinen 2:4-10)

De Geest der Inspiratie spreekt tot hen die weigeren om tot Christus getrokken te worden: "Of veracht gij de rijkdom van zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid, en beseft gij niet, dat de goedertierenheid Gods u tot boetvaardigheid leidt?" (Rom 2:4). Hoe kan dit? Hemelse vertegenwoordigers zijn voortdurend aan het werk om mensen met God in eensgezindheid te brengen. Ieder middel in de hemel en op aarde wordt aangewend om mensen naar het Centrum van de hoop der aarde te trekken. En als ze hun ogen richten op de stervende Man van Golgotha, roepen ze uit, 'Waarom, oh waarom is toch al dit lijden?' En het antwoord komt: Het is de openbaring van "de goedertierenheid Gods, die u tot boetvaardigheid leidt."

Christus onderging de straf van de overtreding van Gods heilige wet die de mensen begaan hadden. De genade en liefde van God, zo compleet, zo rijk, zo vrijelijk, doorbreekt iedere barrière, en de ziel geeft zich over aan God. Zo'n kwelling, zo'n vernedering voor de Zoon van God, leidt de zondaar ertoe zich te bekeren van de zonden die zo duur betaald zijn met het offer van Jezus Christus. Hij heeft berouw tot God, omdat Zijn heilige wet overtreden is; en door geloof in onze Here Jezus Christus, de enige hoop van de zondaar, de Enige "die volkomen kan behouden, wie door Hem tot God gaan" (Heb 7:25).

De zondaar staat dan voor God als iemand wiens zonden vergeven zijn, wiens overtredingen bedekt zijn, en hij wordt een deelnemer "aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst" (2Petr 1:4) ...

Een ieder moet zich ledigen van het eigen-ik voordat hij echt kan geloven in Jezus; en als het eigen-ik onderworpen is, kan de Here de mens tot een nieuwe schepping maken. Nieuwe wijn in nieuwe vaten. Het hart heeft de waarheid ontvangen, het karakter is veranderd naar het beeld van Christus; de Zoon van God zal in de wereld geopenbaard worden door Zijn beeld in Zijn volgelingen, zoals de Vader aan de wereld geopenbaard werd door de Zoon. En een ieder die Christus openbaart, openbaart ook de Vader...

Is de beloning van gehoorzaamheid niet rijk en volledig? Wat kunnen we nog meer vragen? Heeft de Here Jezus niet de poorten van de hemel voor ons geopend? Heeft Hij niet, door dit te doen, de getrouwe zoeker al de schatten van de eeuwige wereld gegeven? "Maar hun, die zichzelf zoeken, der waarheid [de geboden van God] ongehoorzaam en der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, wacht toorn en gramschap. Verdrukking en benauwdheid (zal komen) over ieder levend mens, die het kwade bewerkt, eerst de Jood]en ook de Griek; maar heerlijkheid, eer en vrede over ieder, die het goede werkt, eerst de Jood [want hij heeft het grootste licht, en zijn schuld zal evenredig zijn naar de kennis die hij had kunnen hebben had hij nagevolgd de Here te kennen en ook de Griek. Want er is geen aanzien des persoons bij God" (Rom 2:8-11).

-ST Nov 16, 1891, ¶1-3, 5

¶ ST 9-16-89; RH 4-1-90; 11MR 367-373

Vrijdag 16/7 (In Zijn handpalmen, Jesaja 49:16)

Satan staat klaar om het werk van Christus, dat Hij gewillig doet voor de zielen van mensen, tegen te werken. Jezus vraagt: "Is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt?" (Zacharia 3:2). Heb ik dit volk niet voor Mijzelf gekozen? Alhoewel ze overtreden hebben, wordt gezegd: "Doet hem de vuile klederen uit" (vs 4). Dit zal gezegd worden van een ieder die oprecht berouw heeft van zijn zonden, en gelooft in Christus. De gerechtigheid van Christus zal hem gegeven worden. Christus kwam om de goddelijke macht aan de mensen te brengen, om hem te kleden met Zijn gerechtigheid. Hij zegt: "Ik heb u in mijn handpalmen gegrift." Hij kent onze naam. Hij kent al onze problemen en zorgen. Hij heeft gehuild en gebeden, en Hij weet hoe Hij een ieder te hulp kan komen die verdriet heeft. Satan zal u influisteren dat u niet kunt rekenen op de genade van God; dat u een te erge zondaar bent om gered te kunnen worden. Maar u moet hem vertellen dat Jezus het volgende heeft gezegd: "Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars, tot bekering" ...(Lukas 5:32).

De uitroep van Christus, toen Hij aan het kruis hing: "Het is volbracht," laat zien dat er nog hoop is. Er zijn velen die varen op gevoel. Maar uw hoop is niet gebaseerd op gevoel; het is gevestigd op het Woord van God. Heeft God u geen overvloedige bewijzen van Zijn liefde gegeven? Ik wijs u op Golgotha. Het licht dat van het kruis schijnt, zou iedere twijfel uit uw gedachten moeten bannen. God houdt van u, en Hij wil u redden. U zou zich moeten vastklampen aan "de Machtige Israëls," en beslag leggen op de verdiensten van een gestorven en opgestane Heiland. Hij is onze vervolmaking. Hij heeft u Zijn gerechtigheid geschonken, tegen een oneindige prijs. Zult u het aannemen? ...

We zouden het geloof met al onze religieuze ervaringen moet verweven. We moeten onze zielen opheffen, en vertellen over de heerlijkheid Gods. Hoe velen zijn er niet die in een spiraal van verdriet terechtkomen en praten over hopeloosheid. Wat is dat nou? Satan heeft aan hen het karakter van God verkeerd voorgesteld. Hij heeft zijn schaduw op hun pad geworpen, en in plaats van dat ze over geloof praten, hebben ze dat over twijfel gedaan. Ze hebben de macht van de vijand vergroot, en zijn ontmoedigd geraakt. Als u een donkerheid over u voelt komen, waarom spreekt u niet over de kracht van Hem die de sterke God is, de Eeuwige Vader, de Vrededorst? Waarom zegt u niet: 'Ik heb een machtige Heiland. Mijn geloof is gevestigd op Hem; het zit vast aan Christus. Hij is mijn hoop en gerechtigheid,' en als u dit doet, zal het niet lang duren of u zult de Here loven en prijzen.

-ST Sept 16, 1889, ¶2, 4, 6

¶ 1SM 320-334

Citaten uit de les: 6BC 1071; DA 314; 1SM 320; 2T 346

Verdere studie: COL 291-294; SC 9-15, 17-22; MH 492-494; 5T 146-147

==== Les 4 -- 17-23 juli Gerechtvaardigd door het geloof

Wanneer de mens door geloof gerechtvaardigd wil worden, moet het geloof een punt bereiken waar het de aanhankelijkheden en de impulsen van het hart zal beheersen; en het is door gehoorzaamheid dat het geloof volkomen wordt gemaakt. - Nov., 1890, 5

Sabbat 17/7 (Christus Onze Enige Hoop; Romeinen 3:28)

Paulus verklaarde, "Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven" (Rom 7:9). De apostel erkende de eisen van de wet, en rebelleerde er niet tegen, omdat hij inzag dat deze zijn ware toestand liet zien. Hij erkende het beeld dat hem voorgehouden werd, maar hij zei niet tegen de wet 'Reinig mij, zuiver mij.' Hij keerde zich meteen naar Golgotha. Hij viel op de Rots Christus Jezus, en werd gebroken. Hij kende het berouw dat niet gevoeld hoeft te worden. Hij begreep dat "uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen" (Rom 3:20), want de wet kan niet behouden maar alleen veroordelen; de wet kan geen vergeving schenken, maar wel overtuigen; de wet kan in geen enkel opzicht haar eisen verminderen. Als er één eis terzijde zou kunnen worden geschoven, zou de gehele wet kunnen worden afgeschaft; want als er één enkele eis veranderd zou worden om een overtreder te redden, dan zou de rest van de wet geen waarde meer hebben. De wet kan niet redden wie zij veroordeelt; zij kan degenen die verloren gaan, niet behouden. Er is slechts één hoop voor de zondaar. Is die in uiterlijke ceremonieën? Is die in strenge uitvoering van godsdienstige plichten? Is die in het rouwen en klagen, in urenlange wijding in gebed en meditatie? In het uitoefenen van zelfverloochening? In het geven aan de armen, of in het doen van daden van barmhartigheid? - Nee, in geen van deze dingen ligt de redding van de ziel. De vraag wordt gesteld: "Zal de HERE welgevallen hebben aan duizenden rammen, aan tienduizenden oliebekken? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht van mijn schoot voor de zonde mijner ziel?" (Micha 6:7).

Nee, geen mens kan vóór God verschijnen met zijn eigen verdiensten. Zij die gered worden, zijn gered omdat Jezus de volledige schuld heeft betaald; en de mens kan niets, absoluut niets doen, om zijn redding te verdienen. Christus zegt: "Zonder Mij, kunt gij niets doen" (Joh 15:5). Wiens verdienste is het dan? Het behoort alles onze Verlosser toe. Alles wat de mens kan, is alleen door Christus, en wij kunnen van onze beste prestaties zeggen, "Want het komt alles van U, en wij geven het U uit uw hand" (1Kron. 29:14) ...

Wanneer wij opzien naar het kruis van Golgotha, zien wij dat de hoogste eisen van de wet zich in het offer vervullen. Vandaar, dat Jezus "de Heer van onze gerechtheid" wordt genoemd. Wanneer wij beslag leggen op de verdienste van Christus, en wij in staat zijn te zeggen: "De Heer is mijn Redder, mijn gerechtigheid," dan zijn wij "gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus" (Rom 5:1)..

-ST Nov 10, 1890, ¶1, 3

¶ ST 10-1-94, 6-18-94; PUR 6-5-02; 1SM 397-398

Zondag 18/7 (De werken der wet; Romeinen 3:19, 20)

De schriftgeleerden en Farizeeën vertrouwden op zichzelf dat zij rechtvaardig waren, en verachtten anderen. Zij keken met minachting neer op Samaritanen, toen Jezus deze gelijkenis vertelde [Luk 10:30 - 35] om hen te laten inzien dat het de geest van de mens is die hem waardvol voor God maakt, en dat het niet is vanwege zijn afstamming of beroep. De priesters en Levieten waren de man voorbijgelopen die hun hulp nodig had, en zij hebben hem aan de wegkant achtergelaten om te sterven; maar de Samaritaan had medelijden met hem, en handelde zoals een christelijke naaste behoort te handelen. ... De Schrift verklaart dat "uit de werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen" (Rom 3:20). De grote standaard van gerechtigheid wordt in de evangeliën niet in een zwakker licht voorgesteld dan in het Oude Testament. Christus verklaarde dat niet één jota of tittel van de wet zou vergaan voordat de hemel en de aarde zouden vergaan. De goddelijke Leraar verhief de volmaakte standaard van gerechtigheid als het enige middel waardoor het menselijk karakter getest wordt. De wet toont de mens de misvorming van zijn hart, en het evangelie bekrachtigt de wet door Christus te tonen als het tegenbeeld van de mens. ...

Overtuiging van zonde is de eerste stap van bekering, en door de wet is er kennis van zonde. Wanneer de zondaar zich zijn zonde enigszins beseft, verkeert hij in een toestand dat Christus hem met die verbazingwekkende liefde kan trekken, die Hij aan hem getoond heeft op het kruis van Golgotha. Wanneer hij nederig en berouwvol is, zoekt hij geen vergeving bij de wet die hij gebroken heeft, maar hij ziet op God, Die in vergiffenis en heiliging voorzien heeft door Zijn geliefde Zoon. Als hij dan het Lam van God ziet, dat de zonden der wereld wegneemt, ontwikkelt zich in hem een liefde voor Hem, en wanneer hij blijft opzien naar Hem wordt hij veranderd naar Zijn beeld. De apostel schreef: "Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was" (Fillippenzen 2:5).

Allen die hun eigen onwetendheid en zonde inzien, zullen waardering hebben voor het grote verlossingswerk, die de mens uitgekozen heeft als voorwerp van Gods geduld en liefhebbende vriendelijkheid. Als de mens de zondigheid van zijn natuur in het licht van de wet beziet, zal hij zijn grote behoefte aan een Redder beseffen. Wij allen moeten de Schrift onderzoeken, zodat wij bekend worden met de voorwaarden tot redding, waardoor er verzoening tussen de mens en God tot stand gebracht kan worden. De mens moet de weg terugvinden die naar het Vaders huis leidt, en elke stap, weg van de overtreding, is een stap dichterbij het Paradijs. Elke stap in berouw, belijdenis, gehoorzaamheid en geloof, is een stap dichterbij de Vader. Het ware geloof in Christus zal leiden tot gehoorzaamheid aan de geboden van God .

- ST 7 Juli, 1890, 2, 5, 6

☐ ST 7-7-90, 7-14-90, 7-21-90; PUR 6-5-02

Maandag 19/7 (Geloof en Gerechtigheid; Romeinen 3:21)

De goddelijke Auteur van Verlossing heeft niets in het plan opgenomen dat onvolledig is; elke fase ervan is volkomen. De zonde van de gehele wereld werd gelegd op Jezus, en zo gaf de goddelijkheid blijk van Zijn hoogste waardering voor het lijdende mensdom, in Jezus, zodat de gehele wereld vergeving zou kunnen ontvangen door geloof in de Plaatsvervanger. ... Door Christus kan de zondaar weer terug in een vertrouwensrelatie met God komen. Hoe prachtig is het verlossingsplan in zijn eenvoud en volheid. Het voorziet niet alleen in volledige vergeving van de zondaar, maar ook in het herstel van de overtreder, waardoor een weg voor hem gebaad is om als zoon van God geaccepteerd te worden. Door gehoorzaamheid kan hij in het bezit komen van liefde, vrede en vreugde. Zijn geloof kan hem in zijn zwakheid aan Christus binden, de bron van goddelijke sterkte; en door de verdiensten van Christus kan hij de goedkeuring van God ontvangen, omdat Christus aan de eisen van de wet voldaan heeft, en Hij rekent Zijn gerechtigheid toe aan de berouwvolle en gelovige ziel. Het smetteloze kleed, dat op het hemelse weefgetouw wordt geweven, bedekt de berouwvolle zondaar, en hij wil gehoorzaam zijn, en het juk van Christus op zich nemen, en lijden zoals Christus leed toen hij als mens onder mensen wandelde.

Wat een liefde, wat een prachtige liefde werd door de Zoon van God getoond. De dood die wij verdienen kwam op Hem terecht, zodat onsterfelijkheid zou kunnen worden gegeven aan ons, die zo'n beloning nooit hadden kunnen verdienen. Is de verlossing niet groots in haar eenvoud en wonderbaarlijk in haar alomvattendheid? Christus neemt de laagst gezonken zondaar en zuivert, verfijnt, en verheft hem. Door Jezus te aanschouwen zoals Hij is, wordt hij veranderd en verheven tot de hoogste graad van waardigheid, ja, hij mag zelfs zitten met Christus op Zijn troon. De volkomen voorziening te overdenken, die God heeft getroffen, zodat elke zoon en dochter van Adam gered kan

worden, brengt ons ertoe om samen met Johannes uit te roepen: “Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden” (1Joh 3:1). Wanneer engelen de openbaring van Gods liefde voor het gevallen mensdom zien, staan zij verwonderd. Het feit dat de engelen met verwondering naar deze prachtige openbaring van Gods liefde voor de mens kijken, toont aan hoe vreselijk het is de verlossing, waarin Hij heeft voorzien, af te wijzen. Het verlossingsplan voorziet in elke nood situatie, en in elke behoefte van de ziel. Als deze in een enkel geval ontoereikend was, zou de zondaar een verontschuldiging kunnen vinden voor zijn tekortschieten om aan haar voorwaarden te voldoen. Maar de oneindige God kende de nood van elk mens, en in elke nood is ruimschoots voorzien. Daardoor kan onze zonde vergeven worden, en het eeuwige leven verzekerd worden; want de gerechtigheid van Christus kan ons toegerekend worden, om de test te kunnen doorstaan en de goedkeuring van een heilige God tegemoet te kunnen gaan.

-RH Mar 10, 1891, ¶6, 7

¶ RH 9-21-86, 2-4-90, 11-4-90, 11-1-92, 11-15-98; YI 11-29-94, 12-6-94; 6BC 1072-1074; FW 100-102

Dinsdag 20/7 (Genade en Rechtvaardiging; Romeinen 3:24)

“En worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade,” zegt de apostel Paulus, “door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten geworden – om zijn rechtvaardigheid te tonen, in de tegenwoordige tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is” (Rom 3:26).

Hier wordt de waarheid in duidelijke bewoordingen uitgelegd. Deze genade en goedheid zijn geheel onverdiend. De genade van Christus is er alleen om de zondaar te rechtvaardigen, zonder dat hij er zelf een verdienste aan of recht op heeft. De rechtvaardiging is een volledige, complete vergeving van de zonde. Op het ogenblik dat een zondaar Christus in het geloof aanneemt, is hij op datzelfde ogenblik ook vergeven. De gerechtigheid van Christus wordt hem toegerekend en hij moet nooit meer aan Gods vergevende genadegave twijfelen.

Er zijn niets in het geloof dat het tot “onze redder” maakt. “Geloof” kan onze schuld niet wegnemen. Christus is “de macht Gods” tot redding voor allen die geloven. De rechtvaardiging komt door de verdiensten van Jezus Christus. Hij betaalde de prijs voor de verlossing van de zondaar. Toch is het slechts door geloof in Zijn bloed dat Jezus de gelovige kan rechtvaardigen.

De zondaar kan niet op zijn eigen goede werken steunen als middel tot rechtvaardiging. Hij moet op het punt komen waar hij al zijn zonde wil afleggen en elke lichtstraal, die op zijn pad schijnt, één voor één wil omhelzen. Door het geloof grijpt hij eenvoudigweg de vrije en ruime voorziening aan, waarin het bloed van Christus voorziet. Hij gelooft de beloften van God die hem door Christus tot heiliging en rechtvaardiging en verlossing worden. En als hij Jezus volgt, zal hij nederig in het licht wandelen, en zich verheugen in het licht, en hij zal het naar anderen verspreiden. Wanneer hij door het geloof gerechtvaardigd is, draagt hij in zijn hele gehoorzame leven vreugde met zich mee. Het resultaat van wat Christus voor hem betekent, is vrede met God. Degenen die zich aan God onderworpen hebben, die Hem eren, en daders van Zijn woord zijn, zullen goddelijke verlichting ontvangen. In het kostbaar woord van God, is er zuiverheid en waardigheid, en een schoonheid, die niet door de machtigste vermogens van de mens bereikt kunnen worden, tenzij hij bijgestaan wordt door God. ...

Niemand van ons is te verontschuldigen voor het loslaten van God, onder welke vorm van beproeving ook. Hoewel het menselijk medeleven tekort kan schieten, houdt God nog steeds van ons en heeft Hij medelijden en steekt Zijn helpende hand uit. Gods eeuwige armen omarmen de ziel en doen hem tot Hem keren voor hulp. Hij is onze bron van kracht, onze vesting in elke beproeving. Wanneer wij Hem aanroepen voor hulp, zal Zijn hand zich machtig uitstrekken om te redden.

-ST May 19, 1898, ¶10-13, 15

¶ ST 5-19-98; RH 1-13-91; AUG 8-19-03; 1SM 392-394; RC 78; AG 23

Woensdag 21/7 (Zijn Gerechtigheid; Romeinen 3:25-27)

Welke grote voorrechten zijn er binnen handbereik van hen die de armoede van hun eigen ziel voelen en zich aan de wil van God overgeven! Het medicijn tegen die armoede is alleen te vinden in Christus. Wanneer door de genade het hart geheiligd is, wanneer de christen de gezindheid van Christus heeft, heeft hij de liefde van Christus, wat een geestelijke rijkdom is, kostbaarder dan het goud van Ofir. Maar voordat er een intens verlangen naar die rijkdom in Christus kan zijn - die voor ieder die zijn armoede beseft beschikbaar is - moet men zijn nood beseffen. Wanneer het hart vol is van

zelfgenoegzaamheid, en geheel in beslag genomen wordt door de oppervlakkige dingen van deze wereld, berispt de Here Jezus en kastijdt Hij de mens om hem zijn ware toestand te laten inzien.

Christus maakt degene, die Hij vergeeft, eerst boetvaardig, en het is het werk van de Heilige Geest om te overtuigen van zonde, van gerechtigheid, en van oordeel. De zondaar ziet de volmaaktheid van God, de rechtvaardigheid van Christus, en verheerlijkt dan God. Door deze volmaaktheid te aanschouwen, ziet de zondaar zijn eigen zonden, toont hij berouw en geloof in het zoenmiddel van Jezus Christus. "Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten geworden" (Rom.3:25).

De Joodse natie, die door een fatale misleiding gevangen gehouden werd, vleide zichzelf met de gedachte dat zij Gods uitverkorenen waren, terwijl zij in karakter totaal onchristelijk waren. Zij weigerden om Christus' deugden aan te nemen, en verwierpen de Enige die hen kon helpen; want alleen door Christus aan te nemen, maakt het geloof ons tot deelhebbers van de goddelijke natuur. ... Hij vraagt van u uw zielenarmoede in te ruilen voor de rijkdom van zijn genade. Niemand is Zijn gunst waardig, maar Christus, onze borg, is waardig, en is meer dan in staat om iedereen, die tot Hem komt, te redden. Hij zegt: "Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht" (Matt. 29:11).

U mag in geloof naar Jezus toekomen. Kom zonder uitstel. Zijn voorziening is rijk en vrij, zijn liefde is overvloedig, en Hij zal u genade geven om Zijn juk te dragen en Zijn last met blijdschap op te nemen. Zijn zegen mag u krachtens Zijn belofte voor uzelf claimen. U mag zijn koninkrijk binnengaan, dat is: zijn genade, zijn liefde, zijn gerechtigheid, zijn vrede en vreugde in de Heilige Geest. Als u diep in de put zit, zult u voorzien worden van al Zijn volheid; want Christus zegt: "Ik ben niet gekomen, om te roepen rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering" (Markus 2:17, SV). Jezus roept u te komen. "Zalig de armen van geest; want hunner is het koninkrijk des hemels" (Matt 5:3).

- ST 1 Augustus, 1895, 13-16

☒ ST 5-19-98; RH 1-13-91; 1SM 392-394; RC 78; AG 183

Donderdag 22/7 (Geloof en werken; Romeinen 3:28)

Wanneer God de zondaar vergeeft en de straf die hij verdient, kwijtscheldt, en hem behandelt alsof hij niet gezondigd had, ontvangt Hij hem in goddelijke genade, en rechtvaardigt hem door de verdiensten van Christus' gerechtigheid. De zondaar kan alleen gerechtvaardigd worden door geloof in de verzoening, die door Gods geliefde Zoon tot stand is gebracht. Hij werd tot offer voor de zonde van een schuldige wereld. Niemand kan door zijn eigen werken gerechtvaardigd worden. Hij kan alleen door Christus' lijden, dood en opstanding bevrijd worden van de schuld van de zonde, van de veroordeling van de wet, en van de straf op de overtreding. "Geloof" is de enige voorwaarde waarop de rechtvaardiging kan worden verkregen, en "geloof" omvat niet alleen 'geloven' maar 'vertrouwen'. ...

Velen weten niet precies wat de eerste stappen betekenen in het verlossingswerk. Men denkt dat "berouw" een werk is dat de zondaar voor zichzelf moet doen, voordat hij tot Christus kan komen. Zij denken dat de zondaar voor zichzelf een geschiktheid moet verkrijgen om de zegen van Gods genade te verkrijgen. Maar ofschoon het waar is dat berouw aan vergiffenis moet vooraf gaan – want het is slechts een gebroken en berouwvol hart dat voor God aanvaardbaar is – kan de zondaar zichzelf niet tot berouw brengen, of zichzelf voorbereiden om tot Christus te gaan. Tenzij de zondaar berouw heeft, kan hij niet vergeven worden; maar de beslissende vraag is of berouw het werk van de zondaar is of de genadegave van Christus. Moet de zondaar wachten totdat hij met spijt over zijn zonde vervuld is, voordat hij naar Christus kan gaan? De eerste stap naar Christus is door het trekken van Gods Geest; als de mens op dit trekken reageert, komt hij nader tot Christus, zodat hij tot berouw kan komen.

De zondaar wordt voorgesteld als een verloren schaap, en een verloren schaap zal nooit tot de kudde terugkeren, tenzij het door de herder gezocht en teruggebracht wordt naar de schaapskooi. Zo kan ook niemand uit zichzelf tot berouw komen en zichzelf waardig maken voor de zegen van rechtvaardiging. De Here Jezus is voortdurend bezig wegen te zoeken om de gedachten van de zondaar te beïnvloeden en hem ertoe te brengen Hem te aanschouwen, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt. ...

Geloof dat tot verlossing leidt, is niet zomaar een geloof. Het is niet slechts een verstandelijk instemmen, het is een geloof dat in het hart geworteld is, en dat Christus als persoonlijke Verlosser omarmt, en dat ervan verzekerd is dat Hij allen "ook volkomen kan behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten" (Hebr. 7:25). ... Dit geloof leidt de eigenaar ertoe alle genegenheden van zijn ziel op Christus te richten; zijn verstand staat onder de controle van de Heilige

Geest, en zijn karakter wordt omgevormd naar het goddelijk voorbeeld. Zijn geloof is niet een dood geloof, maar een geloof dat werkt door liefde, en dat hem ertoe leidt de heerlijkheid van Christus te aanschouwen; een geloof dat hem aan het goddelijk karakter gelijk maakt.

-1SM 389, 390, 391

☒ ST 8-7-79; 1SM 389-392, 371-372; FLB 111

Vrijdag 23/7 (Levend geloof; Rom. 1:17, Gal. 3:11, Hebr. 10:38)

Het verlossingsplan is volmaakt in al haar onderdelen. Het doet geen ene jota of tittel weg van de eisen van Gods wet, om de zondaar te redden van de rechtvaardige straf op het breken van de wet. Door de voorziening van de dood van Gods eniggeboren Zoon in plaats van de zondaar, is de onveranderlijkheid van Gods wet voor tijd en eeuwigheid aangetoond. Het recht eerbiedigt Gods wet in het verstrekken van een plaatsvervanger voor de overtreder; want Christus gaf zijn eigen leven als een losprijs, opdat God rechtvaardig mag blijken te zijn, maar ook degene, die in Jezus gelooft, mag rechtvaardigen. Het verlossingswerk van de verlorenen door de verdiensten van Christus maakt de wet groot en is in harmonie met de volmaaktheid van Jehovah. In het reddingsplan wordt de hoogste eer gegeven aan de wet die ten grondslag ligt aan de hemelse regering, en toch wordt de genade vrij uitgedeeld aan de gevallen zonen van Adam. Elke ziel die gelooft en met de grote Hersteller samenwerkt, wordt met hemelse genade gezegend, en met de rijkste schatten van Gods heerlijkheid begiftigd. Menselijke verbeelding kan geen machtiger beeld voorstellen dan wat door het verlossingsplan bereikt wordt. Wij mogen daarom uitroepen: "O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods!" (Rom 11:33).

Christus, de door God hoogst verhevene, God in mensengedaante, moet geliefd en gehoorzaamd worden. Zijn leven staat als voorbeeld, om door de gehele wereld overgenomen te worden. Ieder van ons kan God in Christus kennen: Hij is één met elke gelovige. Iedereen kan met Paulus uitroepen: "En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God" (Gal. 2:20). In het kruis van Christus ligt het zeker bewijs dat er vergeving voor zonde is. Christus en die gekruisigd, is de bron van alle wijsheid en deugdzaamheid voor de mens.

Wij bevinden ons nu in de laatste slottonelen van de tijd. Wij moeten er zeker van zijn dat wij Jezus kennen als persoonlijke Redder, als Vriend in al onze noden en al onze moeilijkheden. Hij is een ware hulp in elke nood, en Hij is nabij allen, die Hem aanroepen. Hij is volmaakt in medeleven en liefde, in lankmoedigheid en verdraagzaamheid, en wil niet dat iemand in zijn zonde zal omkomen, maar dat allen tot Hem, komen zodat zij leven mogen ontvangen. Hij hoort elke roep; Hij waakt over zijn geliefden met jaloerse interesse; Hij verklaart aan degenen, die de ziel van degenen die in Hem geloven willen kwetsen, dat het voor hen beter zou zijn dat een molensteen om hun hals zou worden gehangen, en dat zij in de diepten van de zee zouden verdrinken, dan om één van zijn kleinen te beledigen.

- SSW Nov. 1, 1895, 3; SSW Dec 1, 1895, 2, 5

☒ RH 2-3-91; SSW 11-1-95; ST 1-2-96

Citaten uit de les: 1SM 367, 331, 332, 366, 367, 371; TM 456; SC 62

Verdere studie: 1SM 236-239, 331-335, 373-374; COL 128, 129

==== Les 5 – 24 – 30 juli Gerechtigheid en de wet

De gave van Christus aan de wereld had zijn weerga niet en geen macht kan het opnemen tegen God in het geven van een vergelijkbare gave dan die van de kostbaarste schat van de hemel. De grootsheid van deze gave was om de mens van een onderwerp voor dankzegging en lofprijzing te voorzien, dat de aardse tijd zou doorstaan tot in alle eeuwigheid. –OHC Jan 12, p.18 par 5

Sabbat 24/7 (Loyaliteit aan Gods wet; Romeinen 3:31)

Christus zei: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde" (Johannes 15:10). Zij die geloof in Christus, zullen de woorden van Christus "geloof zonder werken (is) dood" gehoorzamen. Als we waar geloof in Jezus als onze Verlosser en voorbeeld hebben, zullen we Zijn karakter weerspiegelen en Hem op ware wijze vertegenwoordigen aan de wereld. We moeten Zijn geboden houden, zoals ook Hij zijn Vaders geboden

bewaard heeft. Als we dat doen, dan zullen wij ontdekken dat er geen enkel voorschrift in de wet is, dat niet voor ons bestwil en geluk is, zowel in dit leven als in het toekomstige, eeuwige leven. Als we als Christus willen zijn, wanneer Hij in Zijn heerlijkheid geopenbaard zal worden, moeten we onszelf reinigen zoals Hij rein is, nu tijdens de dagen der genade. We willen een levend geloof hebben, een geloof dat werkt door liefde en dat de ziel reinigt. Hoewel alles rondom ons duister is en een beproeving lijkt, toch moeten we laten zien dat wij een onwankelbaar vertrouwen hebben in onze Heiland. We moeten onszelf vastklampen aan de belofte: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven." Echte christenen zijn de gelukkigste mensen in de wereld en zij hebben de zekerheid dat God hen in staat zal stellen om trouwe verkondigers van de waarheid te zijn.

In de laatste dagen zal er een volk zijn dat trouw is aan Gods heilige wet. Door gehoorzaamheid aan Zijn voorschriften, zullen zij voorbereid zijn om in de dag van toorn te blijven staan. Moeilijkheden en vervolging zal over hen heen komen, want satan zal neerdalen in grote woede, omdat hij weet dat hij weinig tijd heeft. Hij zal werken "met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden" (2Tess 2:10). Maar we hoeven niet misleid te worden door zijn dodelijke leugens. We moeten de Schriften voor onszelf bestuderen, zodat wanneer de vijand binnenkomt als een vloed, we niet van de grondvesten van de eeuwige waarheid gerukt zullen worden, maar zullen ondervinden dat de Heer een banier voor ons zal oprichten tegen hem. De Leidsman uwer behoudenis zal u helpen in uw strijd met de vijand. Als u alles hebt gedaan wat u kunt doen, zal Zijn arm uitgestrekt zijn in tijden van nood en u zult beseffen dat hulp komt van Een, die machtig is om te redden.

-ST May 27, 1889, ¶5-6

¶ RH 8-28-94, 9-27-81; ST 11-10-90, 4-13-88; BTS 2-1-04; BEcho 4-16-94; GC 465-473; 3SM 202-203; RC 47

Zondag 25/7 (De wet bevestigt; Romeinen 3:31; 4:1-8)

We hebben juist deze lessen van de Bijbel nodig. Het verdriet en het berouw van de schuldige en het wenen van de zondezieke ziel, komt tot ons vanuit het verleden, ons vertellend dat de mens toen en nu de vergevende genade van God nodig heeft. Het verslag laat ons zien dat terwijl hij een bestraffer is van overtreding, Hij medelijden heeft en de berouwvolle zondaar vergeeft. In Zijn goede voorzienigheid heeft de Heer het nodig geacht om Zijn volk op deze manier door de Heilige Schrift te leren en te waarschuwen, opdat allen Zijn wil zouden begrijpen. Als Gods volk Zijn handelen met hen zou willen erkennen en Zijn lering zou aanvaarden, dan zouden zij een recht pad voor hun voeten vinden en een licht dat hen door duisternis en ontmoediging heen zou leiden. David leerde wijsheid uit Gods handelen met hem en boog zich in verootmoediging voor de tuchting van de Allerhoogste. Het betrouwbare verslag van de profeet Nathan over zijn ware staat, maakte David bekend met zijn eigen zonden en hielp hem om ze van zich weg te doen. Hij aanvaarde nederig de raadgeving en verootmoedigde zichzelf voor God. Hij roept uit: "De wet des HEREN is volmaakt, zij verkwikt de ziel" (Psalm 19:8).

Berouwvolle zondaars hebben geen reden om te wanhopen, omdat ze aan hun overtredingen herinnerd worden en gewaarschuwd worden voor het gevaar. De inspanningen die ten behoeve van hen gepleegd worden, laten hen zien hoeveel God van hen houdt en ernaar verlangd hen te redden. Zij moeten alleen zijn raadgevingen volgen en Zijn wil doen om het eeuwig leven te erven. God confronteert Zijn dwalend volk met hun zonden, opdat zij ze, in al hun afzichtelijkheid, in het licht van de goddelijke waarheid mogen zien. Het is vervolgens hun plicht om hun zonden af te zweren.

God is net zo machtig om te redden vandaag, als Hij was in de tijden van de patriarchen, van David, en van de profeten en apostelen in Bijbelse tijden. De talloze gevallen die in de Heilige Geschiedenis zijn opgetekend, waar God Zijn volk redde van hun ongerechtigheden, zouden de christenen van vandaag verlangend moeten maken om goddelijke instructie te ontvangen, en ijverig om een volmaakt karakter te ontwikkelen, dat het nauwkeurig onderzoek in het Oordeel kan weerstaan.

Bijbelse geschiedenis bepaalt het zwakke hart bij de hoop in Gods genade. We hoeven niet te wanhopen wanneer we zien dat anderen hebben geworsteld door ontmoedigingen heen, net als wij, en zijn gevallen voor verleidingen, zoals wij hebben gedaan, en toch weer zijn opgestaan en gezegend door God. De woorden der Inspiratie troosten en verblijden de dwalende ziel. Hoewel de patriarchen en apostelen onderhevig waren aan menselijke zwakheden, hebben zij door het geloof een goed verslag achtergelaten, hun strijd gestreden in de kracht van de heer en hebben zij glorieus overwonnen. Op dezelfde manier mogen wij vertrouwen in de verdiensten van het verzoenend offer en overwinnaars zijn in de naam van Jezus.

Maandag 26/7 (Genade of schuld; Romeinen 4:6-12)

De verlosser der wereld verdroeg lijden in overeenstemming met de schuld van een verloren wereld. Het offer van Christus op het kruis van Golgotha vervulde de eis van de wet en wanneer een gevoel van schuld het hart bedrukt en de last ondraaglijk schijnt, nodigt Jezus de zondaar uit om naar Hem te kijken en te leven. Er is kracht in Christus om de ziel te reinigen. "Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jesaja 1:18). De gave des levens wordt vrijelijk, uitbundig en vol blijdschap aan de gevallen mens aangeboden. Rondom de troon van God is de regenboog der belofte dat God elke zondaar zal ontvangen, die alle hoop op eeuwig leven op grond van zijn eigen verdienste opgeeft en de gerechtigheid van de Verlosser der wereld aanvaardt door het geloof in Christus als Zijn persoonlijke Verlosser. Het is wanneer de zondaar beseft dat hij zonder hoop is, verloren, veroordeeld tot de eeuwige dood, niet instaat om maar enig iets te doen om zichzelf te redden, dan te accepteren dat Christus zijn enige en volmaakte Verlosser is, dat het woord van God in vervulling gaat, dat zegt: "Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken" (Hebr 8:12).

... Christus kwam om de wet groot te maken en eerbaar, om haar volle breedte en onveranderlijk karakter te openbaren. De heerlijkheid van het evangelie der genade is de toegerekende gerechtigheid van Christus, om zo in een manier voor verlossing te voorzien door gehoorzaamheid aan de wet van God door de inwoning van de Heilige Geest.

Christus moet de basis voor onze hoop zijn, want alleen door Hem kunnen we erfgenamen van eeuwig leven zijn. Ons wordt een onsterfelijke erfenis onder bepaalde voorwaarden aangeboden. We kunnen geen bezit op deze aarde verwerven als we er geen onbetwistbare aanspraak op kunnen maken, en op dezelfde manier moet ons recht op een erfenis in de toekomstige wereld duidelijk onbetwist zijn. De lijn waarlangs de hemelse erfenis tot ons komt, is duidelijk uiteengezet in het woord van God. We moeten in het verbond van Abraham opgenomen worden en de vereisten zijn: "Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen" (Gal 3:29). Als we van Christus zijn, is onze aanspraak op de hemelse erfenis onbetwist en in harmonie met de voorzieningen van het verbond der genade. Door genade zullen wij in staat zijn om onze roeping en verkiezing zeker te stellen, door de volmaaktheid van Christus in geest en karakter te weerspiegelen. Niemand zal in aanmerking komen voor de hemelse erfenis die niet gereinigd, verfijnd, veredeld en geheiligd is. Laat ons daarom ijverig zijn om onze roeping en verkiezing zeker te stellen, dat een weg voor ons wordt gebaad naar het eeuwige koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus.

-Messenger May 10, 1893, ¶1-3

¶ Msngr 5-10-83; YI 11-29-94, 12-6-94, 12-13-94; RH 4-5-98, 9-21-86; ST 12-8-98; 1SM 328-330; 6BC 1072, 1073; OHC 78

Dinsdag 27/7 (Belofte en wet; Romeinen 4:13-17; Galaten 3:7-9)

De genade van Jezus Christus alleen kan het hart van steen veranderen in een hart van vlees en het levend maken voor God. Mensen kunnen grote daden doen in de ogen der wereld. Hun daden kunnen vele zijn en hoogstaand in de ogen der mensen, maar al het talent, al de vaardigheid, al de mogelijkheid van de wereld zal falen om het karakter te veranderen en een ontaard kind van de zonde te maken tot een kind van God, een erfgenaam van de hemel. De mens heeft geen kracht om de ziel te rechtvaardigen, het hart te heiligen. Morele ziekte kan niet genezen worden dan door de kracht van de grote Heelmeester. De hoogste gave van de hemel, de Eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid, is alleen in staat om de verlorenen te redden. Wat een dankbaarheid en liefde zal onze harten vullen als we de liefde van God overdenken! Het hart moet week gemaakt worden en onderworpen zijn als we mediteren over het risico dat Jezus nam om de mens te verheffen en te herstellen. De Verlosser der wereld onderging lijden in overeenstemming met al de schuld van een verloren wereld. Het offer van Christus op het kruis van Golgotha is een overweging die de overweldigende kracht van de zonde te boven gaat. En wanneer een gevoel van zonde op het hart van de zondaar drukt en de last ondragelijk wordt, nodigt Jezus hem uit om naar Hem te kijken en te leven. Er is kracht in Christus om de ziel te reinigen. "Komt toch en laat ons tezamen richten" (Jesaja 1:18).

Hoe wonderlijk is het dat de voorziening van het plan van God voor de redding van de mens onze ideeën van de liefde van God wijd maakt en verhoogt! Hoe bindt het onze harten aan het hart van oneindige Liefde! Hoe maakt het dat wij ons verblijden in Zijn dienst, als onze harten reageren op de aantrekking van Zijn liefde – vriendelijkheid en tedere genade! Johannes roept mensen op om de geweldige liefde van God te aanschouwen. Hij roept uit: Ziet, welk een liefde ...” (1 Joh 3:1-3) ...

Een aanspraak op een eigendom in deze wereld moet juridisch onbetwist zijn, anders is het waardeloos en vervalt het recht op de erfenis. Zal de hemel dan gegeven worden aan hen die een onrechtmatige aanspraak claimen? De apostel openbaart de lijn waarlangs de hemelse erfenis tot ons komt. Hij zegt: “Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen” (Gal 3:29). Als we van Christus zijn, is onze aanspraak op de hemelse erfenis onbetwist, want we zijn dan onder het enige reddende verbond, het verbond der genade, en door genade zullen we in staat zijn om onze roeping en verkiezing zeker te stellen door ons vertrouwen te stellen in de verdiensten van Christus, in geest en karakter. Want niemand zal aanspraak maken op de hemelse erfenis als hij niet gereinigd, verijnd, veredeld, verheven en geheel geheiligd is. Zij, wiens levens geborgen zijn met Christus in God, die geheel bekleed zijn met Zijn gerechtigheid, zullen het recht hebben op de erfenis, die onvergankelijk en onbesmet is en niet verloren gaat.

-ST May 2, 1892, ¶8, 9, 13

¶ RH 10-17-07; PP 169-170, 370-371

Woensdag 28/7 (Wet en Geloof; Galaten 3:21-23)

De mens is vergiftigd door de zonde, maar een geneesmiddel is gegeven aan het gevallen ras in het Lam van God dat de zonden der wereld wegneemt. Elke hoop op de verlossing buiten Christus om, is een valse hoop. We kunnen de Verlosser niet meer onteren dan door eraan te twijfelen dat Hij ons zal redden. Wat ook ons leven van overtreding is geweest, hoe diep de vlek van onze zonde ook is, er is Een die in staat is volkomen te redden iedereen die tot God komt door Hem. Jezus is het middel tegen de zonde. We mogen intelligentie hebben, maar menselijke intelligentie kan geen weg banen naar verlossing. We mogen aardse bezittingen hebben, maar dat zal de losprijs voor de zonde van de ziel niet kunnen betalen. Redding is de gave van God door Christus en de belofte is: “ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven hebbe”(Jon 3:16)...

Noch geleerde toespraken, noch weelde kunnen de mens in de gunst brengen bij God; maar simpel, vertrouwend geloof zal de zegen brengen. We moeten God op Zijn woord nemen. De ervaring die komt door het uitleven van geloof is de ervaring die God wil dat wij allemaal zullen hebben. We moeten de hand van geloof uitstrekken en de arm van oneindige kracht vastgrijpen. Het eenvoudigste gebed dat in geloof is omgezet, is aanvaardbaar voor de hemel. De nederigste ziel die in geloof opkijkt naar Christus is verbonden met de God van het universum. We mogen wandelen in het licht zoals Christus is in het licht. We moeten in de grote spiegel van Gods wet kijken en zien of onze karakters daarin worden veroordeeld. Als er veroordeling op ons rust, hoeven we niet te wanhopen, want Hij heeft een weg gebaad waarop we niet zullen vergaan, maar vergeving zullen vinden en leven. De belofte is gegeven dat “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1Joh 1:9). Ik ben elke dag dat ik leef blij dat deze kostbare belofte voor ons opgetekend is. We mogen vervuld worden met blijdschap dat we een levende Heiland hebben, die machtig is om volkomen te redden allen, die tot God door Christus komen. Jezus verlangt dat u veel vraagt opdat u veel ontvangt en we hebben Hem bij elke stap, die wij maken, nodig. Wanneer we zien dat er onvolkomenheden in onze karakters zijn, moeten we ijverig zijn, berouw hebben en hervormingen aanbrengen. Want als we ongerechtigheid in ons hart koesteren, verklaart de Schrift dat God ons niet zal verhoren. Christus heeft ons een uitnodiging vol van genade gegeven. Hij zegt: “Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol”(Jesaja 1:18). Er is niets erger dan een karmozijnen zonde, dan een zonde die geen vergeving ontvangt in dit leven of in het leven hierna.

- ST Mar 10, 1890, ¶3, 7

¶ RH 11-19-95, 7-29-90; AG 53; LHU 234; SD 12

Donderdag 29/7 (De wet en zonde; 1 Johannes 2:3-6; 3:4; Romeinen 3:20)

Het grote plan van verlossing was klaar vóór de grondlegging der wereld. Christus stond niet alleen in deze wonderlijke onderneming van het betalen van de losprijs voor de mens. In de raadgevingen van de

hemel, nog voor de wereld was geschapen, hebben de Vader en de Zoon samen een verbond gesloten dat, als de mens zou blijken ontrouw te zijn aan God, Christus, een met de Vader, de plaats van de overtreder zou innemen en de straf der gerechtigheid zou ondergaan, dat op mens zou moeten rusten. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." (Joh 3:16). Wat een prijs was dit voor de hemel om de overtreder van de wet van Jehova vrij te kopen!...

De Heer redt zondaren niet door de wet, het fundament van Zijn bestuur in hemel en op aarde, buiten werking te stellen. God is rechter, de bewaarder van gerechtigheid. De overtreding van zijn wet voor de eerste keer en in het kleinste artikel, is zonde. God kan Zijn wet niet te niet doen, Hij kan niet het kleinste artikel wegdoen, om de zonde te verontschuldigen. De gerechtigheid, de morele uitmuntendheid van de wet, moet gehandhaafd en verdedigd worden voor het hele hemelse universum. En die heilige wet kon niet tegen een lagere prijs worden gehandhaafd, dan door de dood van de Zoon van God.

Christus droeg de zonde van de mens, opdat de zondaar een nieuwe rechtszaak zou hebben, met nieuwe mogelijkheden en voordelen. Johannes zegt: "Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid. En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij de zonden zou wegnemen, en in Hem is geen zonde. Een ieder, die in Hem blijft, zondigt niet; een ieder, die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend" (1 Joh 3:4-6)...

Christus kwam om een voorbeeld te geven van een leven van volmaakte naleving van de wet van God, dat van allen verlangd wordt, vanaf Adam de eerste mens, tot de laatste mens die op aarde zal leven. Hij verklaarde dat Zijn doel niet was om de wet te af te schaffen, maar om het te vervullen door volmaakte en volledige gehoorzaamheid. Op deze manier heeft Hij de wet groot gemaakt en heeft Hij het verhoogd. In Zijn leven heeft Hij de geestelijke natuur van de wet geopenbaard. In het zicht van de hemelse wezens, van de niet-gevallen werelden en van de ongehoorzame, ondankbare en onheilige wereld, heeft Hij de verrijkende principes van de wet vervuld. Hij kwam om het feit te demonstreren dat het menselijke, verbonden door een levend geloof met het goddelijke, al de geboden van God kan houden. Hij kwam om het onveranderlijk karakter van de wet duidelijk te maken, om te verklaren dat ongehoorzaamheid en overtreding nooit beloond kunnen worden met eeuwig leven. Hij kwam als een mens naar de mensheid, opdat medemenselijkheid het hart van de mensheid kan aanraken, terwijl goddelijkheid een beroep doet op de troon van God. Maar in geen geval is Hij gekomen om de mens te ontslaan van de plicht tot volmaakte gehoorzaamheid.

-RH Nov 15, 1898, ¶1, 3, 4, 13

¶ ST 10-1-94, 6-20-95, 5-27-89, 7-14-90; BEcho 11-5-94; RH 8-28-94, 7-24-88; YI 2-15-94

Vrijdag 30/7 (Groeien in genade; 2 Petrus 3:18)

De wet van God is de enige echte standaard van morele volmaaktheid. In het leven van Christus werd deze wet in handelen omgezet en dit is ons voorbeeld. Niets minder dan dit zal voldoen aan de vereisten van God. We mogen klagen dat we niet in staat zijn de wet te houden, maar dat zal ons niet verontschuldigen. Zulke aanklachten zijn de taal van het vleselijke hart, dat niet gewillig is om een besliste inspanning te plegen om zichzelf te overwinnen. Christus kon zeggen, "Ik de geboden mijns Vaders bewaard" (Johannes 15:10). En de apostel Johannes verklaart: "Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft" (1Johannes 2:6). ..

De apostelen en profeten en heilige mannen uit de oudheid hebben hun karakters niet door een wonder ontwikkeld. Zij maakten gebruik van de mogelijkheden door God gegeven, en vertrouwden alleen op de gerechtigheid van Christus en allen die dezelfde middelen willen gebruiken kunnen verzekerd zijn van hetzelfde resultaat. Het is ons voorrecht om hoge geestelijke doelen te stellen, want Gods woord heeft het verklaard. Maar dit vraagt om geloof en werken van ons. We moeten een eerlijk verlangen hebben voor hogere, steeds hogere doelen in het christelijk leven. Paulus maant ons om te "groeien in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus" (2Petr 3:18). Dit betekent dat we een nauwe relatie hebben met God, welke ons het vertrouwen zal geven in Hem, totdat we een ervaringskennis hebben van Zijn goddelijke natuur en veranderd worden naar Zijn beeld. Dan kunnen we God verheerlijken door aan hen, met wie wij omgaan, het resultaat van de veranderende invloed van Zijn genade te openbaren

De wet heeft geen kracht om overtreding te vergeven. Berouw tonen tegenover God en geloof tegenover onze Heer Jezus Christus moeten plaatsvinden. Als de zondaar in de goddelijke spiegel kijkt, zal hij de buitengewone zondigheid van de zonde zien en zal hij naar Christus getrokken worden. Door

God gegeven verdriet zal het resultaat zijn van het besef van zijn zwakheid en nood. Zijn geloof in het verzoenend offer zal gebaseerd zijn op de heilige belofte van volle en complete vergeving in Christus.

Laat ons oprecht onderzoeken naar wat waarheid is. We kunnen het ons niet veroorloven te bouwen op zand. De leerstellingen die in Gods woord geopenbaard zijn, moeten het fundament van ons geloof worden. Het is van uitermate groot belang dat we, zoveel als God ons de mogelijkheid geeft, begrijpen op welke principes Zijn Godsbestuur rust, want de principes waarin wij geloven en in ons hart hebben ontvangen, zullen ons handelen beheersen en sturen. Hoe duidelijker ons begrip van de waarheid in Jezus is, hoe meer geestelijk zal ons godsdienstig leven zijn, en hoe heiliger onze afhankelijkheid (aan God).

-RH June 26, 1900, ¶1, 3, 9, 10

Citaten uit de les: 1SM 215, 240; DA 35, 36; AA 238; RH 9-3-89

Verdere studie: 1SM 388; PP 125-127; 363, 364; DA 307, 308, 608, 762, 763

==== Les 6 -- 31 juli – 6 augustus De uitleg van het geloof

In het geven van Christus heeft God alles gegeven. Hij kon niets wat groter, niets wat kostbaarder was schenken. In het geven van Zijn Zoon, gaf Hij de gehele hemel, niet vanwege enige goedheid of gerechtigheid die wij hebben, maar omdat Hij ons liefhad. -18MR 337

Sabbat 31/7 (Verheug u in de hoop; Romeinen 5:1,2)

Het eigen ik moet sterven als wij tot de volgelingen van Christus willen worden gerekend. De apostel zegt: "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. . . Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God" (Kolossenzen 3:1,3). "Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen" (2 Kor 5:17). Wanneer iemand zich tot God bekeert, wordt een nieuwe zedelijke smaak geschapen, en hij zal die dingen liefhebben die God liefheeft; want zijn leven is door de gouden keten van de onveranderlijke beloften aan het leven van Jezus verbonden. Zijn hart wordt tot God getrokken. Zijn gebed is: "Ontdek mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen uit uw wet" (Ps 119:18). In de onveranderlijke standaard ziet hij het karakter van de Verlosser, en weet hij dat, hoewel hij gezondigd heeft, hij niet in zijn zonden, maar van zijn zonden verlost zal worden, want Jezus is het Lam van God dat de zonden der wereld wegneemt. Het is door het bloed van Christus dat hij nader tot God wordt gebracht. Terwijl hij de gerechtigheid van Christus aanschouwt in de goddelijke voorschriften, roept hij uit: "De wet des HEEREN is volmaakt, bekerende de ziel" (Ps 18:8, SV). Terwijl de zondaar vergiffenis voor zijn overtredingen wordt geschonken door de verdiensten van Christus, terwijl hij bekleed wordt met de gerechtigheid van Christus door geloof in Hem, roept hij samen met de psalmdichter uit: "Hoe aangenaam zijn uw redenen voor mijn verhemelte, meer dan honig voor mijn mond" (Ps 119:103). "Kostelijker zijn zij dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig, ja, dan honigzeem uit de raat" (Ps 19:11). Dit is bekering. Als de Geest van God het verstand en het hart beheerst, keert het de harten van de vaders tot de kinderen, en van de ongehoorzamen tot de wijsheid van de rechtvaardigen. De wet van Jehova zal dan beschouwd worden als een afschrift van Zijn goddelijke karakter en een nieuw lied springt op in het hart dat door goddelijks genade is aangeraakt; want hij beseft dat de belofte van God tot vervulling is gekomen in zijn ervaring, dat zijn overtreding is vergeven, zijn zonde bedekt. Hij heeft berouw betracht naar God voor de overtreding van Zijn wet, en geloof naar de Here Jezus Christus, die gestorven is voor zijn rechtvaardiging. "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. . . (Romeinen 5:1-5)

-RH June 21, 1892, ¶6

¶ ST 5-2-95, 3-28-92, 6-13-00; RH 6-28-92, 10-1-08; 1SM 392-394; TMK 110

Zondag 1/8 (Wij dan, gerechtvaardigd; Romeinen 5:1-5)

Ware arbeiders, medearbeiders van God, hebben een besef van de heiligheid van hun werk, en de hevige strijd die zij moeten voeren om het met succes vooruit te helpen. Zij zullen niet verflauwen en

moedeloos worden met het oog op het werk, hoe zwaar het ook is. In de brief van Paulus aan de Romeinen schrijft hij: "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. En niet alleen (hierin), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige Geest, die ons gegeven is." In Hem zijn alle schatten van kennis en wijsheid verborgen. Wij hebben geen enkele verontschuldiging als wij nalaten om gebruik te maken van de overvloedige voorzieningen die voor ons zijn gemaakt, opdat wij in niets zouden tekortschieten.

Het terugschrikken voor ontberingen, het klagen terwijl we onder tegenspoed lijden, maakt de dienstknechten des Heren zwak en ongeschikt voor het dragen van verantwoordelijkheden en lasten.

Allen die onversaagd een vooraanstaande plaats innemen in het conflict, moeten de bijzondere strijd van Satan tegen zich voelen. Wanneer zij zijn aanvallen bemerken, zullen zij naar de Burcht vluchten, omdat zij hun behoefte aan speciale kracht van God voelen. Zij werken in Zijn kracht, daarom verheffen zij zich niet bij iedere overwinning die zij behalen, maar het leidt hen ertoe om in geloof nog vaster op de Machtige te steunen. Diepe en vurige dankbaarheid naar God is in hun harten gewekt en een vreugde in tegenslag, die zij ervaren terwijl zij verdrukt worden door de vijand. Deze gewillige dienstknechten doen een ervaring op. Er wordt een karakter gevormd dat de zaak van God eer zal brengen.

Het is een tijd van ernstig voorrecht en heilig vertrouwen voor de dienstknechten van God. Als dit vertrouwen trouw bewaard wordt, zal de beloning voor de getrouwe dienstknecht groot zijn wanneer de Meester zal zeggen: "Doe verantwoording van uw beheer" (Lukas 16:2). Het ijverige zwoegen dat werd doorstaan, het onzelfzuchtige werk van geduldige, volhardende inspanning, zal overvloedig beloond worden, als Jezus zal zeggen: Van nu aan zal ik u niet langer dienstknechten noemen, maar vrienden, gasten (Joh 15:15). De goedkeuring van de Meester werd niet gegeven vanwege de grootsheid van het werk dat werd gedaan, of vanwege de vele dingen die bereikt zijn, maar de getrouwheid in zelfs weinige dingen. Het is niet vanwege de grote resultaten dat de beloning wordt gegeven, maar de beweegredenen hebben gewicht bij God. Goedheid en getrouwheid waardeert God meer dan de grootsheid van het werk dat is verricht.

-RH Aug 17, 1886, ¶9-11

¶ RH 5-19-91; YI 10-26-99; ST 2-18-03; 19MR 342-347; UL 282

Maandag 2/8 (God die de mens zoekt; Romeinen 5:6-11)

De Here die de wereld heeft gemaakt, heeft hem niet aan zijn lot overgelaten, Hij bestuurt haar aangelegenheden door Zijn almachtige kracht. Dezelfde God die de wereld zo liefhad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren zou gaan, maar eeuwig leven zou hebben, heeft hetgeen door het bloed van Christus gekocht is niet aan de genade van de tegenstander van God en mensen overgelaten. Toen Hij het beste geschenk van de hemel aan de mensen gaf, gaf Hij de hemel zelf. De liefde en weldadigheid van God zijn niet opgehouden, Zijn genade is nog steeds gericht op de gevallen kinderen van Adam. In alle tijden, op elk moment was Gods liefde uitgegaan naar het gevallen mensdom. Ondanks de verdorvenheid van de mens waren de bewijzen van genade steeds geopenbaard. En toen de volheid des tijds gekomen was, werd de Godheid verheerlijkt door over de wereld een stroom van helende genade uit te storten, die nooit zou ophouden of zou worden teruggetrokken eer het verlossingsplan vervuld zou zijn.

De Here heeft voor de wereld een open deur gesteld en niemand kan die sluiten. God heeft de wereld zo lief, dat toen Hij Zijn Zoon gegeven had, die gelijk was aan Hemzelf, Hij de hemel zelf niet kon achterhouden. Toen Hij het grootste geschenk gegeven had, kon Hij dat wat minder was niet terughouden. "Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, zal Hij ons met Hem ook niet alle dingen schenken? (Rom 8:32). "God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is. Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft;" (Rom 5:8,9).

God had de wereld zo lief dat Hij het niet kon toelaten dat het mogelijk zou blijven om te zeggen dat Hij ons meer had kunnen geven, of een grotere liefde voor het menselijke geslacht had kunnen tonen. Hij wist dat de grote openbaring van liefde, getoond in het leven en de dood van de Zoon van God, de

hevigste afgunst op zou wekken bij Satan. De gave van Christus aan de wereld was onberekenbaar, en geen enkele macht kon met God wedijveren door een gave te geven die ook maar enigszins vergeleken zou kunnen worden met de waarde van de beste schat van de hemel. De grootheid van deze gave zou de mens een onderwerp van dankbaarheid en lofprijzing verschaffen, dat zou voortduren door tijd en eeuwigheid. Daar God alles gegeven heeft in Christus, maakt Hij aanspraak op het hart, het verstand, de ziel en kracht van de mens. Ziende op de schat waarin God heeft voorzien in de volledige en volmaakte gave van Christus, kunnen wij uitroepen: "Hierin is de liefde!" (1Joh 4:10).

Christus Jezus heeft gezegd: "Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. . . en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven" (Joh 10:27,28)

-YI Dec 13, 1894, ¶2-4

¶ ST 11-24-90, 8-27-02; YI 1-6-98; 18MR 335-337; TMK 18; HP 13

Dinsdag 3/8 (De dood verzwolgen; Romeinen 5:12)

Iedere ziel is zo volledig door Jezus gekend dat het is alsof hij de enige is waarvoor de Heiland stierf. De nood van een ieder raakt Zijn hart. De roep om hulp bereikt Zijn oor. Hij kwam om allen tot Zich te trekken. Hij zegt: "Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij" (Joh 10:27). Hij zorgt voor een ieder alsof er geen ander was in heel de wereld. Ieder kind is door Hem geliefd met een speciale liefde.

Christus zei tot Zijn discipelen vlak voor zijn kruisiging: "Wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren" (Joh 14:21). Jezus kende de toekomst van de discipelen. Hij zag dat een naar het schavot werd gebracht, een naar het kruis, een verbannen tussen de eenzame rotsen van de zee, anderen tot vervolging en dood. Hij bemoedigde hen met de belofte dat Hij in elke beproeving bij hen zou zijn. Die belofte heeft niets van zijn kracht verloren. De Here weet alles van Zijn getrouwe dienstknechten, die omwille van Hem in een gevangenis zitten of die verbannen zijn naar eenzame eilanden. Hij troost hen met Zijn eigen tegenwoordigheid. Wanneer de gelovige, omwille van de waarheid voor onrechtvaardige rechtbanken staat, staat Christus aan zijn zij. Alle beschuldigingen die op hem vallen, vallen op Christus. Christus wordt opnieuw veroordeeld in Zijn volgeling. Wanneer iemand opgesloten is tussen gevangensmuren, verblijd Christus het hart met Zijn liefde. Wanneer iemand omwille van Hem gedood wordt, zegt Christus: "Ik ben de levende en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk" (Openb 1:18). Het leven dat voor Mij wordt geofferd, wordt bewaard voor de eeuwige heerlijkheid.

Omstandigheden kunnen vrienden scheiden, de rusteloze wateren van de wijde zeeën kunnen tussen hen en ons deinen. Maar geen enkele omstandigheid, geen enkele afstand, kan ons scheiden van de Trooster. Waar wij ook mogen zijn, Hij is aan onze rechterhand, om te ondersteunen, te onderhouden, te bevestigen en aan te moedigen. Groter dan de liefde van een moeder voor haar kind is de liefde van de Verlosser voor Zijn verlostten. Het is ons voorrecht om in die liefde te rusten, om te zeggen: 'Ik zal op Hem vertrouwen, want Hij gaf Zijn leven voor mij.' . .

De Oudere Broer van ons geslacht is bij de eeuwige troon. Hij ziet op iedere zie, l zich tot Hem als zijn Verlosser. Hij weet uit ervaring wat de zwakheden van de mens zijn, wat onze behoeften zijn, en waar de kracht van onze verzoeken liggen, want "Hij is in alle dingen op gelijke wijze (als wij) verzocht geweest, doch zonder te zondigen" (Heb 4:15). Komt tot Mij" (Mat 11:28), is Zijn uitnodiging. Hoe zwakker en hulpelozer u van uzelf weet dat u bent, hoe sterker u zult worden in Zijn kracht. "Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen. Want doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen" (Heb 2:17).

-ST Apr 16, 1902, ¶4-6, 12

¶ ST 6-28-99, 6-14-05; RH 8-15-93; DA 318-320, 669-671; TMK 14

Woensdag 4/8 (De wet brengt besef van nood; Romans 5:13,14,20,21)

Gehoorzaamheid aan de wet is volstrekt noodzakelijk, niet alleen voor onze verlossing, maar voor ons eigen geluk en het geluk van allen met wie wij zijn verbonden. "Zij, die uw wet liefhebben, hebben grote vrede, er is voor hen geen struikelblok" (Psalm 119:165), zegt het geïnspireerde Woord. Toch zal de sterfelijke mens deze heilige, rechtvaardige en goede wet, deze wet der vrijheid, die de Schepper Zelf aangepast heeft aan de behoeften van de mens, aan de mensen voorstellen als een juk van slavernij,

een juk dat niemand kan dragen. Maar het is de zondaar, die de wet ziet als een zwaar juk; het is de overtreder, die geen schoonheid kan zien in haar voorschriften. Want de gezindheid van het vlees “onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Romeinen 8:7).

“De wet doet zonde kennen” (Romeinen 3:20), want “zonde is wetteloosheid” (1 Johannes 3:4). Het is door de wet dat de mens overtuigd wordt van zonde. En zij moeten voelen dat zij zondaars zijn, blootgesteld aan de toorn van God, voordat zij hun behoefte beseffen aan een Verlosser. Satan is voortdurend aan het werk om van de mens steeds minder het smartelijke karakter van zonde te laten inzien. En diegenen die de wet van God onder hun voeten vertrapten, doen het werk van de grote bedrieger, want zij verwerpen de enige maatstaf waardoor zij zonde kunnen definiëren en duidelijk aan het verstand kunnen brengen bij de overtreder.

De wet van God reikt tot die verborgen bedoelingen, waar vaak geen notitie van wordt genomen, ook al zijn zij zondig, maar die in werkelijkheid de basis zijn van de toets van het karakter. Het is de spiegel waarin de zondaar moet kijken als hij een juiste kennis wil van zijn zedelijke karakter. En als hij zichzelf veroordeeld weet door die grote maatstaf van gerechtigheid, moet zijn volgende stap zijn berouw te hebben over zijn zonden en vergeving te zoeken door Christus. Terwijl zij nalaten dit te doen, trachten velen de spiegel te breken die hun tekortkomingen onthult, en trachten zij de wet krachteloos te maken, die de smetten in hun leven en karakter aanwijzen. . .

De veroordelende kracht van de wet van God reikt, niet slechts tot de dingen die wij doen, maar tot de dingen die wij niet doen. Wij moeten onszelf niet rechtvaardigen als wij de dingen die God van ons vraagt, nalaten te doen. . .

Door deze wet, die engelen regeert, die zuiverheid eist in de meest verborgen gedachten, verlangens en gezindheid, en die is “vastgesteld voor immer en altoos” (Psalm 111:8), zal heel de wereld geoordeeld worden op de spoedig naderende dag van God. Overtreders kunnen zichzelf met de gedachte vleien dat de Allerhoogste het niet weet, dat de Almachtige niet oplet; maar Hij zal niet altijd geduld met hen hebben. Spoedig zullen zij het loon van hun handelen ontvangen, de dood die het loon is van de zonde; terwijl de rechtvaardigen, die de wet hebben bewaard, door de poorten van de hemelse stad worden binnengelaten en worden gekroond met onsterfelijk leven en vreugde in de aanwezigheid van God en het Lam.

-1SM 218-220

☐ RH 4-5-98, 7-25-99; 1SM 214-220; AG 345

Donderdag 5/8 (De tweede Adam; Romeinen 5:15-19)

“Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus. Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven. Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden” (Rom 5:17-19). Deze verzen vertellen het verhaal dat van immens groot belang is voor ieder mens om te weten. Aan de ene kant wordt de ongehoorzaamheid van Adam voorgesteld met zijn gevolgen, aan de andere kant de gehoorzaamheid van Christus. De hof van Eden werd onteerd door de ongehoorzaamheid van Adam, maar zoals door die ene overtreding velen tot zondaren werden gemaakt, zo worden door de gehoorzaamheid van Christus velen rechtvaardig gemaakt.

De wereld is vereerd met de aanwezigheid van een Mens, die volstrekt en volkomen gehoorzaam was, - een die niet alleen de aanspraken van Gods wet geloofde en onderwees, maar die de wet uitleefde. Zijn hele leven was een voorstelling van haar heilige beginselen. Zijn gehoorzaamheid werd geopenbaard in de verschrikkelijke zielsangst die Hij verdroeg in de hof van Getsemane en door Zijn lijden heeft Hij vergiffenis gebracht tot de ongehoorzamen.

Toen Christus de voorwaarden van verlossing aan Zijn discipelen gaf, zei Hij: “Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij” (Mat 16:24). Zelfverloochening en kruizen liggen gereed op de weg van iedere ziel, die Jezus wil volgen. Onze reis naar de hemel zal bij iedere stap tegengewerkt worden, want Satan zal op vele manieren komen om te misleiden, te bedriegen, en zonde te bekleden met de schijn van het goede.

Maar de overwinning moet behaald worden over de vijand. “Wie overwint,” zegt Christus, “hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is” (Openb 2:7). “Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is. Ik ben de alfa en de omega, de

eerste en de laatste, het begin en het einde. Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad” (Openb 22:12-14).

Ik wil jullie aansporen, lieve kinderen en jongeren, om zorgvuldig na te denken over de zelfverloochening en zelfopoffering die Christus heeft verdragen voor jullie, opdat jullie, als jullie dat willen, die vreugde en vrede in dit leven mogen hebben, die alleen Hij kan geven en een eeuwigheid van geluk in de toekomst. . . Hij nodigt jullie uit om van Hem te leren, Zijn juk te dragen – het juk van gehoorzaamheid aan ieder voorschrift van Jehova.

-YI Apr 1, 1897, ¶1-5

¶ 6BC 1074; AG 179

Vrijdag 6/8 (De enige hoop van de zondaar; Efeziërs 2:8; Romeinen 5:1)

“Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme. Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen” (Efez 2:8-10). “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus” (Rom 5:1). Daar wij alleen gered kunnen worden door de genade van God, die een vrije gave is, waarom is het dan dat de mens tot zijn eigen schade, zichzelf in trots wil verheffen en de heerlijkheid voor zich opeisen voor zijn vermeende goede werken? De goddelijke gunst, de genade van God, die ons geschonken wordt door Jezus Christus is te kostbaar om in te ruilen voor enig vermeende verdienstelijke daad van de kant van de eindige, zondige mens. De mens heeft niets in zichzelf. Het meest verhevene komt niet voort uit de mens, maar het is de gave van zijn Schepper, en hij kan niets van God kopen. Goud en zilver kunnen de gunst van God niet kopen, want de rijkdom van de wereld is het toevertrouwde talent van God. Laat niemand denken dat kostbare geschenken aan liefdadigheidsinstellingen hem zullen verheffen in de ogen van God, of voor hem de gunst van de hemel zullen kopen, of voor hem een plaats verzekeren in de woningen, die Jezus bereidt voor hen die Hem liefhebben. Het kostbare bloed van Christus is geheel doeltreffend. “Wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die (u) van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam” (1Pet 1:18-19). “Dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald” 1Kor 6:19-20).

De opstanding van Christus uit de dood was het zegel van de Vader op de zending van Christus. Het was een openbare uitdrukking van Zijn volkomen welbehagen in het verzoenende werk. Hij aanvaardde het offer dat Jezus voor ons had gemaakt. Het was alles wat God had geëist, volmaakt en volkomen.

Toen Hij aan het kruis hing, uitte Hij de kreet: “Het is volbracht!” (Joh 19:30). Heerlijkheid en vreugde deed de hemel trillen en verbijstering viel op de samenzwering van het kwaad. Na de triomfantelijke kreet boog de Verlosser van de wereld het hoofd en stierf en het leek of de Leider van onze verlossing overwonnen was, maar door Zijn dood was Hij de overwinnaar en Hij heeft de poorten van eeuwige heerlijkheid geopend, “opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Joh 3:16).

-RH Jan 29, 1895, ¶1, 2

¶ RH 9-3-89; 1SM 359-360

Citaten uit de les: 6BC 1074; 1SM 320, 360; AA 524

Verdere studie: MH 470-472; 1SM 383-384; PP 60-62; SDA Encyclopedia 712-714

=== Les 7 -- 7-13 augustus Overwinning over de zonde

Gods liefde en rechtvaardigheid heeft in een manier voorzien, en slechts één, waardoor de mens kan worden gered van de eeuwige scheiding van de hemel en vervreemding van God, en dat is door het geloof in Christus en gehoorzaamheid aan Zijn wet. -ST-15 december 1887, 5

Sabbat 7/8 (Overwinning in Christus; Romeinen 6:14)

Iedereen die Christus zal volgen, zal de geboden van God houden. De vraag zal ontstaan, Is dit handig voor mij? Maar als u uzelf vleit met de gedachte dat God het niet van je verlangt omdat het niet strookt met uw gemak, dan maakt u een trieste inschattingsfout. Een andere leider is uw commandant, in plaats

van de Kapitein van uw redding. Jezus leed en doorstond de zwaarste verzoeken, en ten slotte, gaf Hij Zijn leven op het kruis op Golgotha om aan ieder lid van de menselijke familie te tonen dat de wet van God onveranderlijk is, en dat niet één jota of tittel opzij kan worden gezet. Satan heeft de christelijke wereld misleid met het verhaal dat toen Christus stierf, Hij de wet afgeschaft heeft. Het was juist het kruis van Golgotha, dat de wet van God verheven heeft, en het eevol heeft gemaakt. Het kruis is een monument van haar onveranderlijkheid, en zo is het aangetoond voor alle werelden, en voor de engelen, en voor alle mensen, dat de wet niet kan ophouden om eeuwige rechtsmacht uit te oefenen. Het ondersteunt de troon van God, en is de grondwet van zijn Regering. ...

De Vader houdt van ons, en Zijn liefde bracht Hem ertoe toe te staan dat Zijn geliefde Zoon verzoening voor ons deed, opdat wij niet verloren zouden gaan, maar eeuwig leven hebbe. Aan allen die deze dierbare Jezus ontvangen, "aan hen heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden" (Johannes 1:12). Johannes roept uit: "Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen, (maar) wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is" (1 Johannes 3:2). We hebben geen goedkoop geloof, dat niets kost en niets eist. Maar Johannes vervolgt: "En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is" (1 Johannes 3:3).

We bevinden ons in de gevaren van de laatste dagen, en Jezus heeft ons bevolen ons te hoeden voor valse leraren. U kunt ze herkennen aan hun vruchten. Leren ze gehoorzaamheid aan God, maar breken ze toch Zijn duidelijke geboden? God heeft ons mogelijkheden gegeven om te redeneren, en Hij wil dat we ze gebruiken. Dit moeten we doen: "Toets alles en behoudt het goede" (1 Tessalonicenzen 5:21). Hij heeft ons de openbaring van Zijn wil gegeven, en wij zullen geen excuus hebben als we het Heilige Woord niet bestuderen. Hoor wat de stem van de ware Herder tegen u zegt, en wandel op het pad van gehoorzaamheid en liefde. "Doe dat," zei Jezus, "en gij zult leven" (Lukas 10:28). We kunnen het ons niet veroorloven om het eeuwig leven te verliezen. God geve dat wij u ontmoeten bij de troon van God, om samen met u het lied van verlossing in het koninkrijk van glorie te zingen.

-ST Nov 24, 1887, ¶11, 12, 14

¶ ST 12-15-87, 2-22-99, 3-26-94; AUG 8-19-03

Zondag 8/8 (Genade alom; Romeinen 5:20, 6:1-11)

Door de doop heeft u een plechtige belofte op u genomen. In de naam en de aanwezigheid van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, heeft u plechtig beloofd verbonden te blijven aan de Heer. ... [Rom 6:12-13, Col 3:1; 1 Petr 3:21]

...De ceremonie van de doop wordt uitgevoerd in naam van de Vader de Zoon en de Heilige Geest. Deze drie grote machten van de hemel verplichten zich daarbij ertoe de doeltreffendheid te zijn van allen die zich onderwerpen aan deze verordening, en die getrouw de gelofte houden die ze toen maakten.

"Nu gij Christus Jezus, de Here, aanvaard hebt, wandelt in Hem, geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, bevestigd wordend in Het geloof, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging. Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus" (Kolossenzen 2:6-8). Het is hier waar het grote gevaar binnenkomt. Een wereldse geest en wereldse praktijken hebben de plaats ingenomen die Christus zou moeten hebben in het leven.

God heeft de weg voor ons geopend om hulp te krijgen van de bron van alle kracht. Hij heeft zijn volk aanvaard in de Geliefde. Degenen die dan door de doop verenigd worden met de kerk, zijn als mannen en vrouwen die opnieuw geboren zijn, uit water en de Heilige Geest. Ze zijn aan een nieuw leven begonnen. Ze moeten deelgenoot worden aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf dat in de wereld is door de begeerte (2Petr 1:4). Ze moeten zich vrij houden van elke oneerlijke praktijk. Hun voorbeeld moet een voortdurend getuigenis zijn van de kracht van de hemelse genade. De geest van waarheid moet hen beheersen.

We moeten gewijde kanalen zijn, waardoor het hemelse leven naar anderen moet stromen. De Heilige Geest moet de hele kerk in actie zetten en doordringen, de harten zuiveren en aan elkaar smeden. Degenen die in de doop met Christus zijn begraven, moeten in nieuwheid van leven opstaan en zodoende een levende vertegenwoordiging van het leven van Christus geven. De opdracht is aan ons gegeven. Er is op ons een heilige opdracht gelegd. "Gaaf dan henen," zei Christus tot hen, "maakt al de volken tot Mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. "En zie," verklaart hij, "Ik ben met u al de dagen tot aan

de voleinding der wereld"(Matteüs 28:19-20). U bent toegewijd aan het werk om het evangelie van redding kenbaar te maken. De perfectie van de hemel moet uw kracht zijn. Als Gods volgelingen, maken we de kracht van Zijn genade kenbaar door onze bekeerde levens. Een duidelijk onderscheid wordt gemaakt "tussen wie God dient, en wie Hem niet dient"(Maleachi 3:18).

-6MR 25-28

☒ ST 10-1-94, 10-8-94; NPU 3-17-09; RH 7-25-99; HM 10-1-97; 1888 130-131

Maandag 9/8 (Zonde gepersonificeerd; Romeinen 6:12)

God roept mensen op om zich te verzetten tegen de machten van het kwaad. Hij zegt: "Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, en stelt uw leden niet langer dan wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God" (Romeinen 6:12,13).

Het christelijke leven is een strijd. Maar "we hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldheersers dezer duisternis, tegen de Boze geesten in het luchtruim"(Efeziërs 6:12). In dit conflict van gerechtigheid tegen ongerechtigheid kunnen we alleen door goddelijke steun succesvol zijn. Onze eindige wil moet in onderwerping worden gebracht aan de wil van de Oneindige; de menselijke wil moet worden vermengd met het goddelijke. Hiertoe zal de Heilige Geest ons te hulp schieten; en elke verovering zal leiden naar het herwinnen van Gods gekocht bezit, tot het herstellen van Zijn beeld in de ziel.

De Here Jezus werkt door middel van de Heilige Geest, want Het is Zijn vertegenwoordiger. Door Hem steekt Hij geestelijk leven in de ziel aan, verkwikt Hij zijn energie voor het goede, zuivert het hem van morele vervuiling, en maakt hem geschikt voor Zijn koninkrijk. Jezus heeft grote zegeningen te schenken, rijke geschenken te verdelen onder de mensen. Hij is de Wonderbare Raadsman, oneindig in wijsheid en kracht, en als we de kracht van zijn Geest erkennen, en ons aan Hem [de Heilige Geest] onderwerpen om gevormd te worden door Hem [de Heilige Geest], zullen wij volledig in Hem [Jezus] staan. Wat een gedachte! In Christus "woont al de volheid der Godheid lichamelijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem" (Kolossenzen 2:9,10). Nooit zal het menselijk hart geluk kennen, totdat het onderworpen wordt om gevormd te worden door de Geest van God. De Geest laat de vernieuwde ziel voldoen aan het model, Jezus Christus. Door de invloed van de Geest, verandert vijandschap tegen God in geloof en liefde, en trots in nederigheid. De ziel neemt de schoonheid van de waarheid waar en Christus wordt geëerd met de kwaliteit en perfectie van het karakter. Terwijl deze veranderingen verricht worden, breken engelen uit in extatische liederen, en God en Christus verheugen zich over de zielen die zich naar de goddelijke gelijkenis gevormd hebben.

Het is door het overwegen van Christus, door de uitoefening van het geloof in Hem, door voor onszelf Zijn reddende genade te ervaren, dat we geschikt gemaakt worden om Hem aan de wereld voor te stellen. Wanneer de ziel vernieuwd wordt door de waarheid, en in harmonie met God wordt gebracht, zal de Heer ons aannemen als arbeiders, samenwerkend met Hem voor het heil van anderen. Jezus zal ons thema zijn; Zijn liefde, brandend op het altaar van onze harten, zal de harten van de mensen bereiken. De waarheid zal worden gepresenteerd, niet als een koude, levenloze theorie, maar als een levende kracht om het leven te veranderen. Maar de macht is van God door zijn Geest, die doeltreffend werkt op hart en geest.

-RH Feb 10, 1903, ☒4-7

☒ RH 3-8-70, 11-21-82; HR 12-1-72; TDG 60; OHC 153

Dinsdag 10/8 (Onder de wet?; Romeinen 6:14)

"Want de genade van Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven. ... " [Titus 2:12-14].

Met deze woorden wordt aan het werk dat vereist wordt van iedere volgeling van Christus, getoond. Door de genade van Christus moeten we streven naar een volmaakt christelijk karakter. We moeten niet denken dat we kunnen wachten tot Christus komt, en dat Hij ons dan de noodzakelijke deugd en genade zal geven. Het is in dit leven dat wij Christus moeten vertegenwoordigen. "Die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken" (Titus 2:14).

Wij moeten niet in de zonde blijven, opdat genade overvloedig wordt; maar we moeten ophouden met zondigen. De liefde van Christus geuit in het oneindige offer dat Hij op Golgotha heeft gegeven, is zonder weerga. Het is oprecht, toegewijd, onmetelijk, en het voldoet aan de nood van de zondaar, en doet in het hart van degenen die het ontvangen, respect en eerbied voor de heilige wet van God ontwaken. In het licht dat vanaf Golgotha weerkaatst, wordt de wet gezien als heilig, rechtvaardig en goed. Het kostte het leven van de Zoon van God om de schuld van de overtreding, die de zondaar had opgelopen, te betalen. Wanneer de zondaar zich bewust wordt van het offensieve karakter van de zonde, een bewustwording, in zekere mate, van wat het de Zoon van God kostte om hem te verlossen, om hem nog een kans en proeftijd te geven, zal zijn hart gevuld worden met liefde en dankbaarheid, en een oprecht geloof, dat werkt door liefde en de ziel zuivert, zal in hem worden gewekt. Dit geloof en de liefde zullen worden gezien in het leven van hem, die werkelijk tot God bekeerd is; en hij die de liefde van God ervaart, zal altijd nederigheid en berouw voelen over de overtreding in het verleden. Als Christus een dergelijke grote opoffering moest maken, als Hij zulk een lijden moest verdragen vanwege mijn zonden, zal ik mij dan niet in nederigheid buigen, en betreuren dat ik dit verdriet aan Zijn goddelijke ziel heb toegebracht? Zal ik niet vrezen dat ik de Zoon van God opnieuw zal kruisigen, en Hem openlijk te schande zal maken? De ziel die de kostbare gave van de verlossing waardeert, zal altijd Christus stervend aan het kruis aanschouwen, en de taal van die ziel zal de taal van onzelfzuchtig verdriet zijn, dat hij ooit zonde heeft begaan om de Zoon van God zo te verwonden. Ik zal altijd rouwen, dat ik gezondigd heb, en dat het de Man van Golgotha een dergelijk groot verdriet heeft gekost. Ik kijk naar Hem, wie ik doorstoken heb, en ik betreur dat ik de wet van God heb overtreden. Wanneer we een juiste waardering hebben voor het offer dat namens ons is gemaakt, zullen wij niet pleiten voor het voorrecht om door te gaan met zondigen. Wij zullen de zonde van ons wegdoen, en onze harde harten zullen week worden onder de verbazingwekkende liefde van Christus voor onze zielen.

-ST Oct 28, 1889, ¶1-3

¶ RH 9-3-01; AG 144: FLB 89

Woensdag 11/8 (Twee Strijdende Meesters; Romeinen 6:16-18)

Van de volgelingen van Christus wordt verwacht dat zij uit de wereld gaan, en zich afzonderen, het onreine niet aanraken, en dan hebben ze de belofte dat zij zoons en dochters van de Allerhoogste zullen zijn, leden van de koninklijke familie. Maar als van hun kant niet aan de voorwaarden wordt voldaan, zullen en kunnen zij de vervulling van de belofte niet waarmaken. Een belijdenis van christendom is niets in de ogen van God, maar ware, nederige en gewillige gehoorzaamheid aan Zijn eisen wijst de kinderen van zijn aanneming aan, de ontvangers van Zijn genade, de deelgenoten van Zijn grote redding. Zij zullen wonderlijk zijn, een spektakel voor de wereld, voor de engelen en voor de mensheid. Hun eigenaardige, heilige karakter zal zichtbaar worden, en zal hen duidelijk onderscheiden van de wereld, met zijn aanhankelijkheden en begeerten. Degenen die levende takken aan de hemelse Wijnstok zijn, zullen deelhebben van het sap en de voeding van de Wijnstok. Zij zullen geen verdorde en vruchteloze takken zijn, maar zullen leven en kracht laten zien, zullen bloeien en vrucht dragen voor de glorie van God. Zij zullen behoedzaam zijn om weg te lopen van alle zonde, en tot volmaakte heiligheid in de vreze Gods. ...

"Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van gehoorzaamheid tot gerechtigheid?" (Romeinen 6:16). Velen die belijden dienaren van Christus te zijn, zijn niet van Hem. Ze bedriegen hun ziel tot hun eigen vernietiging. Terwijl zij beweren dienaren van Christus te zijn, leven zij niet in gehoorzaamheid aan Zijn wil; ze zijn een andere meester aan het gehoorzamen, werken dagelijks tegen de Meester die zij belijden te dienen. "Niemand kan twee heren dienen, want hij zal of de ene haten en de andere liefhebben, of zich aan de ene hechten en de andere minachten. Gij kunt niet God dienen en Mammon" (Matteüs 6:24).

Perfectie, heiligheid, niets minder dan dit, zou hen succes geven bij het uitvoeren van de principes die Hij hen heeft gegeven. Zonder deze heiligheid, is het menselijke hart egoïstisch, zondig en kwaadaardig. Heiligheid zal de bezitter ertoe leiden om vruchtbaar te worden en overvloedig in alle goede werken. Hij zal nooit vermoeid raken om goed te doen, noch zal hij promotie in deze wereld zoeken. Hij zal uitkijken voor vorderingen tot het tijdstip waarop de Majesteit van de hemel degenen die geheiligd zijn, zal verheffen tot Zijn troon. Dan zal Hij zeggen tot hen: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk dat u bereid is van de grondlegging der wereld af" (Matteüs 25:34). De Heer somt vervolgens de werken van zelfverloochening en barmhartigheid, mededogen en

gerechtigheid op, die zij hebben verricht. Heiligheid van het hart zal juiste acties teweeg brengen. Het is het ontbreken van geestelijkheid, van heiligheid, dat leidt tot onrechtvaardige handelingen, tot afgunst, haat, jaloezie, boze vermoedens, en elke hatelijke en afschuwelijke zonde.

-RH May 5, 1885, ¶2, 10, 14

¶ ST 9-8-87; 2T 439-448; PH011 3-14: LHU 144

Donderdag 12/8 (Vrucht tot Heiligheid; Romeinen 6:19-23)

Zowel door de schepping en verlossing zijn wij eigendom van de Heer. Wij zijn absoluut zijn onderdanen, en ondergeschikt aan de wetten van Zijn koninkrijk. Laat niemand de waan koesteren dat de Here God van hemel en aarde geen wet heeft om zijn onderdanen te controleren en over hen te heersen. We zijn afhankelijk van God voor alles waarvan we genieten. Het voedsel dat wij eten, de kleding die we dragen, de lucht die we inademen, het leven die wij van dag tot dag genieten, hebben we van God ontvangen. We zijn verplicht te worden beheerst door zijn wil, om Hem te erkennen als onze opperste heerser. We zijn verplicht om mee te werken met al Zijn plannen en ontwerpen. Omdat al onze zegeningen van God komen, zijn wij onder de hoogste verplichting om dankbaarheid te tonen aan Hem voor Zijn barmhartigheid, Zijn goedheid, welwillendheid, en dankbaarheid te tonen door een teruggave van wat van Hem is in gaven en offerande, om altijd een gevoel van onze afhankelijkheid tot Hem te koesteren.

Degenen die kennis van God in Christus Jezus hebben, zijn verplicht om nadrukkelijk Zijn wil uit voeren door Zijn geboden te bewaren, die een afdruk van Zijn karakter zijn. We staan onder een schuld van dankbaarheid aan God voor de openbaring van Zijn liefde in Christus Jezus, en als intelligente menselijke agenten, moeten we aan de wereld het karakter onthullen, dat het gevolg zal zijn van gehoorzaamheid aan alle specificaties van de wet van Gods regering. In perfecte gehoorzaamheid aan Zijn heilige wil, moeten wij aanbidding, liefde, vrolijkheid, en lof tonen, en zo God eren en verheerlijken. Het is alleen op deze manier dat de mens het karakter van God in Christus kan openbaren aan de wereld, en de mensheid kan laten zien dat geluk, vrede, zekerheid, en genade uit gehoorzaamheid aan de wet van God voortkomt. Alzo komt glorie aan God toe in goede en rechtvaardige handelingen, door in harmonie te zijn met de wetten van Jaweh's regering. ...

Het is ons voorrecht om God uit ervaring te leren kennen, en in ware kennis van God is het eeuwige leven. De eniggeboren Zoon van God was Gods geschenk aan de wereld, in wiens karakter is het karakter van Hem die de wet aan mensen en engelen gaf. Hij kwam om het feit te verkondigen dat: "De Here is onze God; de Here is één!" (Deuteronomium 6:4) en Hem alleen zult gij dienen. Hij kwam om te laten zien dat "Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij Wie geen verandering is of zweem van ommekeer" (Jacobus 1:17).

Wat voortkomt uit de geest van God is volmaakt, en behoeft niet in het minst teruggenomen of gecorrigeerd of aangepast te worden. We kunnen alle volmaaktheid aan God toeschrijven. Hij houdt het bestaan van ieder mens in Zijn hand, en ondersteunt alle dingen door het woord van Zijn macht.

-RH Mar 9, 1897, ¶6, 7, 9

¶ ST 10-1-94; BEcho 9-19-98, 1-15-89; RH 9-13-92; 3T 362-367; GC 542-545; OHC 104; SD 367; UL 16

Vrijdag 13/8 (Het Pad van de Rechtvaardigen; Spreuken 4:18)

"Aan hun vruchten zult gij hen kennen" (Matteüs 7:20). Alle volgelingen van Christus dragen vrucht tot Zijn heerlijkheid. Hun leven getuigt dat in hen een goed werk is verricht door de Geest van God, en hun vruchten zijn tot heiligheid. Hun levens zijn verheven en puur. Juiste acties zijn onmiskenbare vruchten van de ware godzaligheid, en degenen die geen vrucht dragen hebben geen ervaring in de dingen van God. Ze zijn niet in de Wijnstok. Jezus zegt: "blijft in Mij, gelijk Ik in u.. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen " (Johannes 15:3-5).

Als we geestelijke ingestelde aanbidders van de ware God willen zijn, moeten we alle afgoden opofferen. Jezus zei tegen de schriftgeleerdet: "Het eerste is: Hoor, Israël, de Here, onze God, de Here is één, en gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht "(Markus 12:30). De eerste vier geboden van de decaloog staan geen scheiding van de aanhankelijkheid aan God toe. Evenmin is niets toegestaan verdeeldheid te brengen in onze opperste vreugde in Hem. Wat het ook mag zijn dat de genegenheden verdeelt, en de grote liefde voor God wegneemt van de ziel, het is een afgod. Ons vleselijke hart zal zich aan onze afgoden

vastklampen, en zal trachten hen met ons mee te voeren; maar we kunnen niet verder, totdat we ze wegdoen, want zij scheiden ons van God.

Het grote Hoofd van de kerk heeft Zijn volk uit de wereld gekozen, en verwacht dat ze gescheiden blijven. Hij heeft het zo gedaan dat de geest van Zijn geboden hen tot Zich zal trekken, en hen scheiden van de kwade elementen van de wereld. God lief te hebben en ons aan Zijn geboden te houden staat ver weg van de liefde voor het plezier en vriendschap met de wereld. Er is geen eenheid tussen Christus en Belial. Het volk van God kan heel verzekerd in Hem alleen vertrouwen, en zonder angst voortgaan op de weg van gehoorzaamheid.

Jonge mensen die Christus volgen, staat een oorlog te wachten; ze hebben een dagelijks kruis te dragen wanneer ze uit de wereld komen, en een afgezonderd leven, overeenkomstig dat van Christus, leven. Maar er zijn veel kostbare beloften opgeschreven voor wie vroeg in hun leven op zoek zijn naar hun Heiland. Zegt de wijze man: "Gedenk dan uw Schepper in uw jongelingsjaren, voordat de kwade dagen komen en de jaren naderen, waarvan gij zegt: Ik heb daarin geen behagen" (Prediker 12:1). Wijsheid doet een oproep aan de zonen van de mensheid: "Ik heb lief wie mij liefhebben, wie mij ijverig zoeken, zullen mij vinden" (Spreuken 8:17). Zij zullen merken dat "het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag" (Spreuken 4:18) en uiteindelijk zal de Rechter van de hele aarde iedereen belonen naar zijn werken.

-RH July 15, 1884, ¶10-13

¶ ST 8-23-05; GCB 2-25-95; DA 122-123

Citaten uit de les: SC 47; DA 123; 6BC 1075; 1T 404

Verdere studie: MYP 105, 106; MB 93-95; 3T 365; 6BC 1074, 1075

==== Les 8 -- 14 – 20 augustus De mens in de Romeinenbrief

Absolute gehoorzaamheid is de voorwaarde voor verlossing. Gods wet moet worden gehoorzaamd in elke bijzonderheid. Het is onze redding om Zijn wet tot onze leefregel te maken, Zijn leven ons patroon, Zijn heerlijkheid ons voornaamste doel. Om in de liefde van God te blijven, om te worden gebonden door gehoorzaamheid aan Zijn eisen, betekent vrij te zijn in Christus. - ST15 november 1899, 8

Sabbat 14/8 (Onze tuchtmeester, Romeinen 7:6)

Het getuigenis van Paulus over de wet is: "Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren. Maar uitgaande van het gebod, wekte de zonde in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder wet is de zonde dood. Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven, en het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn; want de zonde heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood" (Romeinen 7:7-11).

Zonde heeft de wet niet gedood, maar het doodde wel de vleselijke geest in Paulus. "Is dan het goede mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de zonde heeft, opdat zij zou blijken zonde te zijn, door het goede mijn dood bewerkt, opdat de zonde bij uitstek zondig zou worden door het gebod. Nu zijn we verlost van de wet," verklaart hij, "dat de dood waarin we werden gehouden, dat wij dienen in nieuwheid van geest, en niet in de oudheid van de letter" (Romeinen 7:13,12). Paulus bepaalt de aandacht van zijn toehoorders bij de verbroken wet, en toont hen waarin ze zich schuldig hebben gemaakt. Hij onderwijst hen zoals een schoolmeester zijn studenten leert en hen de terugweg toont naar hun trouw aan God.

Er is geen veiligheid noch rust, noch rechtvaardiging in de overtreding van de wet. De mens kan niet verwachten als onschuldig voor God te staan, en in vrede met hem door de verdiensten van Christus, terwijl hij nog steeds doorgaat met zondigen. Hij moet ophouden te overtreden, en loyaal worden en waarachtig. Als de zondaar in de grote morele spiegel kijkt, ziet hij zijn fouten van karakter. Hij ziet zichzelf zoals hij is, bevlekt, onrein, en veroordeeld. Maar hij weet dat de wet op geen enkele manier de schuld kan verwijderen of genade kan geven aan de overtreder. Hij moet verder gaan dan dit. De wet is

de tuchtmeester, maar om hem tot Christus te brengen. Hij moet kijken naar zijn zondendragende Redder. En zoals Christus geopenbaard is aan hem op het kruis van Golgotha, stervend onder het gewicht van de zonden van de hele wereld, zo toont de Heilige Geest hem de houding van God tegenover allen, die zich bekeren van hun zonden. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven heeft." (Joh 3:16)...

De menselijke familie is in de problemen als gevolg van haar overtreding van de wet van de Vader. Maar God verlaat de zondaar niet voordat Hij hem de remedie voor de zonde heeft getoond. De eniggeboren Zoon van God is gestorven, opdat wij zouden leven. De Heer heeft ingestemd met dit offer voor ons, als onze plaatsvervanger en borg, op voorwaarde dat we Christus ontvangen en in Hem geloven. De zondaar moet in geloof tot Christus komen, Zijn verdiensten aangrijpen, zijn zonden op de zondedragers leggen en Zijn vergiffenis ontvangen. Daarvoor kwam Christus in de wereld. Aldus is de gerechtigheid van Christus toegerekend aan de berouwhebbende en gelovige zondaar. Hij wordt lid van de Koninklijke familie, een kind van de hemelse Koning, een erfgenaam van God, en mede-erfgenaam met Christus.

-RH Apr 5, 1898, 4-6, 11

☒ AUG 8-19-03; 1SM 212-220

Zondag 15/8 (Verbonden aan de wet?; Romeinen 7:1-6)

Het evangelie doet niets af aan de aanspraken van de wet, het verhoogt de wet en maakt het eervol. Volgens het Nieuwe Testament, is niet minder nodig dan verplicht was onder het Oude Testament. Laat niemand de waan zo prettig voor het onbekeerde hart koesteren, dat God hen als oprecht zal accepteren, ongeacht hoe men gelooft of hoe onvolmaakt het leven is. God eist van zijn kind volmaakte gehoorzaamheid.

Om aan de eisen van de wet te voldoen, moet ons geloof de gerechtigheid van Christus vastgrijpen en het aanvaarden als onze gerechtigheid. Door de vereniging met Christus, door de aanvaarding van zijn gerechtigheid door het geloof, kunnen we bekwaam worden gemaakt om het werk van God te doen, om medewerkers met Christus te zijn. Als u bereid bent om mee te drijven met de stroom van het kwaad, en niet samen te werken met de hemelse agentschappen in de beteugeling van de overtreding in uw gezin, en in de kerk, zodat eeuwige gerechtigheid kan worden binnengebracht, hebt u geen geloof. Geloof werkt door de liefde en zuivert de ziel. Door het geloof werkt de Heilige Geest werkt in het hart om daarin heiligheid te scheppen, maar dit kan niet worden gedaan, tenzij de menselijke agent zal samenwerken met Christus. We kunnen allen geschikt gemaakt worden voor de hemel door het werk van de Heilige Geest in het hart, want we moeten de gerechtigheid van Christus als onze geloofsbrieven hebben, als we de weg tot de Vader willen vinden. Om de gerechtigheid van Christus te ontvangen, moeten we dagelijks worden veranderd door de invloed van de Geest, om een deelgenoot te zijn van de goddelijke natuur. Het is het werk van de Heilige Geest om de smaak te verfijnen, het hart te heiligen en de gehele mens te veredelen.

Laat de ziel kijken naar Jezus. "Zie het Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld" (Joh 1:29). Niemand zal worden gedwongen om te kijken naar Christus, maar de stem van de uitnodiging roept met een sterk verlangen: "Zie en leef." In het kijken naar Christus, zullen wij zien dat Zijn liefde onvergelijkbaar is, dat Hij de plaats van de schuldige zondaar heeft ingenomen, en hem Zijn smetteloze gerechtigheid heeft toebedeeld. Als de zondaar zijn Heiland ziet sterven aan het kruis, onder de vloek van de zonde, in zijn plaats, als hij Zijn vergevende liefde ziet, wordt in zijn hart liefde opgewekt. De zondaar houdt van Christus, omdat Christus hem eerst heeft liefgehad, en liefde is de vervulling van de wet. De ziel berouwvolle ziel beseft dat God is "getrouw is en rechtvaardig, om ons onze zonden vergeven, en ons te reinigen van alle ongerechtigheid" (1 Joh 1:9). De Geest van God werkt in de ziel van de gelovige, waardoor hij van gehoorzaamheid tot gehoorzaamheid gaat, van kracht naar nog meer kracht, van genade op genade in Christus Jezus.

-RH Nov 1, 1892, 1-3

☒ BTS 10-1-16; ST 6-18-94; 3SP 408-413

Maandag 16/8 (Is de wet zonde?; Romeinen 7:7-11)

Jezus adviseert u om uw ogen te zalven met geestelijke ogenzalf, zodat u kan het feit dat gij de ellendige zijt, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt, kunt onderscheiden en dat u bekering tot God en het geloof in onze Heer Jezus Christus kunt uitoefenen. Het plan van de verlossing wordt niet naar

waarde geschat. Het is te goedkoop gemaakt, en men neemt niet in beschouwing hoe groot een daad van neerbuigendheid is verricht van de kant van de Almacht om zich neer te buigen om het goddelijke met het menselijke te verenigen, om de Heilige Geest te geven aan de berouwvolle overtreder van zijn heilige wet. God is mens geworden, heeft Zijn goddelijkheid met menselijkheid bekleed, en aldus de mensheid verhoogd op de schaal van de morele waarde met God. Maar hoe groot was de neerbuigendheid van de Vader en de Zoon door in te stemmen met de uitwerking van het plan van redding om de overtreders van de verheven hemelse wet te sparen! ...

" Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad" (Jesaja 8:20). Paulus vraagt: " Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme?" en antwoordt: " Volstrekt niet!" (Rom 6:1,2). Opnieuw vraagt hij: Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking?" En hij antwoordt: "Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet" (Rom 3:31). Gods wil is, uitgedrukt in zijn heilige wet, en Jezus zegt: " Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is" (Mat 7:21). De wet van God is de norm waaraan karakter dient te worden gemeten, en hij wiens leven in harmonie met deze wet is, is waardig te worden vertrouwd, maar van welke waarde is het getuigenis van een mens wiens leven en leer in tegenspraak is met de wet van Jehovah? Hij meet zichzelf aan zijn eigen standaard, en kan voor zichzelf evenveel aanspraak claimen als de paus van Rome, maar in het licht van de ontdekker zonde, kan zijn karakter volkomen gebrekkig zijn. Hij kan aanspraak maken op grote spirituele rijkdom, en denken dat hij behoefte heeft aan niets, en kan roemen in de genade van Christus, maar kan tegelijkertijd diezelfde kostbare genade in iets wellustig hebben veranderd. Dit vervalste karakter van godsdienst neemt overhand toe, en velen uiten slechts een vleselijke gewauwel over de genade van Christus, terwijl zij op hetzelfde moment openlijk de naam van de God des hemels belasteren, door hun minachting voor de wet van God, die hun onstandvastige wandel veroordeelt en hun onchristelijk karakter aan het licht brengt.

... Het werk van overwinnen is niet beperkt tot de martelaren. Ook wij zijn verwickeld in het conflict in deze tijd van subtiele verleiding van wereldsgezindheid, zelfvertrouwen, trots, hebzucht, en immoraliteit; en aan ook de hedendaagse overwinnaars zal de kroon van leven en heerlijkheid worden gegeven.

-RH Aug 28, 1894, 5, 8, 10

☐ RH 8-9-98, 10-17-07, 4-5-98; PP 371-373; GC 465-474; 1SM 212, 213; 8MR 98-100; RC 47

Dinsdag 17/8 (De heilige wet; Romeinen 7:12-15)

Romeinen 7:7, 9-12, 22: "Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus. ...Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden" (Rom 5:17,19).

Door de genade van Christus zijn we gered. Maar genade is niet de afschaffing van de wet van God. De wet is de beschrijving van Gods karakter. Het presenteert zijn gerechtigheid in tegenstelling tot de ongerechtigheid. Door de wet is de kennis van de zonde. De wet stelt de zonde als uitzonderlijk zondig voor. Zij veroordeelt de overtreder, maar het heeft geen macht om hem te redden en te herstellen. Het doel van de wet is niet om te vergeven. Vergeving komt door Christus, die de wet in Zijn menselijkheid heeft uitgeleefd. De enige hoop van de mens is in plaatsvervanger die door God is aangewezen; Hij gaf Zijn Zoon, opdat de wereld verzoend zou worden met Hem. " Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem" (2 Kor 5:21)...

Onze redding is voltooid, omdat het gebaseerd is op de uitvoering van een plan dat vastgesteld was voor de grondlegging van de wereld. Voordat Christus kwam, kon een ceremoniële heiligheid worden verkregen door het aanbieden van het bloed van stieren en bokken, maar deze offers konden het geweten niet reinigen. Ze waren slechts een voorstelling van Christus, het grote offer. Hij was het thema van alle offers en offergaven, en Hij kwam naar deze wereld om Gods wil te doen in het aanbieden van zichzelf. Hij kwam als Verlosser van de wereld, om te staan aan het hoofd van de mensheid. De Heilige Geest komt tot de mens door Christus. We krijgen een vastbesloten getuigenis over de waarde van het offer van Christus. Gods Woord verklaart: " Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus" (Hebr 10:10). Het was een volkomen offer dat werd gemaakt voor ons

Christus vraagt de onverdeelde dienst van ons hart; de volledige inzet van verstand, ziel, hart en kracht. Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij van uzelf niet zijt? Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn" (1 Kor 6:19,20). Wanneer we deze overgave doen, stelt Christus ons verstand gerust, en wijdt Hij onze harten en handen in zijn dienst. Zijn wijsheid geeft ons geestelijk leven, en stelt ons in staat God lief te hebben en die liefde te openbaren aan elkaar. We onthullen Zijn genade in onze karakters, want we hebben Zijn leven. Hij presenteert ons als vlekkeloos voor zijn Vader, want wij zijn geheiligd door zijn bloed. Wij zijn gereinigd van dode werken, want Jezus neemt bezit van de geheiligde ziel, om het te vernieuwen, te ondersteunen, en alle impulsen te leiden en vitaliteit te geven aan haar doeleinden. Zo worden we tempels voor de inwoning van de Heilige Geest.

-RH van de 25 julie 1899, 9, 10, 14, 18

☐ ST 10-1-94, 3-7-78, 7-18-78; RH 4-1-90, 9-11-00;

Woensdag 18/8 (De mens in Romeinen 7; Romeinen 7:16-20)

Christus heeft een proeftijd voor de mens zeker gesteld tegen een oneindige prijs. Hij moet lijden voor de zonden van de wereld, opdat de doeleinden van God niet kunnen worden vrijdeld. Hij moet de afvallige vernietigen; want de dood van Satan betekende leven voor allen die geloven, en dood aan iedereen die ongehoorzaam is. Niets minder dan het leven van Christus zou de verzoening zijn voor de overtreding van de mens. Hij moet de mens herstellen door iedereen, die in Hem zou geloven als een persoonlijke Verlosser, op overwinnaargrond te plaatsen. Toen niemand medelijden had, heeft Zijn arm verlossing gebracht. God legde de hulp bij Een, die machtig was, zeggende: "Red de mens van de ondergang." De Zoon van God aanvaardde met vreugde het werk, en werd de plaatsvervanger en borg van de mens, opdat Hij hem zou redden van zijn zonde, en hem roepen uit overtreding tot gehoorzaamheid. Hij legde de eed af om de natuur van de mens op zich te nemen, en aan het hoofd te staan van het menselijke ras, om elke vordering te weerleggen, die tegen hen, als een volk was gemaakt, om hen gevangen te houden in de slavernij van de zonde. Door deze gave van God aan de wereld, heeft de mens de gelegenheid verkregen om God en de wetten van zijn regering te leren kennen.

... Maar de mens moet zichzelf niet te misleiden met het idee dat omdat God een God van liefde is, Hij geen perfecte standaard van gerechtigheid heeft. De openbaring van Zijn liefde, in het geven van Zijn Zoon om de schandelijke dood aan het kruis te sterven, laat zien dat God een standaard van karakter heeft. Alleen door een leven van schande en vernedering en het lijden en de dood van het kruis, kon Christus de straf voor een gebroken wet voldoen. "Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden" (Jes 53:5)...

Sommigen vinden het vreemd dat onze redding zo een totale onderwerping aan Gods wet verlangt.. Maar de Heer zou niet wreder kunnen zijn dan om de mens te redden IN zijn opstand. Geen mens kan worden gered, tenzij hij onder de heerschappij van Christus komt. Redding betekent voor ons volledige overgave van de ziel, lichaam en geest. Door de weerbarstige elementen in onze natuur, krijgen onze hartstochten vaak de overhand. De enige hoop van de zondaar is om niet langer te zondigen. Dan is zijn wil in harmonie met de wil van Christus. Zijn ziel wordt gebracht in gemeenschap met God. Degenen die in dienst treden van in het leger van Christus, moeten zich in alle dingen aan Zijn gezag en Zijn wil onderwerpen. Volkomen gehoorzaamheid is de voorwaarde voor verlossing. Gods wet moet in elke bijzonderheid worden gehoorzaamd. Het is onze redding om Zijn wet tot onze leefregel te maken, Zijn leven tot ons patroon, Zijn heerlijkheid ons voornaamste doel. Om onszelf in de liefde van God te bewaren, om in gehoorzaamheid gebonden te zijn aan Zijn eisen, dit is het om vrij te zijn in Christus.

-ST Nov 15, 1899, ☐4, 5, 8

☐ AA 559; COL 156-162

Donderdag 19/8 (Gered van de Dood; Romeinen 7:21-25)

De mens is geneigd om God te vergeten, terwijl hij beweert Zijn dienaar te zijn. Toen Jezus in de synagoge van Nazareth stond en Zichzelf aankondigde als de Messias, dachten de mensen dat ze van Hem hielden. Ze waren blij de tijding te horen die Hij bracht toen Hij de woorden van de profeet Jesaja over zichzelf las, zeggende: "De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis, om uit te roepen een jaar van het welbehagen des HEREN" (Jesaja 61:1,2). Goddelijk licht

flitste op hun verduisterd verstand en hun harten werden geroerd voor aanbidding. Maar toen Christus toonde ze dat ze niet meer in de gunst van de hemel lagen dan de heidenen die minder licht en minder voorrechten hadden, maar hadden gewandeld in al het licht dat ze hadden, en alle kansen kregen, hadden aangegrepen om hun mogelijkheden te verbeteren, sleepten zij Hem uit de synagoge, en trachtten zij hem van de heuvel in de afgrond te gooien.

De menigte die door Christus in de woestijn was gevoed, beeldde zich in dat zij van Jezus hielden, maar toen Hij hen terecht wees en verweet dat zij meer voor het brood dat vergaat, kwamen dan voor het brood des levens, werden ze boos en keerden ze zich van Hem af. De rijke jongeling kwam tot Jezus, noemde Hem meester. Hij luisterde naar Zijn wonderlijke woorden, hij had zijn wonderlijke werken gezien, maar toen Jezus hem toonde dat hij zijn rijkdom meer liefhad dan zijn naaste, keerde hij zich verdrietig om, zich vastklampend aan zijn afgoden. Simon dacht dat hij van Jezus hield, maar toen hij vernam dat een arme, verdrietige, berouwvolle vrouw hoger werd gewaardeerd dan hijzelf, kwam de oppervlakkigheid van zijn liefde aan het licht.

Velen zullen mooie kenmerken in Christus zien, en ze bewonderen, maar die liefde die Hem volledig omarmd, zal nooit blijvend zijn in het hart dat zijn eigen zondigheid niet beseft en verafschuwd. De zonde in onszelf niet haten, is Jezus niet liefhebben. Onze misvorming niet zien, is de schoonheid van Christus niet zien, want het is slechts als het hart zich volledig bewust is van gedegeneerde staat waarin het zich bevindt, dat Jezus ten volle wordt gewaardeerd. Hoe nederiger we onszelf zien, hoe verhevener zal onze kijk op Christus zijn en hoe duidelijker zullen wij het heilige, smetteloze karakter van onze Heiland ontdekken ...

Jezus stierf om zijn volk redden van hun zonden en de verlossing in Christus betekent te breken met de overtreding van de wet van God, en vrij te zijn van elke zonde. Een enkel hart, dat geroerd is met vijandschap tegen de wet van God, is in harmonie met de Christus, die leed op Golgotha, om de wet te verdedigen en te verheffen vóór het universum.

-ST July 21, 1890, ¶1-3, 5

¶ RH 3-8-70, 6-30-91; COL 199-207; ST 4-30-96, 1-20-04; SC 17-22; LHU 87, 40; FLB 96; FW 95-97

Vrijdag 20/8 (Van heerlijkheid tot heerlijkheid, 2 Korintiërs 3:18)

De glorie die scheen op het gezicht van Mozes was een weerspiegeling van de gerechtigheid van Christus in de wet. De wet zelf heeft geen heerlijkheid, alleen dat het Christus vertegenwoordigt. Het heeft geen macht om te redden. Het is zonder luister, maar in de wet wordt Christus voorgesteld als degene die vol gerechtigheid en waarheid is.

De typen en schaduwen van de offerdienst, gaven met de profetieën, de Israëlieten slechts een gesluierd en onduidelijk beeld van de barmhartigheid en genade die in de wereld zou worden gebracht door de menswording van Christus. Aan Mozes was de betekenis van de soorten en de schaduwen die heen wezen naar Christus, ontvouwd. Hij zag het einde van dat wat zou worden weggedaan, wanneer, bij de dood van Christus, type en antitype bij elkaar zouden komen. Hij zag dat alleen door Christus de mens de morele wet zou kunnen houden. Door de overtreding van deze wet heeft de mens de zonde in de wereld gebracht en met de onze kwam de dood. Christus werd de oplossing voor het zondeprobleem van de mens. Hij offerde zijn volmaaktheid van karakter in de plaats van de zonde van de mens. Hij nam op zich de vloek van de ongehoorzaamheid. De offers wezen vooruit naar het offer dat Hij zou brengen. Het geslachte lam was een type van het Lam van God dat de zonden der wereld zou wegnemen. ...

"En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is" (1Kor 3:18). Christus is de pleitbezorger van de zondaar. Degenen die Zijn evangelie aanvaardt, ziet Hem als met een gezicht waarop geen bedekking meer is. Zij zien het verband van Zijn zending met de wet en zij erkennen Gods wijsheid en heerlijkheid, zoals het geopenbaard is door de Heiland. De glorie van Christus is geopenbaard in de wet, die een kopie is van Zijn karakter, en zijn transformerende invloed wordt gevoeld, totdat de mens veranderd wordt naar Zijn beeld. Ze worden tot deelnemers gemaakt aan de goddelijke natuur, en groeien meer en meer naar hun Heiland toe, vooruitgaand bij elke stap overeenkomstig de wil van God, totdat zij volmaaktheid bereiken. De wet en het evangelie zijn in volmaakte harmonie met elkaar. De ene ondersteunt de ander. In al haar majesteit confronteert de wet het geweten en het laat de zondaar zijn nood voor Christus, als de verzoening voor zijn zonde, inzien. "Ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet," verklaart Paulus (Rom 7:7). Het besef van zonde, die door de wet in het bewustzijn wordt

gebracht, leidt de zondaar naar de Heiland. In zijn nood mag de mens de prachtige argumenten, die door het kruis van Golgotha zijn bewerkt, overdenken. Hij mag de gerechtigheid van Christus voor zich claimen, want die wordt toebedeeld aan elke berouwvolle zondaar. God verklaart: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen"(Johannes 7:37). "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.." (1Joh 1:9).
-RH-22 04 1902, 5-6, 20-21

☒ LHU 147

Citaten uit de les: SC 19; 3T 475; 6BC 1076, 1095; PP 371, 372; 1SM 213

Verdere studie: 1SM 212-215, 308-310; MH 84, 85, 452-454; ML 323

==== Les 9: 21 – 27 augustus Vrijheid in Christus

Christus verklaart van Zichzelf als Vertegenwoordiger van de Vader naar deze wereld te zijn gezonden. In Zijn nobel karakter, in Zijn genade en teder medelijden, in Zijn liefde en goedheid, staat Hij voor ons als de belichaming van goddelijke volmaaktheid, het beeld van de onzichtbare God. – 5 T 739

Sabbat 21/8 (Wandelen met de Geest ; Romeinen 8 : 1)

Waar ze ook mogen zijn, zij die waarlijk geheiligd zijn, zullen de morele standaard verhogen door het houden van goede fysieke gewoonten, en, zoals Daniël, anderen een voorbeeld aanreiken van matigheid en zelfverloochening. Elke verdorven eetlust wordt een oorlogzaaiende lust. Alles wat strijdig is met de natuurwet scheidt een zieke staat van de ziel. Het toegeven aan eetlust levert een verstoorde maagfunctie, een trage lever, een bedwelmd hoofd en doet de gemoedstoestand en de geest van de mens ontaarden. En deze verzwakte krachten worden aan God geofferd, die weigerde offers te aanvaarden, tenzij ze zonder smet waren. Het is onze plicht om onze eetlust en onze gewoonten in overeenstemming met de natuurwet te brengen. ...

Met welk een zorg moeten Christenen hun gewoonten beheersen, zodat zij de volle kracht en elke bekwaamheid mogen behouden om aan de dienst van Christus te geven. Als wij geheiligd in de ziel, lichaam en geest willen zijn, moeten wij leven conform de goddelijke wet. Het hart kan geen toewijding tot God in stand houden terwijl de eetlust en de begeerten gekoesterd worden ten koste van gezondheid en leven....

Paulus' geïnspireerde waarschuwingen tegen zelfverwenning klinken door tot in onze tijd....Hij presenteert ter bemoediging de vrijheid die genoten wordt door ware heiligmaking. "Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet in het vlees wandelen, maar in de Geest" (Romeinen 8 : 1).

Er zijn thans velen onder belijdende christenen die zullen zeggen dat Daniël te speciaal was en hem bekrompen en intolerant noemen. Zij beschouwen de kwestie van het eten en drinken van te weinig waarde om een dermate beslist in te nemen betreffende het wellicht afzien van elk aards voordeel. Maar zij die zo redeneren zullen in de dag des oordeels merken dat zij zich afkeerden van de door God uitgesproken eisen en hun eigen mening als een norm van goed en fout stelden. Zij zullen ervaren dat wat voor hen onbelangrijk leek, niet als zodanig voor God gold. Zijn eisen moeten in heiligheid gehoorzaamd worden. Zij die één van Zijn regels accepteren en gehoorzamen, omdat het prettig is dit te doen, terwijl zij een andere regel afwijzen, omdat het naleven ervan een offer vereist, verlagen de norm van het goede, en door hun voorbeeld gaan anderen de heilige wet van God als van minder belang beschouwen. "Zo zegt de Here" moet onze regel zijn in alle dingen.

-CH 68-69

☒ ST 7-21-90; RH 1-25-81; HR 11-1-82

Zondag 22 / 8 (Vrijheid van Veroordeling; Romeinen 8 : 1 – 2)

De Bijbel presenteert de wet van God als een volmaakte norm om het en karakter te vormen. Het enig volmaakte voorbeeld van gehoorzaamheid aan de Bijbelse regels, wordt gevonden in de Zoon van God, de Redder van de verloren mensheid. Er is geen smet van onrechtvaardigheid in Hem, en aan ons wordt gevraagd te volgen in Zijn voetstappen. Wij hebben de instructies en vermaningen, de

uitnodigingen en beloften, van het Woord Gods, en zullen wij dan onze zielen in gevaar brengen door een jota of tittel van de heilige wet te veronachtzamen? God zegt tot elk van ons: "Ik ken uw werken".

Wij onderhouden een hele plechtige relatie met elkaar. Onze invloed is altijd voor of tegen de redding van zielen. Wij brengen samen met Christus of wij verstrooien. Wij moeten nederig wandelen, en rechte sporen trekken, uit vrees dat wij anderen van de juiste weg laten afleiden.

Het is het voorrecht van iedereen zo te leven dat God het zal goedkeuren en hem zal zegenen. U mag elk uur in contact staan met de hemel; het is niet de wil van uw Hemelse Vader dat u ooit onder veroordeling of duisternis zult komen. Het is God niet aangenaam dat u zichzelf bevuilt. U moet zelfrespect kweken door zo te leven dat het door uw eigen geweten wordt goedgekeurd, voor mensen en engelen. Het is geen bewijs van ware nederigheid als u met uw hoofd gebogen gaat en uw hart vult met zelfzuchtige gedachten. Het is uw privilege om naar Jezus te gaan en gereinigd te zijn, en voor de wet te staan zonder schaamte en wroeging. "Er is daarom nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest". Als we niet hoger van onszelf denken dan we zijn, veroordeelt het Woord van God een zuiver zelfrespect niet. Als zonen en dochters van God, moeten wij een bewuste waardigheid van karakter hebben, waarin trots en eigenbelang geen deel hebben.

Laat het geloof op de beloften van God gaan staan. Jezus is machtig om Zijn mensen van hun zonden te redden. Licht vanuit de hemel heeft onze weg verlicht. Zonde is aan ons geopenbaard door het woord en de Geest van Waarheid, zodat wij geen overtreders van de heilige regels zullen worden gevonden; en er is geen mogelijkheid om het excuus van onwetendheid aan te voeren. Het gebod luidt: "breek met de ongerechtigheid" (2 Tim 2:19). Wij moeten oud en jong aansporen de principes van de waarheid te volgen. Wij moeten een hoger plan nastreven. Wij moeten hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Laat de roep uitgaan naar Gods wijsheid, om licht, om goddelijke kracht. "Bidt, en het zal u gegeven worden" (Mat 7:7). Wij zijn in de gevaren van de laatste dagen. Het oordeel is voor ons, en hoe zullen wij verschijnen die licht hebben ontvangen over het hemels heiligdom, tenzij wij "ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods?" (2 Kor 7:1).

-RH Mar 27, 1888, ¶14, 15, 17, 18

¶ RH 3-8-70, 7-25-99; GC 476-478; FLB 103; OHC 143

Maandag 23/8 (Wat de Wet niet kan doen; Romeinen 8 : 3 – 4)

"God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest."

Satan verklaarde dat het onmogelijk was voor de zonen en dochters van Adam om de wet van God te houden, en rekende God zo een gebrek aan wijsheid en liefde toe. Als zij de wet niet konden houden, dan zat het fout bij de Wetgever. Mensen die onder controle van Satan staan, herhalen deze beschuldigingen tegen God, door te beweren dat mensen de wet van God niet kunnen houden. Jezus vernederde Zichzelf, bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, opdat Hij als het Hoofd en Vertegenwoordiger van de menselijke familie kan staan en zonde in het vlees kon veroordelen zowel in voorschrift als in voorbeeld, en de leugen van Satans beschuldigingen aantonen. Hij was onderworpen aan de felste verleidingen die de menselijke natuur kent, toch zondigde Hij niet; want zonde is de overtreding van de wet. Door geloof behield Hij heiligheid; op dezelfde manier kan de mensheid oneindige macht krijgen door Hem. Ondanks dat Hij op alle punten verzocht is geworden als mensen verzocht worden, zondigde Hij niet. Hij gaf Zijn trouw aan God niet op, zoals Adam deed....

God is geopenbaard in het vlees om de zonde in het vlees te veroordelen, door volmaakte gehoorzaamheid te tonen aan Gods hele wet. Christus zondigde niet, noch werd bedrog in Zijn mond gevonden. Hij had volledig deel aan de menselijke natuur, en, hoewel in het vlees, overtrad Hij de wet van God op geen enkele manier. Meer nog, Hij verwijderde elk excuus van de gevallen mens dat er een dringende reden zou zijn om Gods wet niet te houden. Christus had medelijden met de zwakheden van de mensheid, Hij werd belaagd door de ergste verleidingen, verleid op alle punten zoals de mens, toch ontwikkelde Hij een volmaakt onwankelbaar karakter. Geen smet van zonde werd op Hem gevonden.....

De mensheid van Christus wordt "dat heilige ding" genoemd. De geïnspireerde bron zegt van Christus, "Hij zondigde niet", "Hij kende geen zonde", en "in Hem was geen zonde". Hij was "heilig, onschadelijk, onbezoedeld, apart van zondaars." Hij diende onder de mensen. Dit getuigenis over Christus toont duidelijk aan dat Hij zonde in het vlees veroordeelde. Niemand kan zeggen dat hij een

hopeloos onderworpen is, in slavernij van zonde en Satan. Christus heeft de verantwoordelijkheden van het menselijk ras op Zich genomen, en de zonden van allen die gelove, zijn Hem toegerekend. Hij ging de verplichting aan om verantwoordelijk voor hen te zijn. Hij gehoorzaamde elke jota en tittel van de wet, om voor de ongevallen werelden te getuigen, voor heilige engelen, voor de gevallen wereld, dat zij die in Hem geloven, die Hem aanvaarden als hun zondoffer, die op Hem vertrouwen als hun persoonlijke Redder, bevoordeeld zullen worden door Zijn rechtvaardigheid, en deelgenoten zullen worden van Zijn goddelijke natuur. Hij getuigt dat door Zijn toegerekende rechtvaardigheid de gelovige ziel de geboden van God zal gehoorzamen.

-ST Jan 16, 1896, ¶1, 2, 5, 7

¶ ST 11-24-87, 5-20-95; BEcho 6-11-94; 1SM 347-349; AG 140; RC 47

Dinsdag 24/8 (Vlees versus Geest; Romeinen 8 : 5 – 8)

De Here Jezus kwam naar de aarde opdat Hij het beeld van God in de mens zou herscheppen. Hij zei tegen de halsstarrige zondaar: “Een nieuw hart zal ik u geven” (Ezech 36:26). “Als enig mens in Christus is hij een nieuwe schepping; het oude heeft afgedaan; zie, alle dingen zijn nieuw geworden” (2Kor 5:17). Hij die in Christus blijft, en Christus door geloof in zijn hart houdt, kan niet dezelfde liefdeloze karaktertrekken vertonen die in zijn leven aanwezig waren voordat hij in contact met Christus kwam. Christus kwam om de mensen te redden VAN hun zonden, niet IN hun zonden. “God (was) in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd” (2Kor 5:19). “Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem” (2Kor 5:21). [2Kor 6:1; Rom 8:14,9]

Christus kwam naar de wereld opdat wij nieuwe schepsels mogen worden, geschapen naar de gelijkenis van Zijn eigen karakter; opdat wij zuiverheid mogen hebben gelijk de zuiverheid van God, volmaaktheid hebben zoals Zijn volmaaktheid. In het vernieuwingswerk zal de oorspronkelijke liefelijkheid worden hersteld. De eigenschappen van Christus' karakter zijn ingebed in de ziel, en het beeld van het goddelijke begint uit te stralen. “En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is” (2Kor 3:18). Het is duidelijk gesteld dat een verandering plaatsvindt in het karakter van de menselijke dienstknecht.

In het leven van een Christen zijn wij niet verzekerd van vrijwaring van beproevingen, maar dat ons genade zal worden gegeven om deze te dragen. Individueel zijn wij geroepen om door verleidingen en beproevingen te gaan, maar het doel waarvoor ze worden toegestaan, is dat wij volmaakt mogen zijn in genade en liefde, dat het beeld van zelfzucht mag verdwijnen, en het beeld van Christus in onze karakters verschijnt. En als wij voorwaarts gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, van karakter tot karakter, de Heer steeds beter te leren kennen. De ziel die bevuild was door de zonde, is door goddelijke kracht herschapen naar het beeld van God in rechtvaardigheid en ware heiligheid. ...

Prijs de Heer, wij hebben een goddelijke weg naar de hemel. Wij zijn niet afhankelijk van de gissingen en meningen van mensen, maar van de beslissing van het onfeilbare Woord van God. Het Woord van de eeuwige God is waar, en kan niet worden verworden om de mens te behagen, of om aan de kant gezet te worden voor de neigingen van de onheilige ziel. Niemand kan het woord van de Absolute Heerser van het universum zonder gevolgen aanklagen. Daarin bevindt zich Zijn geopenbaarde wil. Hierin hebben wij een Gids naar de wereld van grote spirituele vreugde, naar het eeuwig leven. De weg ten leven is samengevat in de kennis van God. “Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt” (Joh 17:3).

-ST Aug 21, 1893, ¶2-4, 6

¶ NPU 3-17-09; ST 4-30-96, 7-21-90, 3-31-90; RH 7-18-99; BEcho 3-15-93; GC 466-470

Woensdag 25/8 (De Geest in ons ; Romeinen 8: 9-14)

“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.” Zij die het goedvinden zich door de Geest van God te laten leiden, zullen verlicht en geheiligd worden. Zij zullen de haatdragendheid van de zonde opmerken en de schoonheid van de heiligheid. Zij zullen het een grote eer vinden om de zonen van God genoemd te worden, wetende dat zij volledig onwaardig zijn om met Christus geassocieerd te worden, de enig geboren Zoon van de Vader. Christus nam onze natuur op Zich, zodat Hij met ons kon verkeren. Hij leed in het vlees, leed als een mens, leed met de mensheid, opdat Hij volkomen in staat was de Leidsman van onze redding te worden, tot een volmaakte Redder gemaakt

door Zijn lijden, zodat Hij vele zonen en dochters tot God mocht brengen. “Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken. Want Hij, die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen” (Hebr 2 : 10-11).

Wie kan weigeren om zonen en dochters van God te worden? Wie verlangt er niet naar om als Jezus te worden? “Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld Zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen” (Romeinen 8: 29). Jezus is het Hoofd van het ras, en (in Zijn gebed voor Zijn volgelingen) spreekt Hij de waarheid van de eenheid van alle gelovigen uit. Hij zegt: “En Ik bid niet alleen voor deze, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven: opdat zij allen één zijn;...” (Johannes 17:20-23).

“En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk wij één zijn.” Deze heerlijkheid is het karakter van Christus, en wat een vooruitzicht is er door Zijn gerechtigheid geopend voor de kinderen van God! Zij mogen één met Hem zijn, gelijk Hij één is met de Vader; zij zijn in Hem gekozen, verenigd met Hem met hetzelfde belang, en “want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld” (1Joh 4:17). Wat een voorrecht is ons gegeven, om de zonen en dochters van God genoemd te worden, het onderwerp te zijn van Gods speciale liefde! In het gebed van Christus is de relatie van de gelovige met Christus duidelijk getoond als teder en toegewijd. Christus houdt van de hemelse wezens die rond Zijn hemelse troon zijn, maar hoe groot is de grote liefde wel niet, waarmee Hij ons heeft liefgehad, wij die Hem hebben aanvaard als onze persoonlijke Redder? De regenboog die Zijn troon omringt, is een waarborg van Zijn liefdesverbond. Alle hemelse gaven komen tot ons via het verlossingswerk voor ons gedaan, en de genade van Zijn Geest, de zekerheid van Zijn Woord, zijn de stromen van het leven, die stromen door de fontein van Zijn liefde. “Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden” en “niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld” (1Joh 4:10; 1Joh 2:2).

-YI Dec 8, 1892, ¶1-3

¶ RH 1-8-84, 12-31-08; ST 7-4-95, 8-21-93, 5-18-04; YI 12-8-92, 9-27-94; 2MR 124-127; TMK 57; SD 28

Donderdag 26/8 (Adoptie versus Slavernij; Romeinen 8: 15-16)

“Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.” De Geest van slavernij is veroorzaakt door het leven te zoeken overeenkomstig een wettisch geloof, door het streven naar het op eigen kracht vervullen van de eisen van de wet. Er is alleen hoop voor ons als wij onder het verbond met Abraham vallen, het verbond van genade door geloof in Christus Jezus. ...

Bij het beschouwen van de heiligheid en glorie van de God van het heelal, zijn wij doodsbang; omdat wij weten dat Zijn rechtvaardigheid Hem niet zal toestaan de schuldigen te ontzien. Maar wij hoeven niet in angst te blijven; want Christus kwam naar de wereld om het karakter van God bekend te maken, om Zijn vaderlijke liefde duidelijk te maken aan Zijn geadopteerde kinderen. Wij hoeven het karakter van God niet alleen uit de werken van de natuur in te schatten, maar door het eenvoudige liefdevolle leven van Jezus, die Jehova toonde als meer vergevingsgezind, meer betrokken, en tederder dan onze aardse ouders. Jezus toonde de Vader als iemand aan wie wij ons vertrouwen kunnen geven en onze noden kunnen voorleggen. Als wij doodsbang zijn voor God, en overweldigd zijn door de gedachte aan Zijn glorie en majesteit, wijst de Vader ons op Christus als Zijn Vertegenwoordiger. Wat u in Jezus geopenbaard ziet aan tederheid, betrokkenheid en liefde, is de reflectie van de eigenschappen van de Vader. Het kruis op Golgotha openbaart de liefde van God voor mensen. Christus stelt de Opperheerser van het universum voor als een God van liefde. Via de mond van de profeet zei Hij: “Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid” (Jesaja 31:3).

Wij hebben toegang tot God door de verdiensten van de naam van Christus, en God nodigt ons uit om onze beproevingen en verleidingen naar Hem toe te brengen; want Hij begrijpt ze allen. Hij zal onze smarten niet uitgieten in de oren van mensen. Door het bloed van Christus mogen wij tot de troon der genade komen, en genade vinden die ons helpt in tijden van nood. Wij mogen met zekerheid komen, zeggende: “Mijn aanvaarding is in de Geliefde”. Want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader” (Efez 2:18). “in wie wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem” (Efez 3:12). Gelijk een aardse ouder zijn kind aanmoedigt altijd bij hem te komen, zo moedigt de Heer ons aan om onze noden aan Hem voor te leggen en onze verwarringen, onze dank en liefde. Elke belofte is zeker. Jezus is onze Borg en Middelaar, en heeft om ons te leiden elke bron aangewend, opdat wij een volmaakt karakter zullen hebben. Het bloed van Christus in steeds

blijvende effectiviteit is onze enige hoop; want alleen door Zijn verdiensten hebben wij genade en vrede. Als de effectiviteit van het bloed van Christus werkelijkheid wordt voor de ziel door het geloof in Christus, zal de gelovige zijn licht verder laten schijnen in goede werken, in het voortbrengen van vruchten der gerechtigheid.

-YI Sept 22, 1892, ¶1-3

☒ BTS 12-1-11; RH 8-19-09; 5T 738; LHU 22; TMK 60

Vrijdag 27/8 (Zie, wat een weergaloze liefde; Efeziërs 1 : 17-19)

Broeders, met de geliefde Johannes roep ik tot u: "Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden" (1Joh3:1). Welk een liefde, welk een weergaloze liefde, dat wij, zondaars en vreemdelingen als wij zijn, tot God teruggebracht mogen worden en in Zijn gezin te worden aangenomen! Wij mogen Hem aanspreken met de tedere naam "Onze Vader", wat een teken is van onze genegenheid naar Hem toe en een belofte van Zijn tedere zorg en relatie met ons. En de Zoon van God, die de erfgenamen der genade aanschouwt, "schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen" (Heb 2:11). Zij hebben zelfs een nog heiliger relatie met God dan de engelen die nooit zijn gevallen.

Alle Vaderliefde is van generatie tot generatie uitgestort door het kanaal van menselijke harten, alle de bronnen van tederheid die zich hebben geopend in de harten van mensen, zijn slechts een kleine rimpeling op de oneindige oceaan in vergelijking met de oneindige, onuitputtelijke liefde van God. Tong kan het niet uitspreken; pen kan het niet beschrijven. U kunt er elke dag van uw leven over mediteren; u kunt de Schriften ijverig onderzoeken om het te begrijpen; u kunt elke kracht en mogelijkheid die God u gegeven heeft, te voorschijn roepen, in ene poging om de liefde en het medeleven van de hemelse Vader te begrijpen; en toch is er nog een eeuwigheid te ontdekken. U mag die liefde gedurende de eeuwen bestuderen, en toch kunt u niet ten volle de lengte en de breedte, de diepte en de hoogte begrijpen van de liefde van God in het geven van Zijn Zoon om voor de wereld te sterven. Eeuwigheid zelf kan het niet genoeg openbaren ...

Zegt Jezus: "De Vader zelf heeft u lief" (Joh 16:27). Als ons geloof sterk op God gericht is, door Christus, zal het bewijzen "als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan" (heb 6:19,20). Het is waar dat teleurstellingen zullen komen; we mogen verdrukkingen verwachten, maar we moeten alles, groot en klein, wijden aan God. Hij raakt niet in verwarring door de veelheid van onze noden, en wordt niet overmand door het gewicht van onze lasten. Zijn niet aflatende zorg bereikt elk huishouden en omringt elk individu. Hij is bezorgd over al onze zaken en al de dingen die ons verdrietig maken. Hij ziet elke traan; Hij is ontroerd door onze kwalen. Al de moeilijkheden en verzoeken die ons treffen, worden toegelaten om Zijn doel van liefde voor ons te bewerken, "opdat wij deel verkrijgen aan zijn heiligheid" (Heb 12:10) en dus deel mogen hebben aan de volheid van vreugde, die gevonden wordt in Zijn aanwezigheid.

-5T 739-740, 742

☒ ST 4-12-10; AG 221

Verdere studie: GC 253-256; DA 113, 253-256, 671, 672; COL 95-98: 8 T 126-129.

Citaten uit de les: DA 466; 6 BC 1077, 568, 569; 7 T 229; ISM 309.

==== Les 10: 28 augustus-3 september – Verzoening voor Jood en Heiden

Wat is rechtvaardigheid door het geloof? Het is het werk van God in het leggen van de glorie van de mens in het stof, en voor de mens doen waar hij de kracht niet heeft om voor zichzelf te doen. –TM 456

Sabbat 28/8 (Een bovennatuurlijk werk; Romeinen 9:18)

Het is niet dat God de ogen van de mens blind maakt of zijn hart verhard. Hij stuurt ze licht om hun fouten te corrigeren, en hen op veilige paden te leiden; Het is door het verwerpen van het licht, waardoor hun ogen blind worden en hun harten verharden. Vaak gaat dit heel onopvallend en bijna onmerkbaar. Licht komt tot de ziel door het woord van God, door Zijn dienstknechten, of direct door Zijn Geest; maar als een straal genegerd wordt, treedt er een gedeeltelijke verdoving van het

verstandelijk waarnemingsvermogen op, en de tweede openbaring van licht is minder duidelijk te onderscheiden. Zo neemt de duisternis toe, totdat het nacht is in de ziel. Zo was het ook met de Joodse leiders. Zij waren overtuigd dat een goddelijke macht met Christus was, maar om de waarheid te weerstaan, zeiden ze dat het werk van de Heilige Geest van satan was. Door dit te doen, kozen ze opzettelijk voor misleiding; zij gaven zich over aan satan, en kwamen onder de controle van zijn macht...

Er waren velen in de tijd van Christus, eveneens als vandaag, over wie de controle van satan verbroken leek te zijn; door de genade Gods waren ze bevrijd van de boze geesten die hun ziel gevangen hielden. Zij hadden vreugde in de liefde van God; maar, net als de rotsachtige grond, waren ze hoorders van de gelijkkenis, maar bleven ze niet in Zijn liefde. Zij gaven zich niet dagelijks over aan God, zodat Christus in hun hart kon wonen; en toen de boze geest terugkwam, met "zeven andere geesten nog bozer dan zichzelf," werden ze volledig gedomineerd door de macht van het kwaad.

Wanneer de ziel zich overgeeft aan Christus, neemt een nieuwe kracht bezit van het nieuwe hart. Een verandering wordt gebracht, die een mens nooit voor zichzelf kan doen. Het is een bovennatuurlijk werk, dat een bovennatuurlijk element in de menselijke natuur brengt. De ziel die toegeeft aan Christus, wordt Zijn eigen vesting, die Hij vasthoudt in een opstandige wereld, en Hij wil geen andere autoriteit in hem gekend wordt dan de Zijne. Een ziel die dus bewaard wordt door hemelse wezens, is immuun voor de aanvallen van satan. ... De enige verdediging tegen het kwaad is het inwonen van Christus in het hart, door geloof in Zijn rechtvaardigheid. Tenzij wij levend met God verbonden zijn, kunnen we de onheilige effecten van eigenliefde, genotzucht, en verzoeking tot zonde niet weerstaan. Wij laten misschien vele slechte gewoonten achterwege, voor een tijd zijn we zelfs afgescheiden van satan, maar zonder een vitale verbinding met God, door de voortdurende overgave van onszelf aan Hem, zullen we niet overwinnen.

-DA 322-323, 324

☐ AA 373-382

Zondag 29/8 (De last van Paulus; Romeinen 9:1-12; Exodus 19:6)

Het volk van God is niet klaar voor de angstige, beproevende taferelen, die voor ons liggen, niet klaar om zuiver te staan te midden van kwaad en lust, te midden van gevaar en de corruptie van deze ontaarde tijd. Zij hebben de wapenrusting van rechtvaardigheid niet aan, en zijn niet voorbereid om te vechten tegen de overweldigende zonde en kwaadaardigheid om hen heen. Velen gehoorzamen de geboden Gods niet; toch beweren ze dat wel te doen. Als zij trouw zouden zijn in het naleven van Gods geboden, zouden ze een kracht hebben dat overtuiging zou brengen aan de harten van de ongelovigen..

De Zevende-dags Adventisten, die beweren uit te kijken naar de wederkomst van Christus, moeten de koers van de wereld niet navolgen. Het zijn geen criteria voor hen die de geboden onderhouden. Adventisten, die de geboden onderhouden, hebben een bijzondere, verheven positie. Johannes zag ze in een heilig visioen, en omschreef hen al: "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren" (Open 14:12). De Heer heeft een speciaal verbond gemaakt met het Israel van ouds als zij getrouw zouden blijven: "Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk (Exodus 19:5,6). Hij noemt Zijn gebodenhoudend volk in de laatste der dagen: "Gij echter zijn een uitverkoren geslacht, een koninklijk preisterschap, en heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de daden te verkondigen van Hem, die u uit het duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaarlijk licht" (1 Petrus 2:9). "Zeer geliefde, ik verzoek u als vreemdelingen en plegrims, onthoudt u zich van alle vleeslijke lusten die oorlog voeren tegen u ziel" (1 Pet 2:11).

Zevende-dags Adventisten, zouden, boven alle volkeren van de wereld, een voorbeeld moeten zijn van vroomheid, heilig in hart en conversatie. De waarschuwingen, verbeteringen, en berispingen zijn niet gegeven aan de dwalenden onder hen, omdat hun leven afkeurenswaardiger is dan van de belijdende christen in de andere kerken, of omdat hun handelingen en voorbeeld erger zijn dan die van de mensen die zich niet hebben overgegeven aan de gehoorzaamheid aan de wet van God, maar omdat zij veel licht hebben, en door hun belijdenis de positie van Gods speciaal, gekozen volk, en omdat de wet van God in hun hart geschreven is. Zij bewijzen loyaliteit aan de God van de hemel door gehoorzaamheid aan de wetten van Zijn regering. Zij zijn de vertegenwoordigers van God op de aarde. Zonde en overtredingen scheiden hen van God, en ontweren op een bijzondere manier Zijn naam, omdat ze de vijanden van God reden geven Zijn zaak en hen die Hij geroepen heeft om "een uitverkoren

natie, een apart gezet volk," dat de lof en prijzen des Heren voortbrengt van Hem die hen uit het duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaarlijk licht, te schande te maken,.

-RH Sept 7, 1886, ¶3, 6, 7

¶ RH 10-17-07, 2-19-14; 2SP 50-57; 1MR 104-122

Maandag 30/8 (Uitverkoren; Romeinen 12:9-15)

Satan wacht de gelegenheid af om controle te nemen van hem, die God heeft gezegend met veel licht. Als hij op de ziel kan werken op zo'n manier dat hij het karakter kan veranderen van hen die zo een groot licht hebben gekregen van de hemel, zodat hij hen zijn werk kan laten doen, zal hij hen overwinnen. Wij zijn een spektakel voor de wereld, voor engelen, en voor mensen. Hij die besluit zijn eigen natuurlijke wegen te volgen, ongeheiligde ingevingen, plaats zichzelf niet waar hij geneigd wordt godsdienstig te worden. Het ongeheiligd hart zal nooit toenadering zoeken tot God. Jozua zei tot Israel: "Nu dan, doet de vreemde goden weg, die in uw midden zijn, en neigt uw harten tot de HERE, de God van Israël" (Jozua 24:23). "Maar dit gebod heb Ik hun gegeven: Hoort naar mijn stem, dan zal Ik u tot een God en zult gij Mij tot een volk zijn, en wandelt op de ganse weg die Ik u gebied, opdat het u welga. Doch zij hoorden niet, noch neigden hun oor, maar zij wandelden naar de verstokte overleggingen van hun boos hart en keerden zich achterwaarts en niet voorwaarts" (Jeremia 7:23,24, 28).

Ik moet er bij u op benadrukken dat u erop let op welke manieren de ziel vernietigd wordt. De vernietiging van het ziel kan niet aan God verweten worden. Het kan niet gezegd worden dat Hij een verdrag tegen de mens heeft afgesloten. Hij brengt geen duisternis voor de ogen van hen die het licht willen zien. De toestand van de ziel is in overeenstemming met het zaad dat gezaaid is. Als wij roekeloos zaad in de grond gooien, en niet opletten op de kwaliteit van het zaad en wat voor zaad het is, zal de oogst zijn zoals de zaad dat gezaaid is in de grond.

God is vol genade en goedheid en waarheid. Hij vergeeft overtredingen en zonden. Maar als de mens zijn zak uit de hand van God wegrukt, en wil doen zoals het hem behaagt, ongeacht waarschuwingen en berispingen en raadgevingen van de Geest van God; als hij het licht weigert dat over zijn pad schijnt om te openbaren of zijn voeten de juiste weg gaan; als hij voor de duisternis kiest in plaats van het licht, dat van oneindige waarde is, en vastberaden in het duisternis wandelt, zal het licht, dat hem als een engel op de juiste weg moet leiden, als diepe duisternis zijn tegen dat wat goed is; en hoe groot is die duisternis!

Het is heel slecht voor ons om onze zin te hebben. Als we zelfs een keer toegeven aan een bekende zonde, zal het, tenzij het hart door de Heilige Geest wordt aangeraakt en zich overgeeft aan de smeekbede van God tot bekering en berouw, de tweede keer makkelijker zijn om te zondigen. De tweede keer is het afwijken van rechtvaardigheid minder afstotelijk dan de eerste keer; en zo wordt de gewoonte om het kwade te doen gevormd, en het gezaaide zaad produceert een oogst. Door de ontkiemende kracht van wat een mens zaait, produceert hij van kwaad tot erger.

-YI 7 dec. 1893 1-4

¶ ST 4-17-79, 4-24-79, 6-19-84; YI 4-26-00; RH 12-12-99, 11-15-87; AA 533-537; 4SP 298-303; 14MR 142-149

Dinsdag 31/8 (Geheimenissen; Jesaja 55:8-9 Romeinen 9:17-24)

Het opwekken van Lazarus was het kroonstuk van het dienstwerk van Christus. Wat een invloed ten goede had het moeten hebben op allen! Maar de harten van de priesters waren verhard. Het licht van de hemel scheen over hen; het bewijs was sterk genoeg om hen uit de duistere schaduw waarin de vijand hun gewikkeld had, te leiden. Maar de woorden werden opgetekend: "En hoewel Hij zovele tekenen voor hun ogen gedaan had, geloofden zij niet in Hem..." (Johannes 12:37-40)

God verhardt het hart op geen andere manier dan door groter licht te geven. Het hart raakt verhard als de gunsten van de hemel afgeweerd, afgewezen worden en als we ons ervan afkeren om de verdorven wil te doen. Zo werd het hart van Farao verhard. Om zijn doel te volbrengen, gaf de Heer hem steeds meer en meer openbaringen van Zijn kracht. Maar de eerste weerstand van de koning maakte het moeilijker om God te gehoorzamen. Om eerst weerstand te bieden en dan te gehoorzamen is beschamend.

God heeft Farao in feite niet koppig en ongezeglijk te gemaakt. Hij bleef hem licht geven, maar de toenemende koppigheid van de koning bracht een zeker resultaat. Door weerstand te bieden aan de wil van God, is zaad van ongehoorzaamheid gezaaid, en een oogst van kwaad is geoogst. Een zaad van ongelooft produceert een ander en sterker zaad. Door overgave aan de wil van God, wordt zaad gezaaid

dat een rijke oogst van het goede zal opleveren. “Wat een mens zaait, zaal hij ook oogsten” (Galaten 6:7). Als verantwoordelijke werkers beslissen allen voor zich wat hun oogst zal zijn.

God zal ons nooit aanzetten tot het doen van het kwade. Hij leidt de mens nooit ertoe om wanhopig te worden in zijn opstandigheid. Hij wil dat niemand verloren gaat, maar dat allen gered worden. Maar Hij dwingt niemand Zijn licht te aanvaarden. Als, na lang geduld te hebben gehad met de mens, God ziet dat hij zich niet wil overgeven, laat Hij hem om zijn eigen natuurlijke haat uitwerken. Hij levert hem over aan de slechtste van alle tirannen...zichzelf.

Voor hen die het licht niet willen zien, die vastberaden zijn om door te gaan in het verharderen van hun hart, trekt God langzamerhand Zijn genade terug.

Vandaag, net als in de tijd toen Christus zijn werk op aarde deed, was de waarheid van God kenbaar gemaakt. De mens heeft in zichzelf het bewijs van de goddelijkheid ervan. De Heilige Geest maakt indruk op hun gedachten door de manifestatie van goddelijke kracht. Als het ontvangen wordt, leidt het door God gestuurde licht tot vrijheid, leven en redding. Maar als weerstand, vooringenomen meningen worden versterkt, als de door God gegeven zegening niet worden aanvaard, wordt het licht tot duisternis.

-YI May 25, 1899, ¶6-11

¶ RH 5-5-96; ST 2-21-00; 5T 698-706; GC 343-348; GW15 514-519; DA 321-324; Mar 321

Woensdag 1/9 (Ammi: “Mijn Volk”; Romeinen 9:25-29; Hosea 2:11-19,23,26; 1:10)

Eeuwen van te voren, had de pen der inspiratie deze inzameling van de heidenen voorzeggd; maar die profetische uitingen waren maar vaag begrepen. Hosea had gezegd: “Dan zal Ik haar voor Mij zaaien in het land, en Mij ontfermen over Lo-Ruchama, en tot Lo-Ammi zeggen: Gij zijt mijn volk. En hij zal zeggen: Mijn God” (Hosea 2:22).

De Heiland Zelf heeft, tijdens Zijn aardse bediening, voorspeld dat het evangelie onder de heidenen verspreid zou worden. In de gelijkenis van de wijngaard verklaarde Hij tot de niet berouwvolle Joden: “Daarom zeg Ik u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt” (Mattheus 21:43). En na Zijn opstanding gaf Hij de opdracht aan Zijn discipelen te gaan “naar heel de wereld” en “leert alle naties.” Zij moesten geen mens ongewaarschuwd laten, maar moesten het “evangelie brengen tot elk schepsel” (Mattheus 28:19; Marcus 16:15).

Door tot de heidenen te gaan in Antiochië van Pisidia, hielden Paulus en Barnabus niet op met werken voor de Joden elders, als er een goede gelegenheid was om toehoorders te krijgen. Later in Tessalonica, in Korinte, in Efeze, en in andere belangrijke centra, predikten Paulus en zijn metgezellen in het werk het evangelie aan zowel de Joden als de heidenen. Maar hun grootste werk was om het koninkrijk Gods op te bouwen in heidens territorium, onder mensen die niks of weinig wisten van de ware God en Zijn Zoon.

De harten van Paulus en zijn medewerkers werden getrokken naar hen die “zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israels en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus” (Efeziërs 2:12-13).

Voor hen, die geloven, is Christus een zeker fundament. Op deze levende steen kunnen zowel joden als niet-joden bouwen. Het is breed genoeg voor allen en sterk genoeg om het gewicht en de lasten van de gehele wereld te dragen. Dit is een feit, dat duidelijk door Paulus werd erkend. In het slotfase van zijn bediening, toen hij een groep niet-joodse gelovigen toesprak, die trouw waren gebleven in hun liefde voor de evangeliewaarheid, schreef de apostel: “Zo zijt gij dan geen vreemdeling en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huis genoten Gods gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is” (Efeziërs 2:19-20).

-AA 174-175

¶ RH 2-26-14, 5-25-11; AA 171-176; PK 298-300

Donderdag 2/9 (Stuikelen; Romeinen 9:30-33)

Jezus zei tegen Thomas: “Ik ben de Weg, de Waarheid, en het Leven; niemand komt tot de Vader, dan door Mij” (Joh 14:6). Johannes verklaart van Hem: “Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld” (1Joh 2:2). En toch, hoe vaak wordt Christus beledigd en beschaamd door hen, die godsvrucht beweren te hebben? Ze plaatsen Hem in wie hun hoop en keren van eeuwig leven is uit het zicht!

Hoe is de aantrekkelijke lieflijkheid van Hem, die verheven moet worden, verduisterd door het bedrieglijke geloof van de mensen die beweren Zijn volk te zijn! Hoe is Zijn schoonheid gesluierd, Zijn eer Hem onthouden! God is in Christus geopenbaard, en zij die baat hebben bij Zijn redding, moeten hun geloof centraal stellen in Hem als hun Plaatsvervanger en Borg, het Fundament, - de heerlijkheid en kracht van allen die in Hem geloven. ...

Als zij dat hadden gewild, hadden de schriftgeleerden en Farizeeërs die les kunnen begrijpen. In de offerdiensten die Christus uitbeelden, legde het joods volk de fundering van hun geloof, en ze waren tot een punt gekomen dat ze niet meer verder konden gaan. Dat wat het werk moest afmaken, werd voor hen een struikelblok en een steen des aanstoots. Al het ongelovig werk werd voorgesteld als een niet afgebouwde toren, omdat zij weigerden Christus te accepteren. Type had anti-type ontmoet in Christus, maar die Ene die in al hun offerdiensten werd voorgesteld, Hij alleen, die verzoening kon maken voor hun zonden, was onder hen niet erkend. Hij alleen, die zin kon geven aan hun geloof, werd geweigerd. En hun weigering de Redder van de wereld te accepteren liet hun heiligheid incompleet; zonder Christus waren zij niks. ...

De enige hoop voor het joodse volk was hun aanvaarding van Christus, het nalaten van hun zonden, en hun verzoening met God. Verenigd in Christus, zouden ze werkelijk een grote natie worden. Hij zou voor ze werken zoals Hij dat in het verleden had gedaan. Als zij gehoorzaam waren, zou Hij hun naar het hemels Kanaan leiden net als Hij hun in het aardse Kanaan had gepland. Als zij Christus hadden geaccepteerd, was Zijn dood door anderen veroorzaakt geworden. Maar ondanks dat zij het Woord van God hadden om hen te onderrichten over deze dingen, marcheerden de joden hardnekkig door om met Christus te doen wat de profeten al hadden voorgezegd. Zij gingen door met hun trots en godsdienstige kleinzieligheid, met hun opzichtige grootspraak over hun superioriteit, zonder na te denken over het resultaat. De wereld was tegen hen gekeerd, en toch gingen ze blindelinks door, de vijand in de kaart spelend. Het zou zoveel beter voor ze zijn geweest om naar vrede met de Enige te verlangen, die vrede kan stichten!

-ST July 21, 1898, ¶1, 4, 6

¶ ST 3-30-88, 5-20-97; YI 8-22-95; RH 9-10-03, 3-26-95, 2-6-94; LP 155-161; DA 596-600; 3SP 36-41

Vrijdag 3/9 (Gekozen om te gehoorzamen; Joh. 14:15, 21, 23, 24)

Zij die niks doen voor God totdat zij zich daartoe geroepen voelen, zullen nooit iets doen. God heeft u Zijn woord gegeven, en dit is niet voldoende? Als u de middelen gebruikt die God heeft gegeven, en ijverig de Schriften onderzoekt, een doel heeft om de waarheid te gehoorzamen, weet u of de leer van God is of niet; maar God zal nooit een wonder verrichten om u te dwingen de waarheid aan te nemen. Omdat God Zijn enige geboren Zoon heeft gegeven om op het kruis te sterven voor ons, heeft Hij het mogelijk gemaakt voor een ieder om gered te worden. Christus is voor een verloren wereld gestorven, en door de verdienste van Christus, heeft God besloten dat de mens een tweede kans moest krijgen, een tweede voorwaardelijke kans, een tweede test om te zien of hij Gods geboden houdt of niet, of dat hij het pad van verderf wandelt, zoals Adam had gedaan. Door een oneindig offer, heeft God het mogelijk gemaakt dat de mens heiligheid in dit leven kan hebben. Zij die hun roeping voor de toekomst willen zekerstellen, kunnen dit doen door een houding van gehoorzaamheid aan de geboden Gods. Sterke emoties, sterke impulsen, of verlangens naar de hemel, luisteren naar een omschrijving van de charmes van een toekomstig leven, zijn geen bewijs dat men uitverkoren is om met Jezus te zitten op Zijn troon. Als u het geheimenis van goddelijkheid zou kennen, dan zou u volgen wat reeds geopenbaard is. De voorwaarden van het eeuwig leven zijn duidelijk uiteengezet. Jezus zegt: "Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren...Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het die Mij lief heeft, en hij, die Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren... Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en met hem wonen. Wie Mij niet liefheeft bewaart mijn woorden niet; en het woord wat gij hoort, is niet van Mij maar van de Vader, die mij gezonden heeft" (Joh. 14:15, 21, 23, 24). Dit zijn de voorwaarden op grond waarvan iemand gekozen wordt tot het eeuwige leven. Uw gehoorzaamheid aan God zal het bewijs zijn dat u voorbestemd bent tot een heerlijke erfenis. Uw bent gekozen om medewerkers met God te zijn, om in harmonie met Christus te werken, om Zijn juk te dragen, om Zijn last te nemen, en in Zijn voetstappen te volgen. Uw bent voorzien van de middelen die u nodig hebt om uw roeping zeker te stellen. Onderzoek de Schriften, en u zult zien dat geen zoon of dochter van Adam gekozen is om gered te worden door ongehoorzaamheid aan de geboden Gods.

-RH Sept 28, 1897, ¶4

Citaten uit de les: TM 453, 454; Ed 169

Voor verdere studie: GC 261, 262; FW 530, 531; 1BC 1099,1100

==== Les 11: 4-10 september - De uitverkiezing door genade

De genade van Jezus Christus kan het hart van steen veranderen in een hart van vlees en het levend maken voor God . -ST 2 Mei, 1892, 8

Sabbat 4/9 (Overvloedig bekwaam; Romeinen 11:1)

Door ongeloof en de verwerping van het Hemelse doel voor haar, had Israel als volk haar band met God verloren. Maar God heeft het mogelijk gemaakt om de takken die afgesneden waren van de stam, opnieuw te verenigen met de ware stam van Israel - het overblijfsel dat trouw was gebleven aan de God hunner vaders. "Maar ook zij," verklaart de apostel van deze afgebroken takken, "indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeënt worden; want God is machtig om dezelve weder in te enten." "Want indien gij," schrijft hij aan de niet-joden, "afgehouden zijt uit den olijfboom, die van nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom ingeënt; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geënt zijn? Want ik wil niet broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen) dat de verharding voor een deel over Israel is gekomen, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn..." [Rom.11:23-26]

Niettegenstaande het verschrikkelijke vonnis dat over de Joden als volk uitgesproken was in de tijd van hun verwerping van Jezus van Nazareth, hebben er van eeuw tot eeuw vele nobele, Godvrezende Joodse mannen en vrouwen geleefd, die in stilte geleden hebben. God heeft hun harten in droefheid vertroost en heeft met medelijden hun verschrikkelijke situatie gezien. Hij heeft de wanhopige gebeden gehoord van hen, die Hem gezocht hebben met heel hun hart voor een juist begrip van Zijn woord. Sommigen hebben geleerd om in de nederige Nazarener de ware Messias te zien, die hun voorvaderen verworpen en gekruisigd hebben. Als hun gedachten eenmaal de betekenis hebben gevat van de welbekende profetieën, die zo lang overschaduwd zijn geweest door traditie en verkeerde uitleg, zullen hun harten gevuld worden met dankbaarheid aan God voor de onuitsprekelijke vergeving die Hij aan elk menselijk wezen geeft, die ervoor kiest om Christus te accepteren als zijn persoonlijke Verlosser.

Het is naar deze categorie dat Jesaja in zijn profetie verwijst: "Zo zal het overblijfsel behouden worden" (Rom9:27). Vanaf Paulus dagen tot aan de tegenwoordige tijd heeft God door Zijn Heilige Geest zowel Joden als heidenen bijeengeroepen. "Want er is geen aanneming des persoons bij God," (Rom.2:11,SV 1977), verklaart Paulus. De apostel beschouwt zichzelf als een schuldenaar van beiden, Grieken en barbaren (Rom 1:14), evengoed als van de Joden; maar hij heeft nooit het uitgemaakte voordeel van de Joden boven anderen uit het oog verloren, "Velen in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd" (Rom 3:2). "Het evangelie," verklaart hij, "is een kracht Gods tot zaligheid voor een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood en ook den Griek. Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is; de rechtvaardige zal uit het geloof leven" (Rom.1:16,SV 1977).

Het is dit evangelie van Christus, gelijk werkzaam voor Joden en heidenen, dat Paulus in zijn zendbrief aan de Romeinen verklaarde dat hij niet beschaamd voor te zijn.
-AA 377-380

Zondag 5/9 (Het einde van de wet; Romeinen 10: 1-5)

Beiden, Joden en heidenen waren zonder Christus, en in duisternis. Het was een hoogst onaangename gedachte voor de Joden dat zij redding nodig hadden. Zij waren het bijzondere volk van God geweest en hadden met minachting neergekeken op de heidenen. Christus was niet alleen verschenen als de hoop en glorie voor Israel, maar ook als een licht voor de heidenen. Dit was volstrekt in strijd met hun vooringenomenheid. . . .

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn enig geboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwig leven hebbe" (Johannes 3:16,SV 1977).

Hij hield zoveel van de wereld dat Hij toestemde de rechtvaardige voor de onrechtvaardige te geven. De grootheid en diepte van Zijn liefde was aan Paulus bekendgemaakt om bekend te maken aan

alle naties. Het plan van redding was geopenbaard aan zijn geest, en hij predikte, zowel publiekelijk als van huis tot huis, berouwhebbend tegenover God, en geloof tegenover onze Here Jezus Christus. De wet veroordeelt, maar kan geen genade aan de zondaar geven. De berouwvolle, gelovige ziel kijkt niet naar de wet voor rechtvaardiging, maar naar Christus, het verzoenende offer, die in staat is Zijn gerechtigheid aan de zondaar te geven en zijn inspanningen aanvaardbaar te maken voor God. Wanneer we Christus aannemen als onze Verlosser, zullen we in staat gesteld worden om gehoorzame kinderen te zijn, houdende al de geboden van God.

Het is geloof dat ons ent op de stam van de levende wijnstok. Geloof dat afhankelijk is van Christus, put kracht van Hem zoals de tak sap trekt van de wortel. Zegt de profeet: "De rechtvaardige zal door geloof leven" (Hab 2:4) en deze waarheid, verweven in de godsdienstige ervaring van elke christen, zal datgene zijn waardoor rechtvaardige leeft. Waar geloof groeit tot een groter geloof, toenemend in kracht. Het is volhardend in zijn uitwerking. De apostel zegt: "Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof" (Rom.1:17, SV 1977).

De heidenen hadden geen licht over de wet van God, en hebben geen gerechtigheid nagejaagd, maar diegene die in Christus geloofden, kwamen tot gerechtigheid door geloof in Hem. Zij accepteerden Gods wet als de regel van het karakter. De ongelovige Joden kwamen niet tot de vereiste rechtvaardigheid van de wet, omdat zij de enige deugd weigerden die zij konden benutten om zichzelf rechtvaardig en acceptabel voor God te maken. "Want alzo zij de rechtvaardigheid Gods niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen. Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft" (Rom 10:3,4). Christus is het einde, of doel, van de wet. De wet veroordeelt de zondaar, en voert hem, om gerechtigheid te verkrijgen, naar Christus toe.

-ST Aug 5, 1889, 4, 6-8

•ST 9-8-09; RH 5-8-00, 3-25-02, 10-17-07; PK 708-717; AA 373-379; MB 53-55; AG 137

Maandag 6/9 (De verkiezing van genade; Romeinen 11:1-10)

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwig leven hebben" (Joh. 3:16, SV 1977). Deze boodschap is voor de wereld, voor "een iegelijk" betekent dat een ieder die zich onderwerpt aan de voorwaarde, in de zegening mag delen. Allen, die op Jezus zien, in Hem gelovend als hun persoonlijke Verlosser, zullen "niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." Elke voorziening is getroffen dat we de eeuwigdurende beloning krijgen. Christus is ons offer, onze plaatsvervanger, onze borg, onze goddelijke middelaar; Hij is voor ons tot gerechtigheid, heiligmaking en verlossing gemaakt. . . .

De bemiddeling van Christus in ons belang, is het aanbieden van Zijn goddelijke verdienste in het geven van Zichzelf aan de Vader als onze plaatsvervanger en borg; want Hij is omhoog gestegen om verzoening te doen voor onze overtredingen. [1 Joh. 2:1-2; 4:10; Hebr. 7:25]. . .

De zondaar zo kortgeleden nog dood door overtredingen en zonden, is levend gemaakt door geloof in Christus. Hij ziet door geloof dat Jezus zijn Redder is, die voor eeuwig leeft en volkomen in staat is te redden wie door Hem tot God komt. In de verzoening voor hem gedaan, ziet de gelovige zulk een breedte, lengte, hoogte en diepte van doeltreffendheid,- ziet zo'n volmaaktheid van redding, gekocht tegen zulk een oneindige prijs, dat zijn ziel vervuld is met lof en dankzegging. Hij ziet als in een spiegel, de glorie van de Heer, en wordt veranderd naar hetzelfde beeld door de Geest van de Heer. Hij ziet het kleed Christus' gerechtigheid, geweven in de weverij van de hemel, bewerkt door zijn gehoorzaamheid, en toegerekend aan de berouwvolle ziel door geloof in Zijn naam. Als de zondaar een blik richt op de weergalozе bekoorlijkheid van Jezus, lijkt de zonde niet langer aantrekkelijk voor hem; want hij aanschouwt de Voornaamste onder tienduizenden, de Enige, volkomen liefvallig. Hij beseft door een persoonlijke ervaring de kracht van het evangelie, wiens omvangrijke ontwerp gelijkwaardig is aan zijn kostbaarheid van doel. . .

Wij hebben een levende Verlosser. Hij is niet in Jozefs nieuwe graf; hij is opgestaan uit de dood, en is opgeklommen tot grote hoogte als een plaatsvervanger en borg voor elke gelovige ziel. "Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus" (Rom 5:1). De zondaar is gerechtvaardigd door de verdiensten van Jezus, en dit is Gods erkenning voor de volmaaktheid van de losprijs die betaald is voor de mens. Dat Christus gehoorzaam was zelfs tot de dood aan het kruis is een onderpand voor de aanvaarding van de Vader, voor de zondaar, die berouw heeft. Zullen we dan onszelf toestaan een wankele ervaring te hebben van twijfel en geloof, geloof en twijfel?

Jezus is het onderpand van onze aanneming door God. We staan in genade bij God, niet vanwege enige verdienste van onszelf, maar vanwege ons geloof in “de Here onze gerechtigheid”.

-ST July 4, 1892, 1, 2, 5, 6

•ST 1-16-96; Msngr 5-10-93; 6BC 1114-1115; AA 375-377; 6MR 324-330;FLB 157

Dinsdag 7/9(De geënte tak; Romeinen 11:11-24)

Paulus werd opgenomen in de derde hemel, en daar zag en hoorde hij dingen welke niet geoorloofd zijn voor een man om uit te spreken.

Geheimen die eeuwen verborgen waren geweest werden aan hem geopenbaard, en zo veel als hij kon dragen van de werken van God, en van zijn handelwijzen met menselijke gedachten, werd bekend gemaakt. De Here vertelde Paulus dat hij de onuitsprekelijke rijkdommen van Christus onder de heidenen moest prediken. Er was licht om aan de heidenen te prediken. Dit is een verborgenheid welke eeuwen verborgen was geweest.

De Joden waren in een overtuiging gegroeid dat alles wat betrekking had op de heidenen vervloekt en onrein was. Vooroordeel had een muur opgetrokken van nationaliteit en godsdienstige uitsluiting. Maar God zelf gelastte Paulus dat het zijn werk was Christus aan de heidenen aan te bieden. Het grote werk van verlossing moest aan alle naties, volken, talen en mensen gebracht worden. Vanwege hun ongehoorzaamheid, werden de Joden afgesneden van de olijfboom, en degenen onder de heidenen die Christus zouden aanvaarden als hun Verlosser, worden geënt op de goede olijfboom, en worden één gemaakt met de oorspronkelijke takken. De heidenen wisten niets van besnijdenis, maar zij waren onder het verbond van genade gebracht, dat aan Abraham gegeven was. De Here sprak met Paulus, en vertelde hem dat de zegeningen die het Joodse volk gegeven waren, ook aan de heidenen gegeven werden. En Paulus schreef aan hen: “Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werd van diegenen die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld; Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus”. (Ef. 2: 11-13, SV 1977)

De menswording van Christus is een verborgenheid. De vereniging van goddelijkheid en menselijkheid is inderdaad een verborgenheid, verborgen bij God, “namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen” (Kol 1:26). Het werd in eeuwig zwijgen gehouden door Jehova, en werd voor het eerst in Eden geopenbaard, door de profetie dat het Zaad van de vrouw de kop van de slang zou vermorzelen, en dat hij de hiel zou vermorzelen. Om de wereld deze verborgenheid aan te bieden, die God eeuwenlang in stilte had bewaard, voor de wereld geschapen was, voor de mens geschapen was, was het deel dat Christus moest doen in het werk dat Hij begon toen hij naar deze aarde kwam. En deze wonderbaarlijke verborgenheid, de menswording van Christus en de verzoening die Hij bracht, moet aan elke zoon en dochter van Adam verkondigd worden, ongeacht Jood of heiden.

-ST Mar 25, 1897, 5-8

•ST 9-26-92; AA 377-380; PH114

Woensdag 8/9 (Een verborgenheid onthuld; Romeinen 11:25-27)

God heeft ons waarschuwingen gegeven waar we op moeten letten als we willen ontsnappen aan de gevaren van de laatste dagen. Verleidingen, woest en sterk, zullen ons beproeven. De vijand zal hard zijn best doen om de hoop op eeuwig leven van ons weg te nemen. Wanneer we niet opgroeien in Christus, ons levende hoofd, zullen we groeien in wantrouwen en ongeloof, en wordt onze trouw aan de wereld gegeven.

Sinds de belofte in Eden is gegeven, heeft God zijn verborgenheid geopenbaard door zijn profeten. Overeenkomstig de opdracht van de levende God, hebben zij het bekend gemaakt aan alle volkeren. God, rijk aan genade, door de grote liefde waarmee hij ons liefheeft, zelfs toen we dood waren door overtredingen en zonden, heeft ons weer levend gemaakt met Christus, en heeft ons verhoogt om samen te zitten in hemelse plaatsen in hem, “opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus”(Efez 2:7).

Maar veel verborgenheden zijn nog niet onthuld. Hoe zeer dit waar blijkt te zijn is geheim en onbegrijpelijk voor de menselijke geest. Hoe duister lijken de uitdelingen van de voorzienigheid! Welke

noodzaak is er voor onvoorwaardelijk geloof en vertrouwen in Gods morele bestuur! We zijn bereid met Paulus te zeggen: "Hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!"

Wij zijn nu niet in geestelijk opzicht bekwaam vooruitgekomen om de verborgenheden van God te bevatten. Maar wanneer wij deel zullen uitmaken van de hemelse familie, zullen deze verborgenheden aan ons ontvouwd worden. Over de leden van die familie schrijft Johannes: "Zij zullen niet meer hongeren en zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte. Want het Lam, Dat in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun tot een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen"(Openb. 7:16-17, SV 1977). "En zij zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoorden zijn" (Openb. 22:4,SV 1977).

Dan zal veel geopenbaard worden in de verklaring van zaken in welke God nu stilte bewaard, omdat we niet hebben aangenomen en gewaardeerd wat wel bekend gemaakt is over eeuwige verborgenheden. De wegen van de Voorzienigheid zullen duidelijk gemaakt worden; de verborgenheden van genade door Christus zullen ontvouwd worden. Datgene wat de geest nu niet kan bevatten, wat moeilijk is te begrijpen, zal verklaard worden. Wij zullen orde zien in wat onverklaarbaar leek te zijn; wijsheid in alles wat verborgen gehouden was; goedheid en genadige barmhartigheid in alles gegeven is. Waarheid zal vrij van verduistering, aan de geest geopenbaard worden, in een enkele zin, en zijn helderheid zal te verdragen zijn. Het hart zal van vreugde zingen. Geschillen zullen voor eeuwig worden belegd en alle moeilijkheden zullen opgelost worden.

-ST Mar 25, 1897, 9-13

•6MR 324-326

Donderdag 9/9 (De Verlossing van zondaren; Romeinen 11:28-36)

[Ef.2:10; 3:14-19] De liefde van God is een gouden keten, die eindige mensen verbindt met de Oneindige God. Het is een liefde welke "de kennis te boven gaat." Geen wetenschap kan het verklaren, geen wijsheid kan het doorgronden. Hoe meer we de invloed van Zijn liefde voelen, des te groter zal onze verbazing erover zijn. Job roept uit: "Zult gij de onderzoeking Gods vinden? Zult gij tot de volmaaktheid toe den Almachtige vinden? Zij is als de hoogten der hemelen, wat kunt gij doen? Dieper dan de hel, wat kunt gij weten?" " Langer dan de aarde is haar maat, en breder dan de zee" (Job 11:7-9, SV). "O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods," roept Paulus uit, "Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen"(Rom. 8:38-39; Rom. 11:33).

En hoewel zonde eeuwen heeft bestaan, zoekende om de stroom van liefde van God voor het menselijk ras tegen te werken, hoewel de mens het beeld van God kwijtgeraakt had door vast te houden aan deze zonde, is de liefde en zorg die God aan de wezens, die Hij geschapen heeft, schenkt, niet opgehouden toe te nemen in rijkheid en overvloed. Hij, die "de wereld zo lief had dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe" (Joh. 3:16, SV 1977). Hij, die in de gedaante van God was, die dacht dat het geen roof was gelijk te zijn aan God, is neergedaald van Zijn troon, bekleedende Zijn goddelijkheid met menselijkheid, zodat hij menselijkheid zou bereiken. Hij was in den beginne bij God; toch kwam hij om het menselijk, gevallen en gedegradeerd, bekend te maken, dat hij hen het geschenk van eeuwig leven bracht.

Gods geschenk aan deze aarde was boven elke berekening; niets werd achtergehouden. De liefde, aangetoond in het leven van Christus, van de kribbe tot het kruis, de verborgenheid van zijn goddelijkheid bedekt met menselijkheid, de heldere stralen van gerechtigheid aan de wereld geopenbaard in Zijn woorden en werken - dit zijn onderwerpen waarin de engelen verlangen een blik te werpen. Hoe zal de mens dit geschenk ontvangen? Kan zij nalaten het offer te waarderen? Kan de wereld deze grenzeloze liefde weerstaan? Ten tijde van Christus' komst, waren de harten van het mensdom verdorven door de zonde. Vijandschap tegen God werd gekoesterd door het gehele ras. Een waakzame goddeloosheid werd beoefend door de vijanden van God; de principes van onrechtvaardigheid waren wijd verbreid; en een meester-kracht was hard aan het werk, om de liefde van God te verduisteren, en controle te krijgen over het verstand van de mensheid. En zo kwam Christus, het Brood des levens, naar de zijnen, "en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen." Het licht van God scheen op de duisternis van deze wereld, maar de duisternis begreep het niet. Het onschatbare van de hemel werd niet gewaardeerd; de helende stroom van leven en hemelse genade werd verontachtzaamd.

-ST Nov 19, 1896, 1, 2, 4, 5

• ST 9-5-06; SC 105-109; AA 377-380

Vrijdag 10/9 (Bouwend op Gods woord; 1 Cor. 3:11)

De godsdienst die de test zal doorstaan, is gekenmerkt door een levend geloof dat ons zo met Christus zal verenigen, zoals de tak is verenigd aan de levende stam.

Hoe verlangend naar, hoe beslist zouden we moeten zijn om op het juiste fundament te bouwen; want we weten dat elke ziel getest moet worden, en alleen zij, die op de vaste rots, Christus Jezus bouwen, zullen staande blijven. Als de waarheid van God zijn weg naar onze harten heeft gevonden, en we het in liefde ontvangen, zullen we verlicht worden tot wat we moeten doen om gered te worden. We zullen geen zelfstandige geest hebben. Hoe meer we de Bijbel zoeken, zijn leringen overdenkend, des te meer zullen we de redelijkheid, de volmaaktheid, de schoonheid zien, van de goddelijke eisen. We zullen ons realiseren dat de wet, heilig en juist en goed, in tegenstrijdigheid met zelfzucht is, met bedrog, met onkuise gedachten en handelingen, en we zullen onze afhankelijkheid van Christus voelen om kracht te ontvangen en de eisen van God te vervullen. Wanneer we de getuigenissen van de Schrift accepteren, en zijn leringen verenigen met ons leven, zullen onze vrienden een werk van gedaanteverwisseling in ons zien. We zijn in deze wereld, opdat wij, door de genade van Christus, een rein karakter mogen ontwikkelen, zoals dat van de Meester. Zo'n karakter maakt ons succesvolle kandidaten voor een eeuwig tehuis in het koninkrijk van heerlijkheid.

Johannes zag een gezelschap in witte gewaden, die rond de troon van God stonden, en hij zegt: "En een uit de ouderlingen antwoordde, zeggende tot mij: Deze, die bekleed zijn met de lange witte klederen, wie zijn zij, en van waar zijn zij gekomen? En ik sprak tot hem: Heere, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed van het Lam" (Openb. 7:13-14, SV 1977). Dit is het werk dat we moeten doen in deze dagen van voorbereiding. We moeten onze karakters reinigen, en het leven van Christus navolgen. We moeten op het zekere fundament bouwen; want een ander fundament kan geen mens leggen dan wat is gelegd, welke is Jezus Christus.

Maar elk gebouw dat opgebouwd is op een ander fundament dan Gods woord, zal omvallen. Hij die, zoals de Joden in Christus' dagen, bouwt op het fundament van menselijke ideeën en denkwijzen van vormen en ceremonies van menselijke uitvindingen, of op elk werk dat hij kan doen onafhankelijk van de genade van Christus, bout zijn bouwsel van karakter op drijfzand. De heftige stormen van verzoeking zullen het fundament van zand meesleuren, en zullen het huis als een wrak op de oever van de tijd achterlaten.

-ST Sept 8, 1909, 3-6

• AA 379-382

Citaten uit de les: AA 376, 377, 381; EV 578

==== Les 12: 11-17 september - Liefde en de wet

Het juiste geloof hebben, betekent elke onverenigbaarheid die bestaat tussen de gedachten en het hart corrigeren, opdat we het woord van God geen geweld aandoen. -RH Nov 27, 1894, ¶ 1

Sabbat 9/11 (Gaat uit, scheid u af; Romeinen 12:2)

"En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene." Tot welke taak christenen ook geroepen zijn, in welke deel van Gods wijngaard zij ook zijn aangesteld, zij kunnen niet gelijkvormig worden met de wereld. De weg van de wereld is niet Gods weg. De wereld wil dat christenen veranderen naar haar ideeën en haar eigen standaard van christelijkheid aannemen. De wereld heeft een weg uitgestippeld en verlangt dat christenen die weg gaan en de dingen doen die gepast zijn in de wereld en wil hen verenigen met haar doelen en plannen. Maar de stem van God wordt gehoord in Zijn woord, sprekend tot de mensenkinderen in niet mis te verstane taal, zeggende: "Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige" (2 Kor 6:17,18). Zult u díe stem gehoorzamen? ...

Zij die belijden de naam van Christus te dragen, moeten Christus als hun patroon en voorbeeld aan de wereld voorstellen. Zij moeten aan anderen de waarheid uit de doeken doen en haar reinheid laten zien en aan hen bekendmaken welke voorrechten en verantwoordelijkheden er zijn in het christelijk leven; en dit kan alleen gedaan worden door een belijdend christen, als hij zijn karakter vormt naar de heilige principes van de waarheid. Er mag geen verraad van het heilig vertrouwen zijn bij degenen die belijdt een kind van God te zijn. Er mag geen uitwissen van de scheidlijn tussen de christenen en de wereld zijn. Er mag geen neerhalen van de waarheid zijn naar een laag en algemeen aanvaardbaar niveau, want dit zal God oneer aandoen. Hij, die een oneindig offer heeft gebracht in het geven van Zijn Zoon voor de zonden der wereld. Christus is de weg, de waarheid en het leven ...

Er is geen veiligheid voor niemand van ons behalve als we dagelijks een nieuwe ervaring ontvangen bij het zien op Jezus, de Leidsman en Voleinder van ons geloof. Dag aan dag moeten we op Hem zien en veranderd worden naar Zijn beeld. We moeten de goddelijke voorzieningen vertegenwoordigen en volgen in de voetstappen van Jezus wat het ons ook kost. We moeten onszelf plaatsen onder de goddelijke leiding, het woord van God onderzoeken en ons dagelijks afvragen: Is dit de weg van de Heer?

... Geen enkel gebrek van karakter zal vereeuwigd worden en de hemel bezoedelen met haar onvolmaaktheid.

-RH Nov 20, 1894, ¶1, 4, 6

¶ YI 9-14-93; RH 5-26-85, 11-27-94, 3-18-80; ST 7-9-94, 8-22-78; TM 447-450; 2T 491-493

Zondag 12/9 (Levende Offers; Romeinen 12:1,2)

Jonge mannen en jonge vrouwen hebben meer genade van Christus nodig, om de principes van christelijkheid in hun dagelijks leven tot uiting te brengen. De genade en gerechtigheid van Christus zijn aangeboden als een vrije gave. Het onderwerp van rechtvaardigheid door het geloof moet bestudeerd worden en in praktijk worden gebracht. Laten we allemaal, jong en oud, beseffen dat als we de heerlijkheid van Christus willen zien, we in de kloof van de Rots moeten gaan staan (Ex 33:22). Als we christenen willen zijn, kunnen we niet aan onze natuurlijke gewoonten vasthouden, we kunnen ons niet beroepen op onze zwakheid van karakter, die onze Verlosser onteert. We kunnen geen excuus aanvoeren in gejammer dat deze of die zonde het resultaat is van "hoe wij zijn." De belijdende volgelingen van Christus zullen altijd vol zijn van twijfel, zullen altijd heen en weer geslingerd worden als de golven der zee, tenzij zij hun manier van doen opgeven en Christus manier van doen aannemen. Door onze eigen manieren te koesteren, door de dingen te doen die toegeven aan onze natuurlijke verlangens, zullen we het zekere resultaat bereiken van verwijderd te raken van de aanwezigheid van Christus en dan zal ons leven zonder kracht zijn.

God is onze eigenaar. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Joh 3:16). Wat een prijs is betaald om mensen te verlossen uit de slavernij van de zonde! We moeten niet van de wereld houden, of gelijkvormig worden aan haar gewoonten en praktijken. Jezus zegt tegen zijn volgelingen: "Zij zijn niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben" (Joh 17:14). Als we ware godsdienst hebben, zullen we ons rekenschap geven van hoe wij ons kleden, hoe wij spreken en hoe wij ons gedragen, in het besef dat we verlost zijn, ziel, lichaam en geest, en dat we geheel geheiligd moeten zijn ...

God is de eigenaar van ons lichaam; en wanneer het lichaam, gekocht tegen een oneindige prijs, prijsgegeven wordt aan de gewoonten en de praktijken van de wereld, om de mode van deze gedegenereerde tijd te volgen, geven we het getuigenis aan de wereld af dat trots en zonde regeert ons hart, dat Christus niet aanwezig is in de zielentempel. De Heer Jezus zal niet dienstbaar zijn aan uw zonden. Hij maakt aanspraak op een onverdeelde troon in uw hart en dat u elke wereldse, ongeheiligde handeling uit uw leven bant, welks invloed blijkt geeft van het feit dat u zonen en dochters van de zonde bent. We moeten onthouden dat we zijn gekocht met het bloed van Christus. Lichaam, ziel en geest zijn van Hem, en we moeten zijn werkers zijn, en niet dienstbaar zijn aan de zonde en de wereld, maar ons overgeven aan Hem, opdat wij geheel en al geheiligd mogen worden. "Onthoudt u van [elke suggestie van, KJV] alle soort van kwaad (KJV). En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn" (1Tess 5:22,23).

-YI Sept 14, 1893, ¶2, 3, 7

¶ RH 2-25-90, 7-29-84; ST 4-4-00; BEcho 10-15-00; HR 1-1-77; Mar 119; HP 192, 193.

Maandag 13/9 (Ziende op uzelf; Romeinen 12:3-21)

Het leven van Christus was een vertegenwoordiging van God, een alsmaar uitbreidende grenzeloze invloed, die Hem verbond met God en met de hele menselijke familie. Door deze gave, heeft God de mens begiftigd met een invloed die het voor hem mogelijk maakt voor zichzelf te leven. Wij zijn individueel verbonden met onze medemens, en als onderdeel van het groter geheel van God, zijn we verantwoordelijk aan elkaar verschuldigd. Niemand kan onafhankelijk van zijn medemens staan, want het welzijn van de een beïnvloedt dat van de ander. Het is Gods doel dat we aan elkaar verbonden zijn, want Hij heeft het zo ontworpen dat elk individu de nood zal voelen om er voor het welzijn van de ander te zijn en zichzelf te geven om het geluk van de ander te bevorderen. Op deze manier zal onze invloed, gespeend van zelfzucht, een harmonie bewerken volgens het patroon van de harmonie van de hemel

Paulus schrijft ter vermaning van ons: "Want krachtens de genade, die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u: koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, naar de mate van het geloof, dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld" (Rom 12:3,4,5,9).

De Heiland verlangt ernaar dat Zijn kerk bestuurd wordt naar de principes van liefde en waarheid. Liefde voor elkaar openbaart dat de liefde voor God in het hart woont. Maar velen, die belijden volgelingen van Christus te zijn, zijn zo vol van hun eigen belangrijkheid dat er in hun hart geen ruimte is voor de heerlijke vrede van Christus. Zij leven Zijn instructies niet uit. Zij maken Zijn geduld en liefde niet openbaar. Hun harten, eens vol met de liefde voor God en hun broeders, zijn bevroren geraakt door zelfzucht ...

Eigenliefde sluit de liefde van Christus uit. Zij, die voor zichzelf leven, worden geschaard in de rijen van de gemeente van Laodicea. De hartstocht van hun eerste liefde is afgezwakt tot een zelfzuchtig egoïsme. Wanneer de liefde van Christus in het hart verblijft, zal dat tot uiting komen in de handelingen. Als de liefde voor Christus tanende is, zal de liefde voor hen voor wie Christus gestorven is, afnemen. Er mag dan het voorkomen zijn van ceremonie en ijver, maar dit is slechts de vrucht van een zelf opgeblazen godsdienst ...

Geloof en liefde zijn waardevolle schatten, voorgesteld als puur goud. Deze genadegaven moeten in ons hart aanwezig zijn, en onze karakters vervolmaken in Christus. Maar totdat deze genadegaven bezit nemen van de ziel, kunnen we de woorden van Paulus niet begrijpen, die zegt: "Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt (dan) mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven" (Fil 2:1,2).

-RH Aug 6, 1901, ¶2, 5, 7, 9, 10

¶ LUH 11-3-09; RH 6-11-01, 8-12-09; ST 10-20-98

Dinsdag 14/9 (Verhouding tot Regeringen; Romeinen 13:1-7)

Het banier van waarheid en godsdienstvrijheid die de Hervormers in ere hielden, is in het laatste conflict aan ons toevertrouwd. De verantwoordelijkheid voor deze grote gave rust op hen die God heeft gezegend met de kennis van Zijn woord. We moeten Gods woord accepteren als de hoogste autoriteit. We moeten de waarheden erin accepteren voor onszelf. En we kunnen deze waarheden alleen waarderen als we hen uit een persoonlijke plicht aan onszelf onderzoeken. Dan, terwijl we Gods woord tot gids van ons leven maken, zal het gebed van Christus voor ons beantwoord zijn: "Heilig hen in Uw waarheid; Uw woord is waarheid" (Joh 17:17). De erkenning van de waarheid in woord en daad is ons getuigenis van geloof. Alleen dan zullen anderen weten dat we in de Bijbel geloven ...

Met vervolging en dood in het vooruitzicht is de waarheid voor die tijd dichtbij en in de veraf gelegen plaatsen verbreid. Het woord van God is naar het volk gebracht; alle klassen, hoog en laag, rijk en arm, geleerden en ongeletterden, bestudeerden het vol ijver en zij die het licht ontvingen, werden op hun beurt boodschappers der waarheid. In die dagen werd de waarheid in gedrukte vorm in de huizen van de mensen gebracht. De pen van Luther was een kracht instrument en zijn geschriften, uitgestrooid en bekendgemaakt, brachten de wereld in beroering. Dezelfde middelen staan ons ook nu ter beschikking, maar met faciliteiten die honderd keer meer zijn dan toen. Bijbels, publicaties in vele talen, die de waarheid voor deze tijd uiteenzetten, zijn in onze handen en kunnen snel in de hele wereld gebracht worden. We moeten de laatste waarschuwing van God geven aan alle mensen en onze toewijding in het bestuderen van de Bijbel en onze ijver in het verspreiden van het licht zal zijn uitwerking niet missen!

De grote crisis is ons zeer nabij. De moeilijkheden en verzoeken het hoofd bieden en toch onze plicht vervullen, zal volhardend geloof van ons eisen. Maar we mogen glorieus overwinnen, en niet een wachtende, en biddende en gelovende ziel zal door de vijand verslagen worden.

In de tijd van moeiten die voor ons ligt, zal Gods eed van veiligheid op hen geplaatst worden, die het woord van Zijn lankmoedigheid hebben bewaard. Christus zal tot zijn vertrouwelingen zeggen: "Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is" (Jesaja 26:20). De Leeuw van Juda, zo verschrikkelijk voor hen die Hem afgewezen hebben, zal een Lam van God zijn voor de gehoorzamen en de getrouwen. De wolkolom, die toorn en verwoesting brengt voor de overtreders van Gods wet, is licht en genade voor hen die Zijn geboden hebben bewaard. De arm die sterk is om de opstandelingen neer te slaan, zal sterk zijn om de getrouwen te verlossen. Iedereen die trouw is, zal bijeenvergaderd worden. "En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere" (Matteüs 24:31).

-6T 402-404

☐ 6T 400-404; AA 66-69; GW15 389-390; LDE 141-142; ChS 160-164; CC 329; FLB 240; AG 59;

Woensdag 15/9 (Relatie met anderen; Romeinen 13:8-10)

Lees Matteüs 22:37-39). De wet van God veroordeelt alle zelfzucht en is tegen elke kwade gedachte en kwaadsprekerij. Het spoort mannen en vrouwen aan tot vriendelijkheid, tederheid en geduld, het teder beschermen van de belangen van anderen, welke naar voren kwam in het leven van de Heiland. Hij die deze standaard voor zijn leven kiest, moet zorgvuldig acht geven op de woorden van Christus: "Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus" (Matt 7:12). Door een onzelfzuchtig hart en karakter, door oprechte liefde voor onze medemens, moeten we laten zien dat we ernaar streven om onze Maker te eren. Maar als we de laatste zes geboden te moeilijk vinden om te gehoorzamen, en als we ze overtreden door tekort te schieten in het tonen van liefde aan onze medemens, door gebrek aan woorden of daden, dan kunnen we niet, zelfs niet met de waarheid in de hand, verdedigen dat we een aanvaardbare dienst aan God bewijzen.

Hij die er oprecht naar verlangt om Gods wil te vervullen, moet dagelijks in de wet van God kijken, die grote spiegel, opdat hij zichzelf mag zien zoals God hem ziet. Maar al te vaak laten christenen na dit te doen. De spiegel wordt niet voortdurend gebruikt zoals het zou moeten en onze gebreken van karakter worden niet opgemerkt. Het gebod: "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf" wordt veronachtzaamd. We schieten te kort in het respecteren van de rechten van anderen. Zelf, hoog in aanzien, roept om erkenning en we luisteren naar die stem, en lopen weg van degenen die we zouden moeten helpen en zijn onverschillig ten aanzien van hun noden en moeiten.

Velen verontschuldigen zich voor hun geestelijke zwakheid, hun hartstochtelijke uitbarstingen, hun gebrek aan liefde die zij aan hun broederen tonen. Zij hebben een gevoel van vervreemding van God, een besef van hun slavernij aan hun eigen-ik en de zonde, maar hun verlangen om Gods wil te doen, is gebaseerd op hun eigen ingevingen, en niet op de diepe innerlijke overtuiging, die de Heilige Geest schenkt. Zij geloven dat de wet van God bindend is, maar zij vergelijken hun eigen handelingen niet met een ijverig interesse van een aan oordeel gebonden ziel, met de vereisten van de wet. Zij geven toe dat God op de eerste plaats aanbeden en geliefd moet worden, maar God is niet in al hun gedachten. Zij geloven dat de regels die liefde voor de mens inhouden, gehouden moeten worden, maar zij behandelen hun naaste met koude onverschilligheid en soms met onrecht. Op deze manier lopen zij weg van het pad der gehoorzaamheid ...

Liefde tot God moet in ons dagelijks leven worden ingebracht. Dan en alleen dan kunnen we ware liefde voor onze naaste opbrengen. Wanneer dit wordt gedaan, wanneer Christus op de troon in ons hart zit, kunnen we in ons dagelijks leven tonen, door onze conversatie, door onze onzelfzuchtige interesse in anderen, door onze diepe liefde voor zielen, dat we daders van het woord van God zijn. De realiteit van onze conversaties wordt gekenmerkt door een diepe en oprechte vroomheid, welke de ziel reinigt en welke onvermoeibaar werkt voor het goede aan anderen.

-ST Mar 11, 1897, ☐1-4, 14

☐ YI 11-8-94, 1-13-98; ST 3-11-97; 14MR 82-86

Donderdag 16/9 (Dichterbij dan we denken; Romeinen 13:11-14)

De tijd waarin we leven is vol gebeurtenissen en rampen. De tekenen dat wij het einde naderen stapelen zich op rondom ons, maar gebeurtenissen komen eraan die van nog erger karakter zullen zijn

als die reeds zijn gepasseerd. “Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf” (1 Tess 5:3). Maar aan hen die het licht der waarheid hebben, staat geschreven: “Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn” (1 tess 5:4-6). “Gij verstaat immers de tijd wel, dat het thans voor u de ure is om uit de slaap te ontwaken. Want het heil is ons nu meer nabij, dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij. Laten wij dan de werken der duisternis afleggen en aandoen de wapenen des lichts!” (Rom 13:11,12). “Waakt dan, want gij weet niet, wanneer de heer des huizes komen zal, laat in de avond of te middernacht, bij het hanegekraai of des morgens vroeg, opdat hij niet, als hij plotseling komt, u slapende vinde” (Markus 13:35,36).

Wij hebben het nodig dat ons verzwakt geloof verkwikt wordt en dat we de bewijzen dat onze Heer spoedig komt voortdurend in gedachten zullen houden, opdat we altijd niet alleen wachtend, maar ook wakend en werkend aangetroffen zullen worden. We moeten niet gevonden worden als in ijdele verwachting, want dit leidt tot zorgeloosheid in het leven en gebrekkigheid van karakter. We moeten beseffen dat de oordelen van God weldra over de wereld zullen komen en we moeten vol ernst de waarschuwing van God, die de Heer ons opgedragen heeft, aan de mensen voorhouden. [Matteüs 24:21, 26-28].

Als u de tijd der benauwdheid wilt doorstaan, moet u Christus kennen en de gave van Zijn gerechtigheid aanwenden, welke Hij toerekent aan de berouwvolle zondaar. Menselijke wijsheid zal niets uitrichten om een plan van verlossing te bedenken. Menselijke filosofie is ijdel, de vruchten van de heerlijkste krachten van de mens zijn waardeloos, buiten het grote plan van de goddelijke Leraar. Geen enkele heerlijkheid kan de mensen toegerekend worden. Alle menselijke hulp en heerlijkheid ligt in het stof, want de waarheid zoals het alleen in Jezus gevonden wordt, is het enige beschikbaar middel waardoor de mens gered kan worden. De mens is bevoorrecht om aansluiting te zoeken bij Christus. Dan komen het menselijke en het goddelijke samen en in deze eenheid ligt de enige hoop voor de mens. Want het is wanneer de Geest van God de ziel aanraakt, dat de krachten van de ziel verkwikt worden en de mens tot een nieuwe schepping wordt in Christus Jezus. Hij is geopenbaard om leven te brengen en onsterfelijkheid in het aanschijn te roepen. Hij zegt: “de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven” (Joh 6:63). De Psalmist verklaart: “Het openen van uw woorden verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht” (Psalm 119:130).

-RH Nov 22, 1892, ¶5, 6, 8

¶ RH 11-29-92; ST 9-12-00; 1888 1073-1074; Mar 27, 220; OHC 346

Vrijdag 17/9 (Op weg naar huis; Jesaja 25:9)

Nu is het de tijd om u voor te bereiden op de komst van de Heer. Gereedheid om Hem te ontmoeten kan niet in een oogwenk verkregen worden. Voorbereiding op dat plechtig moment is een aanhoudend wachten en waken gecombineerd met hard werken. Zo brengen Gods kinderen Hem eer. Te midden van de drukte van het leven zullen hun stemmen gehoord worden die woorden van aanmoediging, geloof en hoop uitspreken. Alles wat zij hebben is gewijd in de dienst aan de Meester ...

Levende kracht moet de boodschap van de wederkomst van Christus begeleiden. We moeten niet rusten voordat we zien dat vele zielen tot bekering komen door de gezegende hoop op de wederkomst van de Heer. In de dagen van de apostelen had de boodschap die zij brachten een heel groot werk gedaan, door zielen te bekeren tot de dienst aan de levende God. Het werk dat vandaag gedaan moet worden is net zo echt en de waarheid is met zoveel waarheid als toen. Alleen moeten wij de boodschap met veel meer ernst brengen omdat de komst van de Heer meer nabij is. De boodschap voor deze tijd is positief, eenvoudig en van het grootste belang. We moeten handelen als mannen en vrouwen die erin geloven. Wachten, waken, werken, bidden, de wereld waarschuwen, dat is ons werk ...

Dan zal de laatste bazuin klinken, de stem van God zal spreken en de hele aarde, van de toppen van de hoogste bergen tot de laagste schachten van de diepste mijnen, zal die stem horen. Het zal gehoord worden in de kerkers der mensen, in de kloven der diepten, in de rotsen en de groten der aarde en het zal gehoorzaamd worden. Het is dezelfde stem die zei: “Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven” (Matt 11:28). Dezelfde stem die zei: “Uw zonden worden vergeven” (Matt 9:2). En allen die die stem gehoorzaamd hebben toen het zei: “Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij” (Matt 16:24), zullen nu de woorden horen: “Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen;

ga in tot het feest van uw heer" (Matt 25:21). Voor hen zal die stem rust, vrede en eeuwig leven betekenen. Zij zullen het herkennen als de stem van de Ene, die begaan was met hun noden en ziekten...

De hele hemel is in rep en roer, bezig met de dag van Gods vergelding, de dag van de bevrijding van Sion. De tijd van langer wachten is bijna voorbij. De pelgrims en vreemdelingen, die reeds lang zochten naar een beter land zijn bijna thuis. Ik voel alsof ik het luid moet uitroepen: Wij gaan naar huis!

We naderen in rappe schreden het tijdstip waarop Christus zal komen om Zijn verlostten tot Zich te vergaderen. Dan zal door ontelbare stemmen het lied gezongen worden: "Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn" (Openb 21:3).

-RH Nov 13, 1913, ¶5, 10, 13, 19

¶ RH 10-13-04; SW 11-5-07; 8T 252-253; AG 354; Mar 106; OHC 367

Citaten uit de les: AA 69; ML 22; 8T 253

Verdere studie: 1SM 66-69; 5T 540, 541; 6T 394, 395; PP 352, 353; MB 49-51

==== Les 13: 18-24 september - Al het andere is slechts interpretatie

Een leven van dienstbaarheid is het meest nobele en ware leven dat men kan leiden. Door zo te leven worden we in contact gebracht met Hem die 's werelds Licht en het Leven is. – DT Nov 25. 1903

Sabbat 18/9 (Christus onze Rechter; Rom 14:10)

De Here laat het oordeelswerk niet aan sterfelijke mensen over; want tenzij de ziel is geheiligd door de Heilige Geest, kan de mens geen goede en voorzichtige rechter zijn. In de gelijkenis van de tarwe en het onkruid, gaf de Here speciale aanwijzingen als waarschuwing voor de discipelen om de mensen van wie ze denken dat die afvallige christenen zijn niet uit te roeien. Hij zei: "Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld worde"(Matteus 7:2).

Vreemd genoeg is deze les genegeerd door die mensen die belijden dat zij de woorden van Christus uitleven; want als een broeder dwaalt en het volgens hen niet goed deed, toonden zij een meedogenloze, koude, kritische geest, en waren ze er snel bij om hun eigen impulsen te volgen en de overtreder hulpeloos achter te laten.

Er zijn velen die als onkruid en onwaardige lieden worden behandeld; mensen die Jezus tot zich trekt. De mens oordeelt naar het uiterlijk en denkt dat die de juiste maat voor het karakter van de mens heeft ontdekt; maar ze maken vele fouten in hun oordeel.

Ze hebben grote waardering voor mensen die een voorkomen hebben als een engel des lichts, terwijl ze in hart en ziel corrupt en onwaardig zijn. Voor een ander, wiens voorkomen niet zo gunstig is, hebben zij alleen maar kritiek over, ze struikelen over een enkel woord en zijn bereid hem te scheiden van de kerk vanwege zijn zogenaamd slecht karakter, terwijl het kan zijn dat Hij, die de harten leest, ware morele waarde in hem ziet.. De mens kan over niemand oordelen; want de gedachten van de mensen zijn niet Gods gedachten, ook zijn Gods wegen niet onze wegen. Degenen die wij uit de kerk zouden willen verwijderen als onwaardig, zijn juist het object van Gods zorg en liefde. De hele hemel is betrokken bij het werk van het winnen van zielen voor God, en de Here zegt in zijn woord: het woord "zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe ik het zend" (Jesaja 55:11).

Daarom, omdat de Here door middel van zijn eigen hemelse bemiddeling werkt aan de harten van de mensen die wij als hopeloos bestempelen, laat niemand zich gediensstig voordoen, laat hem Gods werk niet hinderen. Want het woord dat uit de mond van God uitgaat zal het werk doen waarvoor het is uitgegaan en het zal daarin voorspoedig zijn. Laat niemand zich als rechter opstellen over zijn broeders. Want God "heeft een dag bepaald ..." [Handelingen 17:31; 10:42; Romeinen 14:10-13; Johannes 5:22,26-27]

-RH Jan 3, 1893, ¶2, 4, 5

¶ RH 1-3-93, 1-10-93; MH 161-169

Zondag 19/9 (De zwakke broeder; Romeinen 14;1-14)

De Here heeft zijn kinderen in een gemeenteverband bij elkaar gebracht dat zij het voordeel mogen hebben van en gezegend mogen worden door het onderling contact. Allen hebben niet dezelfde opleiding en ontwikkeling. Omstandigheden die zeer verschillend zijn, hebben hun karakter beïnvloed. Een ieder heeft zijn eigen ideeën en gewoonten, zijn eigen persoonlijk karakter. We bevinden ons in een school waar er behoefte is aan constante waakzaamheid om niet die dingen in andermans karakter te beoordelen die ons niet zinnen, maar op te passen dat wij niet door een woord of daad in botsing komen met onze broeders of naasten. Als er liefde woont in het hart, zullen de gevoelens en de woorden vriendelijk zijn. Er zal geen scherpe kritiek of afkeuring zijn. Liefde moet als een tedere plant gekoesterd worden om naar volmaaktheid te kunnen groeien.

Maar onszelf onder elkaar te vergelijken is niet wijs. Laten de verschillen niet de boventoon voeren. Er zijn onvolmaaktheden in de menselijke natuur en als iemand ervoor kiest om van een mug een olifant te maken en geïrriteerd te raken door de fouten van anderen, zal hij daartoe altijd de gelegenheid vinden. Tenzij wij ophouden om die volmaaktheid te zoeken in anderen die wijzelf niet bezitten, zullen we geen tijd vinden voor iets anders dan ons bezig te houden met de fouten en zaken waarmee wij het niet eens zijn

Maar het zal blijken dat deze houding de geest niet voedt. Zij die zich hiermee bezighouden, bezorgen zichzelf veel schade en onrecht. Ze ontwikkelen karakters die hen ongeschikt zullen maken om zich te voegen bij het gezin van God in de hemel; want als hen toegestaan was daar te komen, zouden zij hetzelfde doen wat in dit leven hun spijs en drank was...

Wanneer wij anderen bekritisieren of veroordelen, verklaren wij onszelf schuldig; door onze opstelling zijn wij zelf overtreders van Gods wet. Ons karakter wordt geopenbaard in de manier waarop wij anderen behandelen. Degene die zelfgenoegzaam is, toont door het oordelend gedrag, dat hijzelf de geest van Christus mist. Het zijn de mensen, die door de vijand verblind zijn voor hun eigen karaktergebreken die klaar staan om anderen te bekritisieren en veroordelen. Hun eigen gebrek aan geduld en liefde, maken dat zij andermans fouten door een vergrootglas bekijken. Hij die erop uit is fouten in anderen te vinden en gereed staat om te beschuldigen en te veroordelen, doet hetzelfde werk dat Satan sedert zijn opstand in de hemel bezig is te doen.

God heeft verklaard dat Hij het oordeel volledig aan Zijn Zoon heeft overgelaten. Niet aan sterfelijke mensen, die alleen maar vanuit het aanzien kunnen oordelen, maar aan Hem Die de harten kent en de geheime motieven en die teder en met erbarmen daarmee omgaat. Aan Hem is het gegeven om de zaak van iedere ziel te beoordelen. En zij die denken anderen te oordelen en zich uit te spreken over hun motieven, matigen zich de voorrechten aan die alleen Christus heeft. Plaatsen zij zich niet zo in een lijn met satan, de overweldiger?

-ST Mar 21, 1892, ¶1-3, 5, 7

¶ RH 10-29-01; 8T 82-85

Maandag 20/9 (Met de maat waarmee gij meet; Romeinen 14:10-14)

God en de hemelse wezens kijken naar de gemeente die bevoorrecht is met veel licht. Als de mensen die de waarheid voor deze tijd hebben gehoord, in het licht wandelen gelijk Christus in het licht is, zullen zij de vernieuwende invloed van de Heilige Geest ervaren. Hun harten zullen vertederd en zacht gemaakt worden en zij zullen zachtmoedig en nederig van hart worden net als de Heiland; van hen zal gezegd kunnen worden: "Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen"(Matt 7:20). Zij zullen hun Verlosser ten zeerste liefhebben en een ieder eren die Hem liefheeft en Zijn voorschriften volgt. Ze zullen de oordeelszetel niet betreden om de motieven en het werk van hun broeders te oordelen, want ze zullen eraan denken dat Christus hen heeft gevraagd niet te oordelen, "opdat gij niet geoordeeld wordt; want met het oordeel waarmee gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmee gij meet, zult gij gemeten worden" (Math7:1-2).

Het bedroeft mij wanneer ik zie hoe sterfelijke mensen, die beweren zonen van God te zijn, vervuld zijn met slechte vermoedens en klaar staan om kwaad te spreken van hun geloofsgenoten, klaar staan om een anders mening te beoordelen en hun eigen oordeel uit te spreken over diegenen van wie ze maar weinig begrip hebben. Het ergste is dat vaak diegene, die zouden moeten begrijpen waarom dit gedrag ongehoord is, dezelfde geest van de aanklager vertonen, meegenomen worden naar de 'fontein van verdenking en wantrouwen' en zich kerend van het recht, geleid worden door roddelpraat over andermans handelen of karakter. Door deze opstelling wordt de Heilige Geest gegriefd en de gemeenten worden verzwakt door de invloed van wantrouwen en verdenking; want ze worden

ertoe gebracht kwaad te spreken van diegenen, die veel beter in Gods ogen staan aangeschreven dan degenen die hen beschuldigen.. Moeten we verhalen en praatjes aanhoren alsof die de waarheid zijn? Moeten we de praatjesmaker die de zaak van een veroordeelde broeder op z'n slechts wil doen uitkomen, niet berispen? De ware broeders van Christus zijn zij die de belangen van hun broeders en zusters beschermen...

God verlangt dat wij met tederheid en heiligheid ons bekommeren over elkaar en als geliefde kinderen in Zijn gezin, moeten wij de reine liefde van Christus hebben. O, zal het zaad dat wortels van bitterheid en onaantrekkelijke vruchten produceert, niet uit onze harten gebannen worden, zodat wij de hemelse plant van liefde kunnen koesteren? Als volwassen christenen zullen we steeds meer moeten liefhebben en niet steeds minder. We hebben de warmte en de gloed van Christus nodig in ons koud en steenachtig hart. Als we willen dat ons hart gebroken wordt door de liefde van Christus, dan zullen we de mensen verdedigen die hun leven toewijden aan de dienst van Hem, die voor hen is gestorven. Dan zullen we ons niet als aanklagers opstellen en het werk van onze broeders als waardeloos beschouwen. Laten we dagelijks bidden dat we naar een hoger niveau van denken en leven mogen worden geleid en dat wij mogen liefhebben in oprechtheid en met christelijke daden.

-RH Oct 24, 1893, ¶1, 2, 6

¶ PUR 4-10-02; RH 11-14-07, 4-26-92, 8-16-92; ST 1-25-83, ST 3-14-92, 7-11-92, 12-11-01; COL 248-251; RC 203; OHC 233

Dinsdag 21/9 (Geef geen aanstoot; Romeinen 14:15–23; 1Cor 8:12,13)

Zij die in geschillen betrokken zijn, moeten de Bijbelse instructies naar de letter opvolgen. De Heiland had gezegd: "Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar, voor het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder en kom en offer daarna uw gave" (Matt 15:23,24). "Meer nog, indien uw broeder zondigt, ga heen, bestraf hem onder vier ogen. Indien hij naar u luistert, hebt gij uw broeder gewonnen" (Matt 18:15,16). Deze opstelling van gedrag vereist de werking van de genade van Christus in het hart. Er is een vervreemding, een scheiding onder degenen die belijden kinderen van God te zijn, die er niet mag zijn; de rede daarvan is dat mensen hoorders, lezers van de woorden van Christus zijn, maar geen daders.

Hoeveel leed zou worden voorkomen als zij die belijden de waarheid te kennen en te geloven, zich zouden houden aan haar voorschriften. Door het uitleven van de lessen van Jezus laten we blijken dat we geen onzorgvuldige, onoplettende en onvruchtbare hoorders zijn van het woord.

Als degenen, die belijden volgelingen van Jezus te zijn, slechts gehoorzaam waren aan de waarheid, zou de deur die nu openstaat en waardoor satan ingang vindt om zielen te vernietigen, gesloten zijn.

Hoe voorzichtig moeten we niet zijn om de kleinen die God toebehoren, te krenken. De Heiland heeft gezegd: "Zó bestaat bij uw Vader, die in de hemelen is, de wil niet, dat één dezer kleinen verloren gaat" (Matt 18:14). Laat ieder lid van de gemeente proberen de ziel van anderen te redden en niet door kritiek en kwaad gerucht hen te ontmoedigen of af te breken. Hoeveel en hoeveel kwaad zou er worden uitgedelgd uit de kerk, wanneer mensen de regels van Christus voor omgang met de dwalenden in acht zouden nemen, in plaats van de opwellingen en driften van hun onbekeerde harten te volgen!

Ik ken niets verderfelijker voor de ziel dan deze gewoonte van praten over de fouten van anderen, Het doorgeven van alle onaangename berichten die u ter ore zijn gekomen en het opblazen van de fouten van broeders.

Het zou veel beter zijn als wanneer de fout van een broeder onder uw aandacht wordt gebracht, u naar hem te gaat en het met hem bespreekt, hiermee de regels volgend die door Hem, die de eigenaar is van de zielen van mensen, zijn gegeven. Een oneindige prijs is betaald om de zielen van mensen los te kopen van de macht van de vijand, en hoe vreselijk is het voor iemand die belijdt God lief te hebben, om de fouten en zonden van broeders wereldkundig te maken en zodoende kwaad te doen jegens Christus in de persoon van Zijn heiligen. Gods misnoegen is op een ieder die deel heeft aan dit werk; het is het werk van satan. De Here heeft verklaard: "Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan"(Matt 25:40).

-RH July 22, 1890, ¶1, 2, 11

¶ YI 9-8-98; ST 8-1-95; 20MR 112-116; FLB 121

Woensdag 22/9 (Het waarnemen van dagen; Romeinen 14: 4-10)

God geeft ons voldoende bewijs om ons in staat te stellen de waarheid met verstand te aanvaarden. Maar hij neemt de mogelijkheid tot twifelen niet weg.. Zou Hij dit doen, dan zou er niet langer de noodzaak bestaan voor het uitoefenen van het geloof; want dan zouden we niet langer in geloof wandelen maar in aanschouwen. Allen die met een leergierige geest het woord van God bestuderen, zullen de weg tot zaligheid leren kennen; ofschoon ze niet in staat hoeven te zijn elk deel van de Bijbel te verstaan. De apostel Petrus verklaart dat in de brieven van Paulus, geschreven onder invloed van de Heilige Geest, het “een en ander moeilijk te verstaan, wat de onkundige en onstandvastige lieden tot hun eigen verderf verdraaien, evenals trouwens de overige Schriften” (2Petrus 3:16). Wat duidelijk is aangegeven in het woord van God, moeten we aanvaarden, zonder iedere twijfel weg te nemen die satan aan ons voorstelt, en we moeten met ons eindig verstand niet alle raadgevingen willen begrijpen die de Oneindige doorgeeft, of kritiek willen hebben op de manifestaties van zijn kracht of macht.

Zij die constant bezig zijn om gebreken te ontdekken, iets dat ongelof in het woord van God zal versterken, zullen zich spoedig zo volledig onder de macht van twijfel en ongelof geplaatst zien, dat niets meer voor hen zeker zal zijn; ze zullen nergens een vast fundament vinden. Het is een vereiste om geloof en toewijding aan te moedigen. Als we in nederigheid proberen de wil van God te leren kennen zoals die geopenbaard is in zijn woord, en dan gehoorzaam zijn aan die vereisten die duidelijk voor ons zijn, zullen wij gegrond en geworteld worden in de waarheid. Jezus zei: “indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten” (Joh 7:17).

De apostel Paulus was een bekwame leraar in Israel, een natie die vele generaties lang het ware volk van God was en de bewaarders van zijn wet; maar zij waren verblind door dwaling en vooroordeel. Dit is ook nu bij velen het geval. Argumenten tegen de waarheid die subtiel zijn qua invloed, beïnvloeden het verstand dat niet verlicht is door de Geest van God en niet volledig geïnformeerd is over de Bijbelse waarheid. In vele gevallen verstommen zelfzucht, oneerlijkheid en de zonden die in deze gedegenereerde eeuw prevaleren de zintuigen zodanig, dat de waarheid over God niet wordt verstaan. Maar wanneer er een eerlijk doel wordt nagestreefd en er een verlangen is om de wil van God te doen, zoals in het geval van Paulus, zal de waarheid aanvaard worden als die duidelijk is gemaakt voor het begrip.

[Joh 11:9–10] Laat ons daarom dichter en dichter bij het ware licht des hemels komen, eraan denkend dat de verlichting vanuit de hemel zal toenemen naar de mate dat wij ons openstellen; zo worden we bekwam gemaakt om nieuwe verantwoordelijkheden aan te kunnen. Het pad van de rechtvaardige is progressief, het gaat van kracht tot kracht, van genade tot genade en van heerlijkheid tot heerlijkheid.

-ST June 23, 1887, ¶3, 4, 9, 12

¶ 2MCP 707-709; 2T 690-694; Mar 132

Donderdag 23/9 Passende zegenbede; Romeinen 15:1– 3, 5, 6, 13, 33; 16:25–27)

Er is hulp voor de behoeftige, licht voor de blinde, verlossing voor de verlorenen. Jezus kwam in de wereld “om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis” (Jesaja 61:1). De wereld is vol mannen en vrouwen die een zware last van verdriet, lijden en zonden dragen. God zendt zijn kinderen om Hem aan anderen te openbaren - Hij die de last van hen zal wegnemen en hen rust zal geven. Het is de opdracht van de volgelingen van Christus om te helpen, te zegenen, te genezen.....

De grootsten in het koninkrijk van God zijn diegenen die de Heiland teveel liefhebben om Hem verkeerd voor te stellen, die hun medemensen teveel lief hebben om hun zielen in gevaar te brengen door een verkeerd voorbeeld te geven. Goed te doen aan allen, hen aan te moedigen en versterken in plaats van te ontmoedigen en te verzwakken – dit is het ware zendingswerk.

Voelt u zich niet gerust voordat u een liefdevolle en geliefde geest zal bezitten. Uw woorden kunnen tot versterking, hulp en zegen zijn voor degenen die rondom u zijn. Ware christendom maakt het godsdienstig leven aantrekkelijk. Kom tot Jezus en zijn zachtheid en liefde zullen de koude, zelfzuchtige geest breken, die u ervan weerhoudt Hem aan de wereld te openbaren. Uw driftig temperament zal worden onderworpen, uw trots zal worden verdreven. Jezus zal uw hart vullen met zijn zachtheid, zijn geduld en liefde. Dan kunt u Hem verhogen voor zondaren.

Christus wordt voorgesteld als neerbuigend van zijn troon om hulp te sturen naar iedere behoeftige ziel die daarom in het geloof vraagt. Hij richt de gevallen op, brengt hoop voor de hopelosen en Hij plaatst hun voeten in rechte sporen. Hij geeft zich over aan een schandelijke, pijnlijke

dood om de verlorenen te redden. O, Hij is in staat, Hij is gewillig, Hij verlangt ernaar om allen te redden die tot Hem komen! Als u opkijkt naar uw Middelaar, sta toe dat uw harte gebroken mag worden. Als u week geworden bent en nederig, kunt u zich bekeren, de zondaars aanspreken als iemand die de kracht van verlossende liefde kent. Bid met deze zielen. Breng ze ertoe niet op zichzelf te zien maar op de Heiland en de overwinning zal behaald zijn. Dan zien ze zelf op het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt. De sterke stroom van verlossende liefde wordt uitgegoten op de uitgedroogde, dorstige ziel en de zondaar is gered voor Christus. Als hij reageert op de roeping van de Heiland, en hij bekeert zich van zijn zonden en belijdt die, dan wordt 'vergeven' achter zijn naam geschreven. De Heilige Geest neemt de dingen van God en maakt ze hem duidelijk. Zijn hart wordt gevuld met het bewustzijn van de grootte van Gods liefde. De genade van God verdrijft de zelfzuchtigheid die tot dat moment de boventoon voerde in het hart. De afhankelijkheden worden nu op God gericht. Het karakter wordt veranderd. De persoon is vervuld met een intens verlangen om Hem te dienen, die zoveel voor hem heeft gedaan.

-RH Jan 26, 1911, ¶11, 13-15

¶ RH 1-26-11, 1-31-99, 5-14-01, 7/4/99; ST 1-25-83, 11-25-03; DA 437-442; SpTA01b 9-21; 5T 246-248; 6T 398-401; UL 31

Vrijdag 24/9 (In Mijn Naam; Johannes 14:13, 14)

Het pad van waarachtigheid en integriteit is geen pad dat vrij is van obstakels; maar in elke moeilijkheid moeten we een oproep tot gebed zien. De kracht die een ieder die leeft bezit, komt van God en de bron waaruit die kracht, staat open voor de zwakste mens. "Wat u ook vraagt in mijn naam" zei Jezus "Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij Mij iets vraagt in mijn naam, Ik zal het doen" (Joh 14:13). Christus gebod zijn discipelen "in Mijn naam" te bidden. In Christus' naam moeten zijn volgelingen staan voor God. Vanwege de prijs van het offer dat voor hen is gebracht, hebben ze waardigheid verkregen bij God. Vanwege de toegerekende gerechtigheid van Christus, worden ze waardig geacht. Om Christus' wil vergeeft God degenen die Hem vrezen. Hij let niet meer op het verachtelijke dat aan de zondaar kleeft. Hij ziet hen door de gelijkenis van zijn Zoon, in wie zij geloven...

Maar bidden in Jezus' naam betekent veel. Het betekent dat wij Zijn karakter moeten aannemen, Zijn geest uitstralen en Zijn werken doen. De beloften van de Heiland zijn voorwaardelijk. "Indien gij mij liefhebt," zegt Hij "onderhoud mijn geboden" (Joh 13:15). Hij redt de mensen niet in zonden, maar van zonden; en zij die Hem liefhebben laten dat zien aan hun gehoorzaamheid.

Alle oprechte gehoorzaamheid ontspringt uit het hart. Bij Christus was het harten-werk.. En als wij ermee akkoord gaan, zal Hij zich zodanig identificeren met onze gedachten en wensen, onze harten en gedachten zodanig in overeenstemming brengen met Zijn wil, dat wij Hem zullen gehoorzamen alsof het geheel uit onszelf is. De wil die geheiligd is en verfijnd, zal zijn hoogste genot vinden in het dienen van Hem. Wanneer we God kennen zoals Hij ons in de gelegenheid stelt dat te doen, zal ons leven in voortdurende gehoorzaamheid worden geleefd. Door onze waardering voor het karakter van Christus, door gedurige omgang met God, zal de zonde verwerpelijk worden in onze ogen.

Zij die besluiten niets te doen wat God mishaagt, zullen - na hun geval voor God te hebben gebracht - precies weten wat ze moeten doen. En zij zullen niet alleen wijsheid verkrijgen, maar ook kracht. Zij zullen kracht krijgen om te gehoorzamen, kracht om te dienen zoals Jezus dat heeft beloofd. Wat er aan Christus is gegeven - "alle dingen" om in de behoefte van de gevallen mensheid te voorzien - werd Hem gegeven als Hoofd en Vertegenwoordiger van de mensheid. En "wat we bidden, ontvangen wij van Hem daar wij Zijn geboden bewaren en doen wat welgevalig is voor zijn aangezicht" (1 Johannes 3:22).

-RH July 14, 1910, ¶2-3, 5-7

¶ DA 663-669

Citaten uit de les: 2T 118, 119; DA 668; AA 163, 164

Verdere studie: 5T 477-478, 604-606; 6BC 719